மகாமகோபாத்யாய டாக்டர்

ஸ்ரீ

ஏக. 6

ஸ்ரீராமஜெயம்

வடவேங்கட

நாராயணசதகம்.

மூலமும்-உரையும்.

—(*)—

இஃது
திவ்விய கவி
நாராயணதாசரவர்கள்
இயற்றியது

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

1122
(8774)

No 52 NARAYANA MUDELY ST. MADRAS

ஆதிபுரி
இரத்தினவேலுமுதலியாரது
வாணீவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

௧௯௧௩.

இதன்விலை அணா - ௨

சென்னை நாராயணமுதலிவீதி-௫௨-வது-வீடு

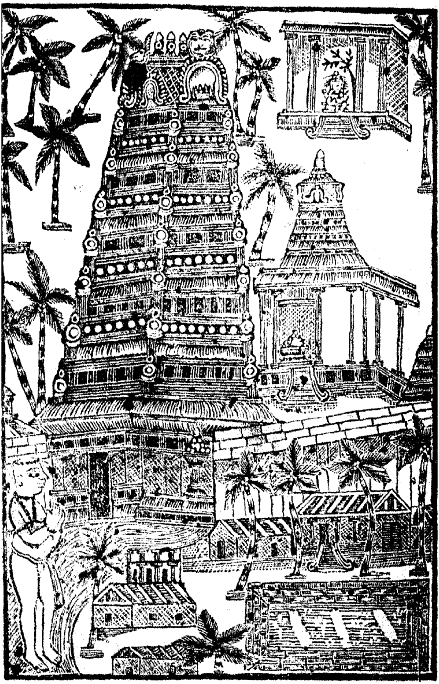

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம.

வடவேங்கட.

நாராயணசதகம்

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

நேரிசைவெண்பா.

நஞ்சுவினைக் காமருநஞ்சமுதுயி ரைக்காக்குஞ்
செஞ்சொல்லினோர்சதகஞ் செப்பியது-விஞ்சுபுகழ்
நாராயணதாசர் நன்றாகநானிலத்தே
பாராயணஞ்செய்பவர்க்கு.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழுடைய நாராயணதாசரென்பவர் கசஞ்சொற்களினாலேதிருவாய் மலர்ந்தருளிய நாராயணசதகமென்னும்பாமாலையானதுஇந்தப் பூமியினிடத்தில் அன்போடுபாராயணஞ் செய்பவர்களாகியநமக்கு நம்முடையஊழ்வினையையழிக்கும்விஷமாகும், நம்முடைய உயிரைக்காக்கும்அமுதமாகும்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா

நல்லவடவேங்கடத்து நாராயணசதகம்
சொல்லவெனக்குத் துணையாமே மல்லர்
பணியானதிண்புயத்துப் பாண்டவர்க்குமுன்னந்
துணையானபாதந் துணை.

(இ-ள்) அழகிய வடக்கின்கணுள்ள திருவேங்கடத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணன்விஷயமாகஒர் சதகமென்னும் பாமாலை பாடுகிற தற்குப்பல

ம்பொருந்திய பருத்ததாகிய அழுத்த புள்ளியுங் களைபடைத்தபாண்டவர்க்குமுற்காலத்திலதுணை யாயிருந்த அவருடையபாதங்கள் துணையாயிருப் பதுமன்றியென்னுயிக்கும்அவைகளே துணையாகும்.

நூல்.

கலி விருத்தம்.

பிரிந்திசைவண்ணம்.

நீர்கொண்டுதன் மலர்கொண்டு நன்னெறிகொண் டுநின்குறிகொண்டுவன், சீர்கொண்டுவந் தனைசெய் துச் செறிவார்களென்பெறுவார்களோ, பேர்கொ ண்டிலன், பொறிகொண்டிலன் பெரியோர்களரு ருள்கொண்டிலன், நார்கொண்டுகண்டருள்சோதி யே நாராயணாநாராயணா.

(இ-ள்) பரிசுத்தமான தீர்த்தங்களையுங்குளிர்ச்சி பொருந்திய புட்பங்களையுங்கொண்டுநன்மார்க்கத் தையறிந்துதேவரீருடையசொரூபத்தைத்தெரிந்து அழகியஞானத்தைப்பொருந்தித்தண்டன்சமர்ப்பி த்து உம்மை ஆராதனைசெய்துஅடைந்தபேர்களெ ல்லாம் என்னபலனைப்பெறுவார்களோ அறிகிலே ன் நாயினேன்தாசியநாம முதலிய பஞ்சசம்ஸ்கார த்தையும் பாகவதராலேகிருபையுங்கொண்டவனே அல்ல ஆதலால் அனபுகூரந்துசந்தோஷித்து இரட் சித்தருளவேண்டுமசோதி மயமாகிய ஸ்ரீமந்நாரா யணா-எ-று.

பரகாரியம் பலசெய்துனைப் பணியாமலேபிணி யானபின், விரகாயிருந்தழுதாவதென் வெறியார்கு ணங்குறியார்களோ,உரகாரிமேலுபகாரியாயொரு சாரியாவுலவாரியா, நாகாரியேமுரகாரியேநாராய ணாநாராயணா.

(இ-ள்.) கொலை, களவு, காமம்,பொய், வஞ்சனை இவைமுதலாகிய அனேக துஷ்டகிருத்தியங்களைச்

செய்து தேவரீரைப்பணியாமல் பிணியானது சம்ப
வித்தபிற்பாடுங்கபடமாயிருந்து அழுததிலைமேலே உ
ண்டாகியகாரியமொன்றுமில்லை ஆதலால்பிரதிபக
காரத்துணைங்களை நல்லோர்களையறிந்து இரட்சிப்ப
துகடன அத்தனைமைபோல அடியேனை இரட்சிப்ப
துடமக்கே கடன் சர்ப்பங்களுக்குப்பகையாகிய க
ருடவாகனமீதிலெழுந்தருளி அடியார்களுக்குப்பகா
ரமாக ஒப்பிலாத சேவைபாயுலாவிவந்தருளா
நின்ற ஐயனே நரகாசுரனுக்கும் முரகாசுரனுக்கும்
வைரியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

சிவனீதலம் புயனீதலந்திரனீதல்சந்திரனீதலா, து
வனீதலவில்லணவரீதன்மா தவரீதலோ டெவர்தமு
ம் அவனீதலந்தனிவெண்ணினுன்னடியாரப்பொ
டியாகுமோகவர்தமுன்கமேகமோநாராயணா நாராய

(இ-ள்) சிவனும் பிர்மாவும்இந்திரனும் சந்திரனு
ம்சூரியனும்தேவர்களும்ரிஷிகளும்இவர்களுடனே
கூடப்பின்னும் யாவர்களுங்கொடுக்காநின்ற பலன்
களையெல்லாம்பூதலத்திலே எண்ணிப் பார்க்குமிட
த்தில் தேவரீருடைய அடியார்கள் திருவடித்தூளு
ம்ஒப்பாகமாட்டாது ஆதலால் அவர்களைநினைப்ப
தே யில்லை கோபாலர்கிரகத்திலேவெண்ணெயையு
ண்டருளும் நீலமேகவண்ணனாகியஸ்ரீமந்நாராயணா.

அலைசத்தரும் பிணிவந்துநானலையாமலேயமரர்க்
கிடுந்,மலைசத்துமேளார்துணிநலகியென்கவியைகொ
ளாய்கருணாகரா, குலசக்கரன் சலசேகரன்குலசே
கரன்புகழ்சாகரா, கலசக்கராசலசக்கராநாராயணா
நாராயணா

(இ-ள்) தேகமானது வருத்தத்தையடையும்படி
யானநோய்வந்து அடியேன் கலையாமலிருக்கதேவர்
களுக்குக் கொடுத்தருளாநின்ற கலைசத் தமிழ்த்த
திலே ஒருதுளிகொடாட் சித்தருளி அடியேனுடைய

கவிதைகயைக்கைக்கொள்ள வேணுங் கருணைத்திரு மேனியனே வச்சிரபாணியுங்கங்காதரனுக்குலசே காராகிய ஆழ்வாரும்தோத்திரம்பண்ணுகின்ற கீர்த்தியாகிய சமுத்திரத்தையும் நல்ல சக்கரத்தையும் தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களையும் உடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

எதிரும் பெரும் பிணியும்பரந் திரையுஞ்செறிந் தழிதலும்பலந், தூதிரந்திரிந் துடலங்கொளுந் துயரந் தெளிந்துணைநம்பவா, மதிமயங்கிடந் தொளிருஞ்சடா மகுடந்தொறுந் தொலியும்பவா, னதிவந்தெழும் பதபங்கயா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்)தேகத்திலேயெதிர்ந்துவாராநின்றபெரிதாகிய நோய்மிகுந்த இளைப்புநெருங்கி அறுதலைநது டைநிரமுறிந்துகொள்ளாநின்றதுக்கமானது.தெளிந் துபோய்த்தேவரீரை அடியேன்நம்பும்படியாகப்பி ரசன்னமாகவேண்டும் சந்திரன்வாசமாய்ப்பிரகா சியாநின்றசிவனுடையசடாமகுடந்தோறும்முழக் கம்நிறைந்திட ஆகாயகங்கையானதுவந்தனளாநின் றதிருவடிதாமரைகளையுடைத்தாகியஸ்ரீமந்நாராயணா

எல்லாருமுன்னுகரத்துளேயென்றேடுமங்குரை கின்றபேர், அல்லாதுவேறில்லாமையாலனைவர்க்கு மோரருளல்லவே, வல்லாருளார் மாட்டாருளார வறியாருளார் வாழ்வாருளார் நல்லாருளார்பொல் லாருளாரா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்)அடியேனுடையஆத்மகோடிகளெல்லாந் தேவரீருடையகுட்சிக்குளே வாசம்பண்ணுகிறதே யல்லாமல் வேறேயிடமில்லை யாதலால் யாவருக்கு ஞ்சமானமான கிருபையேயன்றிப் பேதமில்லையே அத்தன்மையாயிருக்கஇதிலேவலியரென்றும்மெலி யரென்றும்வாழ்வினரென்றும் நல்லவரென்றும் பொல்லாதவரென்றும உண்டாகிய தென்னமாயமோ ஸ்ரீமந்நாராயணா

நீகாசுதா நீதூாசுதா நீயாடுகா நீமாடுதா, போகா தேபோர்க் கிடுசோறெனப்புலையர்க்கு நெஞ்சுருகச் சொன்னேனன் ஆகாதகாரியமென்னிடத்தவற்றதாண்டவையாய்வையோ, நாகாசலாநாகாலயா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பணம் வஸ்திரம் ஆபரணஞ்சாதமுதலியவைகளை நீங்கள் கொடுங்களென்று சொல்லுவதற்கு யோக்கியமில்லாத பேர்களாகிய புலைச்சருடைய நெஞ்சானது உருகும்படியாய்க் கவிதைபாடிக் கேடிக்கொண்ட பொல்லாத காரியங்கள் கணக்கில்லாமலடியேனிடத்திலிருக்கின்றன அவைகளை ஆராய்ந்து பாராமல் இரட்சிக்கவேண்டுஞ்சோலைமலையிலும் நம்சேஷகிரியிலுங் கோவிலையும்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணா

அயனெழுத் தளவன்றியே யதிகங்கணப்பொராதாயினும், பவனுபிரும பவரில்லைப் படிமீதிலப்பாடியன்றியே, வியனுமீனத்தொருவார்களங்கிதிலெல்வராய் மறைசொல்லுமே, நயனாதன் புகழ்சோதியே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பிரமதேவனானவன் எழுதினபிரகாரமே அல்லாமல் அதிகமாக கஷ்ணப்போதாகிலும் இந்தப்பூமியிலே பிரயோசனப்பட்டிருக்கிறவரில்லையென்றும் அப்படி அல்லவென்று சந்தோஷமாகவே தவரைத் தொழுகபோர்களெல்லாமந்தவிதிவசத்தைக்கடந்திருப்பார்களென்றுவேதங்கள்முறையிடுகின்றதேநயத்தோடுங்கூடியநாரதமகாமுனிவர்தோத்திரம்பண்ணுகின்றசோதிமயமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா

ஓமங்களால் விரதங்களா லுயர்தீர்த்தயாத்திரைகோடியால், ஏமங்கள் கன்னியர்தானமெழுபாவையுஞ்சூழ்கின்றதால் ஆமைம்புலன்கடிகின்றதாலைடபுண்ணியங்களை மேலுநின், நாமம்புகன்றதுபோலுமோ நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) ஓமங்களாலேயும் விரதங்களாலேயுமுபர்ச்சிபெற்ற கோடிதீர்த்தயாத்திரைகளாலேயுஞ் சுவர்ணங்களுடனே கன்னிகாதானங்களாலேயும் ஏழு பூமியையும்பிரதட்சணம் வந்ததினாலேயும் உண்டாகிய பஞ்சவிந்திரியங்களை நீக்கினதினாலேயும் வராநின்ற புண்ணியங்களெல்லாம் தேவரீருடைய திருநாமத்தை ஏகக்ஷணப் போதாகிலுஞ்சொல்லிய புண்ணியத்திற்கு ஒப்பாகமாட்டாது ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

பாடேனோகவிசித்துனைப் பணிவேனோபல காலெழுந்தாடேனோபலிபீடமுன்னைகேனோ சடகோபமுடிமகுடேனோவலமாகவேசுழலேனோ கதியென்றுனைநாடேனோகொடியனேனோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேவரீரைக் கவிதைகளாலே பாடினதுமில்லை, கண்டன்சமர்ப்பித்துமில்லை, பலகாலுமெழுந்தாடினதுமில்லை, பலிபீடத்தின்முன்னேவந்ததுமில்லை, சடகோபத்தை முடியிலேசூடினதுமில்லை, கதியொன்றாநினைத்ததுமில்லை, இத்தன்மையானபாவியானவன் கடைத்தேறுமார்க்கமுண்டோ ஸ்ரீமந் நாராயணா-எ-று. ௰

அறவைக்கெலாமடிமூலநானருக்கெலாமடிமூலநீ, பிறருக்கெலாம் பெறுவிக்கதும்பெறுவிப்பதும் பிணைகட்டிலே, உறவைக்கிலென்னுயிர்காவலுக் கொவ்வாதுவா துரைசெய்வனோ, நறைவைத்துழாயணிமார்பனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்)லோகங்களுக்கெல்லாம் அடிவேராகியிருப்பதுயானேயன்றிவேறில்லை ருசைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகி யிருப்பது தேவரீரையன்றிவேறில்லை அயலார்களுக்கு நீசெய்தபலனையும்இனிச்செய்கின்ற பலனையுந்தராசிலுடைய தட்டுகளிலே பொருந்தவைத்தால்என்னுடைய உயிரைஇரட்சிக்கிறப

ணுக்கு அவை சரியாக மாட்டாது ஆதலால்வாது பேசுவதில்லை தேன்பொருந்துந்திருத்துளவுந்தரித்த திருமார்பை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா.

பசியாதமந்திரமே வரும் பழியாத மந்திரமந்தரன், விசியாதமந்திரகோயிலேவிழியாதமந்திரநெஞ்சிலே, முசியாதமந்திரமோதுவார் முதலானமந்திரமொன்றிலே நசியாதமந்திரமோநமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்)பசியையெழுப்பாதது எவர்களாலேயும் பழிப்பில்லாதது யமன்பாசத்திற் கட்டுப்படாதது நோயைப்பார்க்காதது நெஞ்சலிலே கெடுதலில்லாதது ஓதுவார்க்கெல்லா முதன்மையாயதுஒன்றிலேயும்நாசமில்லாதது அவையாதெனில் ஓம்நமோ நாராயணாவென்னுதிருமந்திரமேயல்லடிவேறில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

அபராதமாகியபலசரக்கடலாகவோடமேதேற்றியேவிபரீதநோ யலையிற்குளே விடநின்றதாழ்வினையென்செய்வேன், இபராசனைக்கரையேற்றுநீசியனையேற்றலிங்கரிதல்லவே, நபராசனே சுபராசனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) அபராதங்களாகியபலசரக்குகளைநெருக்கமாத்தேகமென்னும்ஓடத்திலேயேற்றிவிபரீதநோயாகியகடலுக்குள்ளே ஊழ்வினை யானது தள்ளிநின்றதனென்செய்வேன்கஜேந்திரனைக்கரையேற்றினதேவரீர் அடியேனைக்கரையேற்றுதற்குஇவ்விடத்தில் அரிதல்லவேவேவர்களுக்குஞ் சுபங்களுக்குங் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா

வான்சொல்லுமே புவிசொல்லுமே மறைசொல்லுமே நிறைசேடன்வாய், தான்சொல்லுமேமுனிவோர்பெருஞ் சபைசொல்லுமே சசிசொல்லுமே. தேன்சொல்லிபங்கிறைசொல்லுமேதிசைசொல்லு

மேதினையாமலேரான் சொல்லவேதாவுமாவேனோ நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) தேவர்களுடைய நாவும் உலகத்தோருடையநாவும், வேதங்களுடையநாவும் கல்விநிறைந்த ஆதிசேடனுடைய இரண்டாயிரநாவும், பெரிதாகிய சபையோடுங்கூடிய முனிவருடையநாவும், சந்திரன் முதலாகிய நவகிரகங்களுடையநாவும் தேன்போலுஞ்சொல்லினையுடைய பார்வதிபாகத்திலிருக்கும் ருத்திரனுடையநாவும், திக்குப்பாலகருடையநாவும் தோத்திரிக்கும்படியான தேவரீருடைய கீர்த்தியை மாறுபடாமல் அடியேனுடைய நாவினாலே சொல்வதற்குக் காரணமாவேனோ சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

கருக்காமருந்துடற்கூறியேசுழற்றுமருந்தழற்றீயிலே,உருக்காமருந்துலர்த்துண்டையாவருட்டாமருந்துழக்கெண்ணெயில், சுருக்காகமருந்திதற்கையிலேநசுக்காமருந்திருக்கல்லிலே, நருக்காமருந்திருக்கின்றதே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) வெயிலிலே கருங்காததுஉடலிலேபூரிணற்சுழற்றுதது அக்கினியிலே யுருக்காதது உண்டையாகவுருட்டி உலர்த்தாததுஉழக்கெண்ணெயிலேசுருக்காததுவலியகைகளிலே கசக்காதது இரண்டுகல்லிலே நருக்காதது இத்தன்மையைக் கொண்டமருந்தானது இருக்கின்றது அதுபாதெனில்அஷ்டாட்சரமேயன்றி வேறில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணா.

தகவாயுனைப்புகழாமலேசலமேதொடுத்திகல்பேசுவார், முகவாயிலேபுழுவீழுமே முனையந்தகன்கிளைபோதுமே,ககவாகனா யிருமோகனா கனகங்களேபரமர்பெலாம்,நகவாவினாலரிசியமேநாராயணா நாராயணா.

(இ-ள், மேன்மையாகத் தேவரீரைத்தோத்திரஞ்செய்யாமல் கோபமேபொருந்திப்பகையாகஇழிவு

பேசுவாருடைய முகத்தோடுங்கூடிய வாய்களிலே புருக்கள்சொரிவதுமல்லாமல் எதிர்க்காநின்ற யமதூதர்மோதுவார்கள் கருடவாகனனே மேகசொரூபனே இரணியனுடைய மார்பையும் அவனதுசேனைகளையும் நகமென்னும் ஆயுதத்திலே சங்கரியாநின்ற நரசிங்க ரூபமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

தலமேழையும் படமோதினுஞ்சலமோவிடா லகிலாண்டநற்பலம்யாவுமென்மனைசேரினுமாசை போகிடாதிசைமாதரா, குலம்யாவுநின்பம்தீயினுக்குறைகாதுமால்பெறுகாயமே, நலமேபவுமேமபோல மேவுமேநாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) ஏழுலோகத்தையும் அழியும்படியாய்ப் போர்பண்ணினுங்கோபங்களடங்குவதில்லை அகிலாண்டங்களிலேயிராநின்ற நன்மையான பாக்கியங்களெல்லாம் என்வீட்டிலே நிறைந்தாலுமாசைகளொழிவதில்லைபெண்களொன்றிறைந்தசாதிகளெல்லாம் இன்பத்தைக்கொடுத்தாலுங் காமங்கள்நீங்குவதில்லை இத்தன்மையைக்கொண்டு என்னுடைய தேகமானது எந்தத்தன்மையைப் பெறுமோ அறியகில்லேன் பிரகாசியாநின்றமேகவண்ணனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

பண்டிட்டதாமரைபுந்தியிற்படிவார் நினக்கடியாரெனத்,தொண்டிட்டுன்றொழில்கொள்வதோ துயரத்திலேயடைவிப்பதோ, கொண்டிட்டநின்புகழ்நிற்கவேகுறையாளரைப் புகழ்கின்றவாய், நண்டிட்டபாழ்வளையொக்குமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பழமையாயிராநின்ற தேவரீருடைய நாபிக்கமலத்திலே பொருந்தின உயிர்களையெல்லாம் அன்பராகும்படி அடிமைகொண்டுகயிங்கரியத்தைக்கொள்ளவேண்டுமேயல்லாமல் துக்கங்களடையச்செய்யலாமோ வேதங்கள்கொண்டிராநின்றஉம்

முடைய கீர்த்தியைவிட்டுக்குறைச்சலானதெய்வங்
களைப்புகழாநின்றவாய்களெல்லாம்நண்டிட்டுதோ
ண்டியிட்ட பாழ்வளைக்கு ஒப்பாவதே யன்றிப்பிர
யோசனமில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. ௧௯

பகையானவன் பிணிசெய்ததோர்பதினாயிரம்பி
ணியுண்டுநான்வகையாயினத்துரை செய்கிலேன்வ
ருநோயுநின் னருளாகலால், பகையசனமின்முறை
யிட்டனென்விடுவித்திடாய்விளையாடினல், நகையா
கதோ துகைபார்க்கதோ நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) அடியேனுடையதேகத்திலேபகையாயிரு
பொல்லாத பிணியானது செய்யாநின்றவுபத்திரவ
ங்கள் பதினாயிரமுண்டு இன்னவிதங்களென்று தேவ
ரீருக்குவிண்ணப்பஞ் செய்கிலேன் வராநின்ற இந்த
நோயானது உமதுகிருபையேயல்லாமல்வேறில்லை
ஆதலால்நான் பயம்வந்தபிற்பாடுமுறையயிட்டேன் இ
தை நீசகியாமல்விளையாடினால்உலகத்தார் நகை
ப்பதுமல்லாமல்இகழ்ச்சியும் பண்ணுவார்கள் ஸ்ரீ
மந்நாராயணா-எ-று

குப்புற்றகன் றுடனேவலாங் குழலாகவோர்கு
ழலூதவே, மப்புக்கொழுந்தொனிசாதிலைவழிமேய
குடுட்களுமுண்ணவே, துப்புக்குமோர்தயிர்வெண்
ணெய்பால், சொரிகைக்குமவ் விடைநங்கைமார், ந
ட்புக்குமாடியகண்ணனே நாராயணா நாராயணா.

இ-ள். துள்ளினகன்றுகளுடனேபசுக்களெல்லா
ங் குவிந்திருக்கவும ஆகாய வழியிலே சொல்லாநி
ன்றபட்சிகளுடைய காதுகளிலே கேட்கவும்ஒப்பி
ல்லாதவேணுகுழலூதித் தொனியாகமப்புக்கொட்
டினதுமல்லாமல் அங்கிருக்கும் இடைப்பெண்கள்
பொழியாநின்றநெய்க்கும், மோருக்கும், தயிருக்கு
ம்வெண்ணெய்க்கும்பாலுக்கும் அவர்களுடையநட்
பினுக்கும் நடனஞ்செய்தகண்ணனாகிய ஸ்ரீமந்நா
ராயணா-எ-று. ௨௰

தாயிற்றபோர் தாயாகுவாய் தமரிற்றபேர் தமராகுவாய், சேயிற்றபோர் சேயாகுவாய்செயலிற்றபோர்செயலாகுவாய், வாயிற்றபோ வாயாகுவாய் மலைபோலுநோய்க்குநமபிணை, நாயிற்றுமுன் பனிநிற்குமோநாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) தாயில்லாதபோதகளுக்குத் தாயாகவும், சுற்றமில்லாதபேர்களுக்குச்சுற்றமாகவும், பிள்ளையில்லாதபேர்களுக்குப் பிள்ளையாகவும், உதவியில்லாதபேர்களுக்கு உதவியாகவும், வாக்கில்லாதபேர்களுக்கு வாக்காகவும், அருளாநின்றதேவரீரை அடியேன் மலைபோலுங்கொண்டநோக்கு நமபிணைல் சூரியனமுன்னமே பனிநீங்குமாபபோலேயனறிநிற்குமோ ஸ்ரீமந்நாராயணா எ-று ௨௧

மந்தன்புதன்குருவெள்ளி செய்மதிராகு கேதரி நாடோறுந், தந்தமமெல்லா விடமேவினுஞ்சகமேவச நின்சரணம்பணவன்றம்பிரானிவனென்றுகொண்டே சாதகபாலனிலரே, நந்தன்மதா நமபுமபதா நாராயணாநாராயணா

(இ-ள்) சனிபுதன் குருசுக்கிரன் செவ்வாய்சந்திரன்ராகுகேது சூரியன் இவர்கள் நாடோறுந்தங்களுதங்களபொல்லாத இராசிகளிலே யிருந்தாலும சகலத்துக்குமாசனை தேவரீருடைய திருவடியை அடைந்தாலெங்களுடையசம்பிரான்இவனேயென்று அன்புகொண்டு பகிரோர மிடத்துப பலனைக்கொடுப்பார்கள நந்தகோபனுடையதிருக்குமாரனாயினோன் நமமாநின்ற பரமபதத்தை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. ௨௨

ஆற்றுமையோன றமையாமை யோன் றரியாமை யென்றருளாமையோன், றேற்றுமையோன் றிசையாமையோன் றின்றுமையோன்றிருகாலையும, போற்றுமையோன் றடியாருடன் பொலியா

ளியேறுமே, தாளேனை யண்டினபேர்கடா ரடியாருளத்தானந்தமே, நாளேதவா ஞாளேதையா நாராயணு நாராயணு.

(இ-ள்) மகத்தாகிய நோய்களெல்லாந் தேவரீருடையகிருபையைப் பெற்றநாளையிலே உமிழ்நீரே மருந்தாகி அங்ஙனே ஓடிப்போகும் உமதுகருணையில்லாத காலத்திலே சஞ்சீவியைக் கொடுத்தாலுந் தள்ளிவிட்டு அதிகமாகுமாதலா லுன்தயநிந்தபேர்களை அடைந்தபேர்கள் சுகத்தைப் பெறுவார்கள் அடியார்கள் இருதயத்தில் ஆனந்தமானவனே நாயினேன் தோத்திரம் பண்ணினால்ஞானஉதயஞ் செய்தருளவேண்டும்ஸ்ரீமந்நாராயணனே-று.

ஈசன் பரன் பிரமன் பிதாவிறைவிண்டுவண்டுறை தண்டுழாய், வாசன்சராசரனென்றுநின் வழியன்பர்வாழ்பதி தன்னிலே, தீசங்கடம் பிணிதாழுமே சிறைசண்டை வஞ்சனைவீழுமே, நாசங்கடந்துயிர் வாழுமே நாராயணுநாராயணு.

(இ-ள்) ருத்திரனுக்கு பரமனேயென்றும் பிரமனுக்குத் தந்தையேயென்றும், கர்த்தனேயென்றும்விஷ்ணுவேயென்றும், வண்டுகளுடனே குளிர்ச்சிபொருந்தாநின்ற திருத்துழாயினிடத்தில் வாசனேயென்றுஞ் சராசரங்களானவனேயென்றுந் தேவரீரைத் தோத்திரம்பண்ணி வழிபடாநின்றஅடியவர்கள் வாழ்ந்தருளுந்தலங்களிலே பொல்லாதசங்கடங்களும் நோய்களும்சிறைகளும் போர்களும் வஞ்சனைகளும்இவைமுதற்குற்றங்கள்யாவும்நீங்கி மற்றவுயிர்களெல்லாம் வாழ்ந்திருக்கும்ஸ்ரீமந்நாராயணு

ஆபாதவா யுனைவாயுமே யடியாருடன் படையன்றுமே, மாபாவநூல்பலகற்குமே மறைபண்ணுவாதியர்தம்மினும், ஒபாவியேனிவை நின்முனேயுரைசெய்தனன்விரைசெய்தபூ, நாபாபராபரனேயரீ நாராயணு நாராயணு

(இ-ள்) அபத்தம்நிறைந்த என்னுடையவாயான
து தேவரீரை வைதுகொண்டேயிருக்கும் அடியார்க
ளுடனே போர்பண்ணிக்கொண்டேயிருக்கும் மகத்
தாகிய பாபசாஸ்திரங்களையே கற்கும் ஆதலால் வே
தத்திலே சொல்லாநின்ற விரோதிகளைப் பார்க்கி
லும் அதிகரிக்கிறநின்ற விரோதியாகி நாயினேன்
தேவரீர் சந்நிதானத்திலே விண்ணப்பஞ் செய்துவி
ட்டேன் உமதுசித்தம் எனது பாக்கியம் வாசனை
சேர்ந்த நாபிக்கமலம் பொருந்தாநின்ற பராபர
னென்னும் அரிதாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா

கற்பாவினிற் கடவாதன் கலிகாலமேதினையாடி
டுக், தோற்பாவை நானதுமெய்ச்சவே தொடு சூக்
கிரத்துறைகாரணீ, மேற்பாவபுண்ணியமான நல்வி
னை தீவினைக்கெவராகுவார், நாற்பாவினுக்கொருமூ
லமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) கடலிலேயுதித்துவராநின்ற சூரியனாலே
அடையும்படியான காலப் பிரமாணத் தொடுங்கூ
டிய கலிகால மேதினியாகவும் ஆடாநின்ற தோற்
பதுமை யானாகவும் மனதும் மெய் சும்படியாய்த் தொ
டுக்காநின்ற சூஸ்திரத்துறைகாரர் தேவரீரானல்மே
லவராநின்ற பாபபுண்ணியங்களுக்கு அதிகாரிக
ள் எவராகுவார்கள் இந்தநியாயத்தைத் தெரியப்ப
டுத்தவேண்டும் பறப்பன ஊர்வனநடப்பன இருப்
பனவாகிய நான்குவிதசாதிகளுக்கெல்லாஞ்சமான
மான ஆதரவு தேவரீரேயன்றி வேறில்லை ஸ்ரீமந்நா
ராயணா-எ-று.

இரையாலெழுஞ் சுவரானநா விருசாணிடம்பிடி
யாமலே, கரையாமலே நகராமலே கழலாமலேய
ழலாமலே, திரையாமலே வினைமூடி கண் டிறவாம
லே வகையென்னை தா. னரையாதசோ றிடுமைய
னே நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) ஆகாயத்திலே வளராநின்ற என்சாணுட
ம்பாகிய சுவரானது கரைந்துபோகாமலும் இடிக்

துபோகாமலும் அதிர்ந்து போகாமலும் வெந்து
போகாமலும்நிரைந்துபோகாமலும் வினையினாலே
இறந்துபோய்மறுபடியும்பிறந்து விழிதிறவாமலும்
இருக்கும்வகையாதெனில் நரைதிரை மூப்பில்லாத
அமுதத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும் என்னையனு
கிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. ௫௨

புற்கொண்டுவாழ் பசுவாரெடார் புலியாழ்கிண
ற்றிடைவீழினுங். கற்கொண்டு வாதடிகொண்டுவா
மடிதென்பரப்படு பாவிநான், ஏற்கொண்ட நோய்
க்கெவராகுவா ரினிநீயலாதில்லையெட்டியும், நற்கொ
ண்டலால்வளர்கின்றதே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) புல்லையுண்டுவாழாநின்ற பசுவானதுகி
ணற்றிலேவிழுந்தால் கண்டவர்கள் யாரேனும்எடு
த்துவிடுவார்கள் புலியானது விழுந்ததானால் சீக்கி
ரமாய் கற்களுந்தடிகளுங்கொண்டு கொல்லுவார்க
ள் அத்தன்மைபோலப் படுபாவியான என்னுடை
யதேகத்திலே கொண்ட நோயைத்தீர்க்க எவரிரு
க்கிறார்கள் இனிதேவரீரையன்றி வேறில்லைமழையி
னாலே எட்டிச்செடியும் வளர்வதுபோலஉம்முடை
யகிருபையினாலேஅடியேனும்வளரவேண்டும் ஸ்ரீம
ந்நாராயணா-எ-று. ௫௩

அரசன்கையா லபயம்பெறா ரயலாருமன்னரை
யண்டினால், விரசென்றுவந்திடமீவர்நீவினவாதசீவி
களண்டினால், வரசங்கசாதியரஞ்சுவார் வருகென்
னமேல்வகை யென்னதான், நரசிங்கனே முரபங்க
னேநாராயணாநாராயணா.

(இ-ள்) தாங்கள் நம்பியிருக்கும் அரசனாலே பிர
யோசன மில்லையென்று மறுமன்னவ ரிடத்திலே
சேர்ந்தால் சந்தோஷித்து எதிரேவந்து இடங்கொ
டுத்து இரட்சிப்பார்கள் அத்தன்மையாகத் தேவரீ
ரை நம்பினபேர்கள் யாவரேனும் உம்மை வினவா
மல் வெறுத்துப் பக்கத்திலே சென்றால் முக்கியமா

ன சங்கரன்முதலாகிய தேவதைகளாலும்இரட்சிக்கப்பயப்படுவார்கள் ஆதலால்கதிவேறில்லை அடியேனை வாவென்றழைக்கவகையென்னவெண்ணியிருக்கிறீரோதெரியாது நரசிங்கரூபனே முரகாசுரனைக் கொன்ற ஸ்ரீமந்நாராயணா. எ-று. (கஉ)

கோட்சொல்லுவேன் வதைசொல்லுவேன் குறைசொல்லுவேன் முறைசொல்லுவேன், கீட்சொல்லுவேன்மிக சொல்லுவேன் கிலிசொல்லுவேன் வலிசொல்லுவேன், சூட் சொல்லுவே னயனாழி நாள்சொலவேண்டிடினுஞ்சிறிதுன்னையோர், நாட் சொல்லவென்றறிகின்றிலேனாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பிரமகற்பபரியந்தம் அடியேனுடைய நாவானது கோள்களும்வதைகளுங் குறைகளும்முறைகளும் கீழ்மைகளும் குற்றங்களும் பயங்களும் வலியைகளும் வஞ்சனைகளும் இவைகளைச் சொல்லுமே யன்றிக்கொஞ்சமாகிலுந் தேவரீர்நாமத்தை ஒருநாளையிலேயுஞ்சொல்லும்படியாயறிந்ததேயில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணா.

ஆளாகியின்னிருநாளெழுத்தறியாதநாளறிவார்களைக்கேளாதநாள் செவியூறவே கிடையாதநாள திலாசையே,மூலாதநாளிலமீதுதான்முதலுளிலங்கெழுதாதநாள், நாளாகுமோ வாளாயுதா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) ஆசாரியனுடைய திருவடிகளுக்குஆளாகித்தேவரீருடைய திருமந்திரத்தையறியாதநாளும் தெரிந்த பாகவதரைக் கேளாதநாளும் செவிகளிலே யூறும்படியாய்ப் பொருந்தாத நாளும் அதிலே ஆசையானதுபெருகாதநாளும் அஞ்சாவதாவயதில்முதல் நாளையிலேபள்ளிக்கூடத்தில்அரியென்றுநிலவெழுத்தாகிலும்எழுதிவையாதநாளும்பலகைல் நாளாகுமோவாளாயுதத்தை யுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

வீட்டுக்குள்ளே துணையாவதும் வெளியிற்குளே துணையாவதும், கூட்டுக்குள்ளே துணையாவதுங்குன்றுக்குள்ளே துணையாவதும், காட்டுக்குள்ளே துணையாவதுங், கடலுக்குள்ளே துணையாவதும் நாட்டுக்குளே துணையாவது நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) வீட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனு வெளியினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் சந்திரனுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும மலையினுக்குள்ளே துணையா யிருப்பவனும் காட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனுங் கடலினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் நாட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும்நீயே யன்றிவேறில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணா.

வாய்க்கின்றதே தன் புகையண்ணலா வணக்கின்ற சாந்தரையுண்ணலா, காய்க்கின்றமா வெறியுண்ணலாங் கறக்கின்றவாக்கட்டுண்ணலாம், தோய்க்கின்றபால்கடை யுண்ணலாஞ் சுவைகெட்டமானிடவாவிலாம், நாய்க்கிந்த வாதனையேனையா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) தேன்கூண்டினுக்குப்புகைத்தனுஞ் சந்தனக்கட்டையினுக்குதேய்த்தலும் பழுத்தமரத்தினுக்கு கல்லெறிதலுங் கறக்கும் பசுவினுக்குக்கயிறணைத்தலுந்தோய்த்த தயிரினுக்குமத்தாலுடைத்தலும் இவைகளுக்குஇந்தஉபத்திரவமுண்டாகில்பிறருக்குபகாரமாகும் உரிசையும்வாயுமில்லாதமானிடமென்றும்நாயினுக்குஇந்தவாசனையைக் கொடுத்தீரோ இதனாலே உமக்கென்னபிரயோசனமுண்டு தெரியச்சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணா.

தும்பிக்கையானையுமைவர்முன்றுகிலோடிவாடியநங்கையும், தம்பிக்கையாமகயோ கருந்தாநிறகவேசதாரவேதியன் கம்பிக்கையா லரனுக்குநீனிணைய மிட்டினியையமேன், நம்பிக்கையாகியதெய்வமே நாராயணா நாராயணா,

(இ-ள்) கஜேந்திரனையும் பாண்டவரையும் வஸ்திரம்நீக்குமென்று வாடினதுரோபதையையும் ஸதமபிதமாயிருந்து தவம்பண்ணுகின்ற மகத்தாகிய யோகிகளையுமஇரட்சித்ததிருககட்டும் நான்குவேதத்தையு முடைத்தாகியபிரமனுடைய சிரத்தைக்கிள்ளின சிவனுக்குப்பிச்சையிட்டுச் சாபத்தைநீர்த்தசயிற்பாடும் இனிபரந்தாமம் வேறேயென்று ஐயப்படலாமோ நட்பிக்கையானதெய்வமநீயயன்றி ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. ௩௧

பாலாவதோ தேனாவதோ பழமாவதோ பாகாவதோ, மேலாவதாக் கரையாவதோ விரையாருநல்முதாவதோ, கோலாகலப்பிணிதீரவேகுளியங்களோவனமூலியோ, நாலாவதோநின்போசொலாய் நாராயணாநாராயணா.

(இ-ள்) அடியேனுடைய தேகத்திலே கோலாகலஞ்செய்யாநின்ற நோயைத் தீர்க்குமபடியானதேவரீருடைய திருநாமமானது பாலாகியதோ தேனாகியதோபழமாகியதோ பாகாகியதோ மேலாகிய சருக்கரையாகியதோவாசனைசேர்ந்த நல்ல நிர்தமாகிய தேவானமூலிகையாகியதோ இவையல்லாமல் மணிமந்திரம் அவிழ்தமஇவைமூன்றுக்கு மேலாகிய என்னென்று சொல்லுவோம ஸ்ரீமந்நாராயணா.

பூவுக்குநல் லதுசொல்லவோ பொரவிசிதளப்புதுவாசமே, தேவுக்குநல்லதுசொலலவோ செவியார்முனை யெதிர்நிற்பதே, ஆவுக்குநல்லது சொல்லவோ வதுசாதுவா யமுநீவதே, நாவுக்குநல்லது சொல்லவோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) புட்பங்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால் காந்தியும் குளிர்ச்சியும் புதியவாசனையும்உண்டாகிய புட்பமேயன்றி வேறில்லை தெய்வங்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால்

முறையத்தைக்காதிலே கேட்குமுன்னமே அடியா
ர்களுக்குப்பிரசன்னமாகிய தெய்வமேயன்றி வேறி
ல்லைபசுக்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமா
னால் அதுவெருசாதுவாயமுதத்தைக்கொடுக்கும்பசு
வேயன்றிவேறில்லை நாகுகளுக்குள்ளேநல்லதுசொ
ல்லவேண்டுமானால் தேவரீருடையதிருநாமத்தைச்
சொல்லியநாவேயன்றிவேறில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணா

ஆனந்தமா யழுவார்முனே யலர்சூடியே தொழு
வார்முனே, மோனந்தனிற் கரைவார் முனேமுகி
லென்னவேபுகழ்வார்முனே, தானந்தவம் புரிவார்
முனே நானென்செய்கே னிவையொன்றிலேநாரா
யணாநாராயணா.

(இ-ள்) தேவரீருடைய திருவடியைநினைத்து ஆ
னந்தபாஷ்பங்களைக் கண்களிலே பெருகுவார்களு
க்கு முன்னே புட்பங்களை யலங்காரஞ்செய்துதண்
டஞ்சமர்ப்பிப்பார்களுக்கு முன்னே மௌனத்தி
யானத்தினாலேஉள்ளங் கரைந்திடுவார்களுக்கு மு
ன்னே பசுங்கொண்டலேயென்று புகழ்ந்திடுவார்
களுக்கு முன்னே தானங்களுந்தவங்களுஞ் செய்தி
டுவார்களுக்குமுன்னே சரணாகதிசெய்திடுவார்களு
க்கு முன்னே அடியேன்இவைகளிலேஒன்றாகிலும்
செய்யமாட்டுவேனோ ஸ்ரீமந்நாராயணா.

செரிக்கின்றவூணுகர்வேனலேன் சிரிக்கின்றகா
ரியமேசெய்வேன், கரிக்கின்றகண்படையேன் வெ
றுங்கழப்பன்கொடுங்கடுவஞ்சகன், பரிக்கின்றநின்
னடியாரொடும்பழகேனலேன் படர்வந்தபின், நரி
கின்றனேனினியென்செய்வே நாராயணாநாராணா.

(இ-ள்)சீரணமாகும்படியான ஆகாரத்தைக்கொ
ள்ளாமல் நகைக்கும்படியான காரியமேசெய்துதெ
ரிசனஅபேட்சையான கண்ணையும்படையாமல் அ
ன்னைப்பரிக்காநின்ற அடியாருடனேயுங் கூடாம
ல் விருதாவாகியகழப்பனாகவும் பொல்லாதவிஷம்

போனும்வஞ்சகனுகைஉத்தரித்மூத்தும்வக்சபிற்பாடு
அவதியைக் கொள்ளாநின்ற நாயினேன் வினியென்
செய்வேன் ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

ஆதாரதேவதையென்பனேவடியேனையாளவெ
ன்பனே, ஓதாதுணர்ந்திடவன்புகூருபதேசிகனெ
ன்பனே. மாதாபிதா வுடலாவிதீமனைகாணிபொன்
வலிசெய்வநீ, நாதாவுநீ தாதாவுநீ நாராயணா நாரா
யணா

(இ-ள்) ஆதாரமாகிய தேவதையே யென்பனே
அடியேனையாளுங் கர்த்தனேயென்பனே பலநூல்
களையோதாமல் தன்னிலேயறிந்திட நட்புசெய்யா
நின்ற உபதேசகுருவேயென்பனே என்னென்று
சொல்வேன் தாயுந்தந்தையுந் தேசமும் உயிரும்
பெண்சாதியுங் காணியுந்திரவியமும் வலிமையுஞ்
செல்வமும்நாதனும்பிரபுவும் நீயேயன்றிவேறில்லை
ஸ்ரீமந்நாராயணா. எ-று (௪௪)

வடுநிந்தையே னிடுவந்தியேன் மருள் விஞ்சினே
னருளஞ்சினேன், அடுசிந்தையேனெடுவிந்தையே
னலை பண்பினேனுனைநம்பினேன், விடுவதுன்பிலே
முடுகலன்பிலேமுடுகலன்பிலேன் வினைமண்டினே
னுனையண்டினேன், நடுவொன்றிலே மிறைகுன்று
மோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) குற்றம்பொருந்திய நிந்தையையும், இடு
வந்தியையும் மிகுந்த மயக்கத்தையும் அருளில்லா
த பொல்லாத இருதயத்தையும் பலவித துர்நடத்
தையும் காரிய மென்கிற அலைச்சலையுந் தீவினையை
யும்இவைகளைக்கொண்டிராநின்ற நாயினேன் இரக்
கத்திலே பயந்தவனாகிய அன்பிலே துரிதமில்லாத
வனாகிஒழுங்கில்லாமல் தேவரீரையடைந்தேன் மத்தியி
லேயின்னமொரு விதத்திலேலே எனது வருத்தம்
நீங்குமோ ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

குடிநீரகொடீர் முகவேதிடீர்குணவெண்ணெயை
வடியீர்பிரம், படியீர்னெணீறெறியீர் விழிக் கதி

கோர வஞ்சனமேமடூர், கடியீர்வயித் தியரால்வார
கமதாடுகுக்குடமிட்டுளே, நடிமீரெனிற் பிணியஞ்
சுமோ நாராயணா நாராயணா,

(இ-ள்) குடிக்கும்படியாய் கிஷாயங்கள் நீர்கொ
டுங்களென்றும்முகத்துக்குவேதுபிடியுங்கடென்று
குடத்திலே.எண்ணெயைக்காய்த்துக்கொடுங்களெ
ன்றும்பிரம்புகொண் டடித்து வெளுத்தவிபூதியை
யெறியுங்களென்றும் கண்களுக்குஅதிகோர மாகி
யகலிக்கம்போடுங்க ளென்றும் வயித்தியருக்குக்
காட்டித்தீருங்களென்றும்பன்றியும்-ஆடும்-கோழி
யும்-பலிகொடுத்துச் சன்னதமாடிப் பாருங்களென்
றுஞ்சொல்லினால்இவைகளாலேநோய் தீர்வதுண்
டோ ஸ்ரீமந்நாராயணா எ-று.

பிரம்புக்குமுள் விடுமாதரைப் பிணிகட்டுநீள் பிணி
யுற்றவென், உரம்புக்குளே யறியாதெனுலகத்தெ
லாமுறைசோதிதோல், வரம்புக்குளே யெலும்புக்
குளே.வழும்புக்குளே தழும்புக்குளே, நரம்புக்கு
ளேபுகவெட்கியோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) முள்ளுகளோடுங் கூடிய பிரம்பம்புகளுக
ளுக்குந் தாமரைப்பிணையல்களுக்கும்பிருந்தநோய்
கொண்டிராநின்ற என்னுடைய நெஞ்சுக் குள்ளே
நுழைந்தறியாம லிரும்பதென்றோ உலகத்திலிருக்
கும் எல்லாவுயிர்கள் தோறும் வாசம்பண்ணுகின்ற
சோதிநீயன்றி வேறில்லை ஆதலாலிது தோலுடம்
பும் எலும்பும் வழும்புந்திணமும்நரம்பும் இவைமு
தலிய நாற்றமானமடியினாலேபுகுந்தறிதலுக்கு வெ
ட்கமாகியதோ ஸ்ரீமந்நாராயணா.

மன்றாடியேயதிசோபன மழைவண்ணனேவிசய
ங்கரா, வென்றாய்செயஞ் செயுமச்சுதா மிகவாழி
கேசவனேசுபங், கன்றால்விளாவெறிந்தாய் பெருங்
கலியாணமங்கலபாதவா, நன்றாய்வேங் கடநாராய
ணா நாராயணா.

(இ-ள்) கோபிகாஸ்திரீகளுடைய சபையிலேநடனமபண்ணுகின்றவனே உனக்கு அதிகசோபனம், மேகவண்ணனேயுனக்குவிசயம, முதலையை வென்றவனேஉனக்குசெயமசெயம், அச்சுதனேஉனக்குமிகுந்தவாழி, கேசவனேஉனக்குச்சுபம்கன்றால் விளாங்கனியெறிந்தவனே உனக்குப்பெரிதாகிய கலியாணம்மாதவனே உனக்குமங்களம் வேங்கடநாயகா நீஇத்தன்மையாக நன்றாகயிருக்கவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. (சஅ)

இந்தாவென்று வெனதிர்சைநீ யெளிதீவையேவிழிவாகுமோ, சநதானமாமரராலருச் சனைசெய்குவார் தவிர்வார்களோ, வந்தானபேர் துதியார்களோ வசுதேவாசொற் குறையாகுமோ நந்தாதபெண்ணாகை செய்வாளோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) அடியேனுடையஇச்சையானபடியேஇங்கேவாவென்றுதேவரீர் எளிதாகப்பலனைக்கொடுத்தருளினல் உமக்குஇகழ்ச்சியாகுமோ கற்பகமலரினலே அருச்சனை செய்யாநின்றதேவர்களவிட்டுவிடுவார்களோசநதானந்தினைவந்தபேர்கள்துதியார்களோவசுதேவருடைய பெருமையிலே குறைந்துபோகுமோ அழிவில்லாதஸ்ரீமகாலட்சுமி நகைப்பாளோசொல்லுமஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. (சகூ)

சிற்றப்பனே துருவற்குநீ ததிபாண்டனார்பெரியப்பனே, கற்றகன்றதேவகி தங்கையோ கண்டாகனனமிதிலேசனே, சுற்றத்தரோ பெறுவோரெனாந் தொடுவேன்வழக் கிடுமேன் விடேன், நற்றப்படும் பொருடாதபோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) தேவரீர்முன்னேயிலே இரட்சித்தபேர்களுக்குள்ளேதுருவமகாராசனுக்குநீ சிற்றப்பனே ததிபாண்டனென்றும குயவன் உமக்குப் பெரியப்பனே, கலைதுருவமபோக்கிக்கிளிபோல பேசபபண்ணுகின்ற அகலிகையானவள் தேவகிக்குத்தங்

MAHAMAHOPADHYAYA

கையாகிய உமது சிறிய தாயாரோ கண்டாகனென்றும் விரோதியானவன் உமக்குப் பெண்கொடுத்தமிதிலைச், சனகமகாராசனாகிய அம்மானோ, இன்னம்பேறுபெற்றபேர்களும் பெறும்பேறுகளும் உமக்கு உறவின்முறையார்களோ ஆதலால் சம்பந்தமில்லாதபேரையெல்லாம் இரட்சித்த படியினாலே தேவரீருக்கும் அடியேனுக்கும்வழக்குவிடுவதில்லை ஆசைப்பட்ட பலனைகொடுத்துஅப்புறம்போகவேண்டுமே யன்றிபோகக்கூடாது ஸ்ரீமந்நாராயணா.

தன்னெட்டெழுத் தயன்மத்தகந் தனிலேபொறித்தடிநாவிலே, உன்னெட்டெழுத் தெழுதாமையாலுலகத்துளோ ரவனைத்தொழார், கன்னெட்டிடத் தருநெட்டிடக் கனனெட்டிடக் கனகாலியின், நன்னெட்டெலாதொடர்பாதனேநாராயணாநாராயணா

(இ-ள்) பிரமதேவனானவன் உலகத்திலே யுள்ள மானிடர்களுடைய தலைகளிலேதனதுநெட்டெழுத்தைமாத்திரமெழுதி அடிநாவுகளிலேதேவரீருடைய அஷ்டாட்சரத்தை யெழுதாமற் போனபடியினாலே அவனைஒருவருந்தேடுகிறதேயில்லை முல்லைநிலத்திலே கல்லுகள்நெட்டிடவும் விருட்சங்கள் நெட்டிடவும அக்கினிகள். நெட்டிடவும்விஸ்தாரமாகிய பசுக்கள்பின்னாலேநன்மைபெற நெடிதானதூரமெல்லாமநடந்தருளாநின்றதிருவடியை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

உரலுக்குமோ ருறுபஞ்சமோ வுனைநச்சினேனெனையச்சமன், விரலிட்டுதேர் வினைவல்லனோவிதிசைக்குமவ்விரலோசையால், பொறலுற்றநோய் கழலப பணைப்புதிதாமருந் தொருதூதனால், நாலைக்குளாய் வரவேண்டுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) குத்தாநின்ற உரலினுக்கு ஒருகாலத்திலேயுந் தரித்திரம் வருவதில்லைஅத்தன்மைபோலத் தேவரீரிடத்திலேநியம்பிய ஐசுவரியமேயன்றி இல்

லாததில்லையேஆதலால்உம்மிடத்திலேஇச்சைகொ
ண்டேன்இனிஎன்னைஇந்தயமனானவன் விரல்விட்டு
க்காட்டியறிந்துவினைசெய்யமாட்டுவனோ பிரமாவி
னுடையகைகளிலேயிராநின்ற விரலும் என்றலையி
லெழுத அசையமாட்டாதுவருத்தத்தைச் செய்
யாநின்றநோயைத் தீரும்படியாய்ச் செய்வதற்கும்
புதிதாய் ஒப்பில்லாதசஞ்சீவியானது ஸ்ரீஅனுமா
ராலே வரவேண்டுமோ ஷீராப்திவாசனாகிய ஸ்ரீம
ந்நாராயணா-எ-று.

சமையாதிதே வதையென்பதுஞ், சமை யாதிநீ
ன்பெயரென்பதும், உமையாளுடன் பரமன்புனைந்
துணைமாமறைப் பொருளென்பதும், தமையாள்வ
தென்றிமையோர்திலோத்தமைபாதியுன்புகழ்கின்
றதும்,நமையாமலே யெனையாளுவரய் நாராயணா
நாராயணா.

(இ-ள்) சமயங்களுக்கெல்லாம் அதிதேவதை நீ
யேயென்றும்,மரணசமையத்துக்கு ஆகியதுஉம்மு
டையபெயரே யென்றும் மலத்தாகிய வேதப்பொ
ருள் நீயேயென்றும. உமையவளுக்குச் சிவன்புரிந்
துநிச்சயம்பண்ணினதும் தேவதைகளுக்குந் திலோ
ர்த்தமைக்கும் அதிபனாகியதேவேந்திரன் தங்களை
இரட்சிக்குங் கர்த்தனேயென்றுபுகழ்கின்றதுங்கெ
டாமற்படி என்னை இரட்சித்தருளவேண்டும்ஸ்ரீமந்
நாராயணா எ-று. (௫௩)

நீயண்டராலடிபட்டநா ணினைவில்லைநின்னுகரந்
துளே, போயண்டகோடியிலெந்தவோர் புறாயிற்
குளேவிளையாடினேன், மாயங்கடந்தறிவேனலோ
வரதன்கெடீர் வானோர்க்கெலாம்நாயன்செகர்விடு
மென்பனேநாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) தேவரீர் அசோதைமுதலாகியஇடையரா
லேஅடிபட்டநாளையிலேஅடியேனுக்குநினைவில்லா
மற்போதய அதுஎதனாலேஎன்றால் உமதுகுட்சிக்
குள்ளேயிராநின்ற அண்டகோடிகளிலே எந்தசத்

துக்களுக்குள்ளே விளையாடினேன்நீர்செயும் மாய
மநீங்கியறிநதேனையானால் தேவதைகளுக்கெல்லா
மும்மைவரதனென்றும் நாயகனென்றும் அந்தஇ
டையர்களுக்குத் தெரியப்படச்சொல்லிக் கெடுவீர
கள்விட்டுவிடுங்கோளென்றுநீக்கி விடுவேன் திரு
மேனி யென்னமாக நொந்ததோஇப்போது பெரி
யோர்களையறிந்தேன் இருந்துஞ் சமயத்திலேஉத
வாதேபோனேன் இனிவருந்தி யென்னபிரயோசன
ம் ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. (ருச)

காசிக்குளுங் கயைபிற்குளுங் கழியாதபாதகனு
மையால், கூசிகுலைந் தனைவந்தியேன் குறையாகு
மோவினையென்பதோர், வாசிக்குவந் தருள்செய்கு
வாய் வயிரத்திரா வணன்றங்கைதன் நாசிக்கு வா
ளேறியையனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) காசியினிடத்திலேயுங் கயாவினிடத்தி
லேயும் வாசம்பண்ணினாலும் நீங்காத பாவியானப
டியினாலே மனதுகூசிக்குலைந்து தேவரீரைத் தோத்
திரம்பண்ணாமல் விட்டுவிட்டேன் அதினாலே உமக்
குக்குறைவாகுமோ அடியேனுடைய வினைசென்னு
ம்வாசி தீரும்படியாய்வந்துகிருபைசெய்தருளவே
ண்டும் முன்னாளிலே வயிரத்தோடுங்கூடிய இராவ
ணன்தங்கை யாகிய சூர்ப்பனகையினது மூக்கறு
ம்படியாய்ச் செய்த வாளாயுதத்தையுடைய ஸ்ரீமந்
நாராயணா-எ-று. (ருரு)

தாளுக்கவாவியநா விலுஞ்சலியாது வாசனியா
னநேசம் ஆளாக்கெடா தின்றைக்குவா வசையாம
லேயன்றைக்குவா தோளுக்குவாளியை செய்தவ
ன்துயர்கண்டிராவணவினறு போய்நாளைக்கு வா
வெனுமையனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) தேவரீருடைய திருவடிகளுக்கு ஆசை
கொள்ளாநின்ற எனதுநெஞ்சிலேயும் நாவிலேயும்
வருத்தமில்லாமல் வரவேண்டுஞ் சனியானநோயா
னது அடிமையைக்கெடுத்துவிடாமல என்றைக்மே

வர வேண்டுமெ,சரமதிசையிலேயமனைக்கண்டு அஞ்சு கிக்குமுன்னமே அன்றைக்குவரவேண்டும முன்னு ளையில் பாணங்களைத்தோள்களின்மேலே யழகுதும்பழ. யாய்ச்சிந்த அவனது ஆயரத்தைக்கண்டு வைிரத தைகயுடை யராவணு நீ இன்றைக்குச்சென்று நாளைக் குவாரவென்றுகிருபைபண்ணு நின்றவென்னையளுகிய ஸ்ரீமந்நாராயணு-எ-று. (௫௬)

விக்கற்கிடமு பொருமற்கிடம் விடுமூச்சுமேமெ லுழுதற்கிடம். கக்கற்கிடமிருமற்கிடங் கருதற்கிடந் திருகற்கிடம், சொக்கற்கிடங் குளிர்கற்கிடஞ் சுடு தற்கிடம் வெருவற்கிடம், நக்கற்கிடந் தருமைய வே நாராயணு நாராயணு.

(இ-ள்) விக்கலென்றும பொருமலென்றும்மேல் மூச்சென்றுங் கக்கலென்றும் இருமலென்றுங்கரு கலென்றும் திருகலென்றுஞ் சொக்குக லென்றும் குளிர்தலென்றுஞ் சுடு●லென்றும் பயப்படுதலென் றும்நக்கலென்றுஞ் சுடுதலென்றும் பயப்படுதலெ ன்றும் நக்கலென்றுஞ் சொல்லாநின்றி அந்தப் பீ டைகளுக்கெல்லாம்இடங்கொடுத் திராநின்ற தேக த்தையுடைத்தாகிய அடியேனை இரட்சித்தருளவே ண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணு எ-று. (௫௭)

துளசிதளத் துளசிதளத் தூயநீரதே குடிநீரதா ம்,●ளதாயிரம்பெயரென்றுநூற்றொருகோடிமந் திரமேலதாம், வளமார்பின் மாமணியென்னவே ம ணியாமெனைப் பிணியெனசெயும், நளகூபரன்பகை வென்தவா நாராயணு நாராயணு

(இ-ள்) திருத்துழாயினது தளங்களிலேபொருந் துங்குளிர்ந்தநீரே குடியிருக்குங் கஷாயங்களுக்கெ ல்லாம்மேலாகியகஷாயநீராகவும் நிலைபெற்றிராநி ன்ற ஆயிரந்திருநாமங்களும் நூற்றொரு கோடிமந் திரங்களுக்குமேலாகிய மந்திரமாகவும் வளம்பொ ருந்தா நின்ற திருமார்பிலே யிருக்குங்கவுஸ்துவ மணியேமணிகளுக்கெல்லாம் மேலாகியமணியாக

யுமிருக்கின்ற ஆராமிடத்தில்இதுவேமணிமந்திர
ஔஷதகமாச விருக்கப்பிணியானது அடியேனையெ
ன்னசெய்யும் நல்கூபரனுடைய சாபத்தைத் தீர்த்
தருளாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

சுவையோசைம்பொறிமாமணந் தொடராமனஞ்சு
கமுல் கொண்டபும், கவைமானுமோ னையும்விட்டி
னுங்களிவண்டுமே மவிளிகின்றபோல், இவைதாபமெ
ன் றினிதூண்டிலே னினியென்செய்வேன், நவைதீ
ரமேயருள்செய்குவாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) ஆகார விருகையினாலே கொண்டையும்
மணியோசையினாலே கிளைமானும்தேகபரிசத்தினா
லே ஆனையுந் தீபப்பிரகாசத்தினாலே விட்டிற்பூச்சி
யும் வாசனையினாலே மதத்தவண்டும் இவைஐந்தும்
மனந்தொடர்ந்துசுழன்று விழுந்திறந்து போவது
போலே எனது பஞ்சஇந்திரியமும் இதுநன்மையெ
ன்றும்இதுதீமையென்றும் தெரிந்து புசிப்பதில்லை
இனியென்செய்தேன்இந்தக்குற்றந் தீரும்படியாய்
க் கிருபைசெய்தருளவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணா.

நெட்டேணியின் படியெட்டுமோ நின்னெட்டெ
ழுத்தெழி லண்டமேல், எட்டாமெனும் பதமெட்
டவேயிரசித்த சர்க்கரையேயதின், வட்டேபசும்
பழமேசதாமதுரித்தவா ரமுதேயெனுள், நட்டே
யருட்புனல் காட்டுவாய் நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) மூங்கில்களாலே நெடிதா யமைத்திராநி
ன்றஏணியினது படிகளிலேயேறினால் பரமதம்எட்
டமாட்டாது ஆதலால்எழு ஆபரணத்தோடுங்கூடி
ய அண்டத்துக்குமேல் எட்டாவதாகிய அந்தப்பர
மபதத்துக்குஏறிவர உபாயமுண்டு அதுயாதெனில்
நினது திருமந்திரமாகியஎட்டெழுத்தையும் எனது
நெஞ்சிலேநட்டுஇரம்பியமான சருக்கரையுங் கற்க
ண்டுங் கனிந்தமுப்பழமும் நித்தியமதுரமாகிய ஆ
ராவமிர்தமு மிவைகளுடைய சுவைபோலேபரவும்

படியாகக் கிருபைபுனல்கட்டினல்லெறிவருவேன் ஸ்ரீமந்நாராயணா எ-று

காணுங்கணே குவியுங்கையே கருதுள்ளமே மகனா
லாஞ்சனமே, பூணும்புயம்புள சாங்கமே புகழ்நாவ
மே கேட்கும்கேழ்விமே, ஆணும்பெணும், சரணென்ப
தே யவையல்லநானபராதிகாவன், நாணுமபெயர்க்
காதாரமே நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) தேவரீர்திருவடியைக் காணுகின்ற கண்களுங் குவியாநின்றகைகளுமநினையாநின்றஉள்ளங்களுங்கள்மந்திரக்கினி பொருந்திய சங்குசக்ரவாலாஞ்சனம்பூணுகின்றபுஜங்களுமபுளகங்கொள்ளாநின்றதேகங்களும்புகழாநின்றநாவுகளும் கேட்காநின்ற செவிகளும் இவைகள் பொருந்திக் குடும்பத்தோடே சரணாகதி பண்ணுகின்ற அடியார்களைப் போலப் பொருந்தினநானல்ல மிகுந்த அபராதத்தையுடையவன் ஆகலால்தரிசனம்பண்ணவெட்கத்தையடைந்தேன், இத்தன்மையாம்வெட்கத்தையடைந்த பேர்களுக்கெல்லா மாதாரமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று

கவிநல்லதோ கவிதீயதோ கனமூடனான் விளைந்
தித்திடும், புவிநல்லதோ விளைவிப்பதுமே புகழ்ந
ல்லதேல் புகர்கேட்கவென், செவிநல்லதோ வருணா
ல்லதோ செயனல்லதோவியனல்லதே, நவினல்லதோ
வரிநாவிலே நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) மிகுந்தமூடனானவன் பாடாநின்ற கவிதையானது நன்மையாயதோ தீமையாயதோ தெரியவராது விதைக்காநின்றவிதையானது பூமிநல்லதானபடியினாலே விளையுமேயன்றிவிளையாமற்போவதில்லை ஆதலால்மது புகழுங்கிருபையுஞ் செயலும் இயலும் நல்லதானபடியினாலே அதையென்காதிலே கேட்டு நாவினாலே தோத்திரம் பண்ணினால்நன்மைவருமேயன்றித்துன்பம் வருவதில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

MAHAMAHOPADHYAYA

பசைகொண்டபா தகநாகமமா நாரநாதரு
காதலனே, சசைகொண்டடா அகநிதிமேயபிழுவே
லையாணையமாதியாம, கலைசொண்டமோ துலைகதா
கருமோகாவுளநாவனாயபிலேன், நலைகொ
ண்ட காரியமாகுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) தேவரீரிடத்திலே அனாபொருந்தாதின்றபாகவதாளசொல்லிய ஆசமாரானத்தை எனதுகாதுகேட்பதில்லை நெஞ்சானது உருகுவதுமில்லை அலையாநின்ற பாத்தகடலிலே விழுந்தவனையாககாமம வெதுளிமயககமென்கிற பிரமணயெடுத்துக் கொண்டு விளையானதாமோகியடிச்சசெயுந திருட்டுமனக்கை யுடைத்தானவர யுமிடத்திலே பத்தியில்லாமல பரமபதத்துக்குத் சாகலகொண்டால் அந்தக்காரிய மாகுமோ ஸ்ரீமந்நாராயணா.

பலகூறுபட்டொருநெஞ்சினன் பரிசென்னவெப
கனுமானவா, விலகூறுகொண்டெனை விண்டுகொ
ண்டிரனீக்கிமோா நுகர்வாரகளோ, பலகூறலாயநீ
தானுமென் மதிதன்னைவிட டெனைபொருத்தினா, நல
கூறுவார் சுரதேனுவே நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்) அடியேன்பலவிதமான இடையூறுபட்ட ஒருநெஞ்சையுடையவனானேன் தேவரீர் வாய்வுபரிசம்போலே யெங்குநிறைந்தவரானீர் ஆதலால் ஒன்னை மாத்திரம்நீங்கும்படியான குற்றத்தைத் தேடிவிட்டதென்னே விரல்நீக்கி மோரைக்குடிக்கிறபேர்களுமுளரோ கிருபையுற்றுபபெருகிய உண்மையானஇருதயத்திலேஎன்னைமறந்துவிட்ட படியினாலே தேவரீரும் அடியேனுககமானமேயன்றி அதிசயமில்லை நன்மையாகத்தோத்திரம்பண்ணுகின்ற தேவர்களுக்குககாமதேனுவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா

வாஞ்சிக்கதேவதையாகுநீ வடவேங்கடந்தனிநி
ற்கவும், நீஞ்சித்தியுநதனன வீணிலேநிழல்கண்டபி
ன் வெயினிறபரோ, காஞ்சித்தலத்தருளாளனே க

ணகோபுரக்கொடியாடுபொன், ஞஞ்சிற்றிருப்பதி வள்ளலே நாராயணு நாராயணு.

(இ-ள்.) அடியேனுடைய நெஞ்சிலே ஆசைகொள்ளாநின்ற தெய்வமாகியதேவரீரிந்தத் திருவேங்கடத்திலேதானேயெழுந்தருளியிருப்பது தெரியாமல் வீணிலேஉலகமெல்லாந் திரிந்தலைந்தேன் இனிநிழல் கண்டபேர்கள் வெயிலில்நிற்பதுண்டோ கனம்பொருந்திய கோபுரங்களிலே கொடிகளாடாநின்ற அழகியமதில்களோடுங்கூடியகாஞ்சிக்தலமுதலாகியநூற்றெட்டுதிருப்பதிகளிலேயும் அருளாளனென்றும்வள்ளலென்றுவிளங்கிய ஸ்ரீமந்நாராயணு

மைநாகமா ழியையண்டிவாழ்வகையென்னநின்னருள்வெள்ளவாஞ், சையிஞலிருந்திஞறவே சமைவேனுறத்தருமாறெவன், கையிஞலிரிந்திடரண்ணியகலிதிரயருள்செய்திடும்,நைஞரினிற்சரியாவனே நாராயணு நாராயணு.

(இ-ள்) மைநாகமலையானது சமுத்திரத்திலேமுழுகிவாழுந்தன்மைபோலே தேவரீருடைய கிருபாசமுத்திரத்திலே ஆசையாயிருந்து ஊறும்படியாய்ப்பொருந்தின எனக்குக்கொடுக்கும்படியானமார்க்கம் எவ்விடத்திலேயே தெரியவராதுபிரமாவினுடைய சிரத்தைக்கிள்ளிப் பொருந்தாநின்ற தரித்திரந்தீரும்படியாய்த்தேவரீர் கிருபைபண்ணுநின்ற ருத்திரனுக்குச் சமானமாகமாட்டுவேனே ஸ்ரீமந்நாராயணு-எ-று.

எமக்கென்றுவாழ் குடும்பத்திலேயிழுப் புண்ணுவாரெமதாதையார், தமக்கொன்றைவைத் திலரெண்பரேசழக்குள்ளபேர் வழக்குள்ளபேர், சுமக்கின்றவச்சுமையாளனச் சுதன்மற்றையச் சுமைகட்கெல்நமகென்னகாரியமென்ரேநாராயணுநாராயணு

(இ-ள்) எம்மதென்றுவாழாநின்றகுடும்பத்திலே அவதிப்படும்பேர்கள் நம்முடையஅவதி தீரும்படியாய்நம்முடையபிதாக்கள் நமக்குஒன்றையும் வை

யாமற்போனார்களேயென்றுபாவிகள்அழுவார்கள் இந்தச்சம்சாரமாகியசுமையைசுமக்காநின்றபுருஷ ன் அச்சுதனிருக்கையாலே அந்தச்சுமைகளைத்தா ங்காமக்கென்னகாரியமென்றி அறிவாளர் சந்தோ ஷிப்பார் ஸ்ரீமந்நாராயணா-௩-று.

பசுகட்குமாயினைபாடியிற் பலபாடியாடியுமாயர் தம, சிசுகட்குமா யினைமைந்தனைத் திருட்டுக்கு மாயினையன்றுதான், முசக்கட்குமாயினை நாயினே ன் முசிப்புக்குமாயருள்பூவையே, நசிக்கிப்பின்வா சனைகொள்வரோ நாராயணா நாராயணா,

(இ-ள்) ஆயர்பாடியிலே பிராநின்றபசுவுகூட்டங் களுக்கு இரட்சககர்த்தாவாகியும் இடைப்பிள்ளைக ளுக்குப்பாடலுடனே ஆடல்காட்டிபுஞ் சிறுபிள் ளையாகிய வெண்ணெய்திருடுந் தொழிலுக்கு இசை ந்ததுமல்லாமல்முன்னாளையிலே குரங்குகளுக்குநே சமாகி இரட்சித்ததேவரீர் நாயினேனுடைய களர் ச்சிக்குக் கிருபைபண்ணாமல் புட்பத்தைநசுக்கிமுக ர்வாரைப்போல உபேட்சைபண்ணலாமோ ஸ்ரீம ந்நாராயணா-எ-று

குலங்காணவே குடிகாணதே குணங்காணவே ப மூதாயினும், பலங்காணுநின் னடியாரெனிற்பவசா கரப்பென்னுளங், கலங்காமலேகலங்காணுமேகமூ ளாமலே கழல்காணுமே,நலங்காமலே நலங்காணு மே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) குலவண்மையுங் குலத்தின்நிலைமையுங்கு ணப்பெருமையும் இவைகளைக் காணுமிடத்தில் ப மூதாயிருந்தாலுந் தேவரீருக்கு அடிமைப்பட்டார் களேயானால்மேன்மைபெறுவார்கள் ஆதலால் பா வசமுத்திரப் பரப்புக்குள்ளே என்னுடையநெஞ்ச மானது கலங்கிஅதுங்கிகலங்காமல் நலங்காணும்ய டியாய்க் கப்பலைப்போலேதிருவடி காட்டவேண் டும் ஸ்ரீமந்நாராயணா எ-று.

ஈன்றோனுநீ யலனோனுமவ் வியலுந்தியண் டினனை
ல்லனிற், பொன்றோனெவன் பெறுபிள்ளையைப்
போபோபிதா வினவாதிரான், சான்றோர்முனேயி
னிநோயைநீதவிராயெனிற் சபதங்கெடும்,நான்றோ
ணரவீசிய வாளனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) என்னைப்பெற்றவனும்நீயல்லவோநானும் அருமையான இயல்பொருந்திய உமதுஉந்தியிலேயிருந்தவனுமல்லவோ உம்மைப்போலே எவரிருக்கிறார்கள்போபோபிதாவானவன்பெற்றபிள்ளையை வினவாதிருப்பானோ பெரியோர்கள்முன்பாகஎன்னுடைய நோயை இனிதீராமற்போனீரானால் உமதுசரணாகதிசம்ரட்சணை யென்கிறநெறி கெட்டுப்போகும் பகைஞரைவீசியவாளாயுதத்தை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று

கஞ்சப்பதந் தனையங்ஙனேகட்டிக்,கரைந்தவசத்
தராய்நெஞ்சத்துநா ரணவென்றுதா னியமித்துநித்
திரைகொள்ளுவார், கொஞ்சத்தைநின் றளவாக்கு
வாய் குணபத்தைவாழ் குடியாக்குவாய்நஞ்சத்தை
யாரமுதாக்குவாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) தேவரீருடைய தாமரைபோலுந்திருவடியைஉள்ளத்திலே நினைந்து ஞானக்கயிற்றினாலே அங்ஙனேகட்டிக் கரைந்துருகில் பரவசத்தையடைந்து ஸ்ரீமந்நாராயணனேயென்று நிச்சயம்பண்ணி ஆனந்த நித்திரைகொள்ளுவார்கள் துரும்புபோலே யிருந்தாலும் அவர்களை மகாமேருவாகச்செய்தருளுவா யதுவுமல்லாமல்புழுக்களை ஐஸ்வரியத்தையுடைத்தாகிய குடும்பங்களாகவும் விஷத்தை அமிர்தமாகவுஞ்செய்தருளாநின்றமகிமையையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணா. எ-று.

எழிநெட்டிருப் பருமேனிவந் தென்கைக்ககப்ப
டுமென்றுநான், தழுவிக்கொளத் திரிகின்றதெனை ச
வசக்கராசரமாகுநீ. வழுவிக்கொடங் கிங்கோடியே

MAHAMAHOPADHYAYA

வாநல்லமுன்வரவிஞ்சியே, தழுவிக்கொடே திரிகின்றதென் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) நெடியதாய் வளர்ந்திராநின்ற உமது பருத்த திருமேனியானது என்னுடைக்குள்ளே வந்தகப்படுமென்று நான் தழுவிக்கொள்ளத் திரிந்திட்டால் சகலசராசரங்களாகிய தேவரீர் என்முன்னே வந்து வரத்தைக்கொடுக்கப்பயந்தோ அங்குமிங்குமோடி வழுவிக்கொண்டும், தழுவிக்கொண்டுந் திரிகின்றதென்று சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

எனைக்காக்கநீ வரமென்மையென் றிருப்பாய்பராக்கதுமுண்டுநின், தனைக்காத்தவாகனமில்லையோ தருசேனைகாவலனில்லையோ, நினைக்காத்தசேடனுமில்லையோ நினைவில்லையோ விமையோர்பிரா, னனைக்காத்தமாருதியில்லையோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) அடியேனை இரட்சிக்கவருதல் மென்மையென்றெண்ணியிருப்பீர் இருக்குமெண்ணத்தில் பராக்குவந்ததோ அல்லது தேவரீருக்கு வாகனமாகவுந் துணையாகவுங் காத்துக்கொண்டிருகின்றகருடனுஞ் சேனைக்காவலனும் ஆதிசேஷனுந் தேவர்களாகிய வானவர்களுயிரை இரட்சிக்கசஞ்சீவிகொண்டுவந்த அநுமானாகிய இவர்களில்லாமற்போனார்களோ அல்லது திருவுள்ளத்தில் ஞாபகமில்லையோ சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

கண்பொன்றுகோமகன்மாற்றவன் கடு[illegible]த்த பொய்க் கிருள்பார்த்ததோர், பண்பொன்றுநூனுறைசெய்யநான் பலபொய்ச்சொலாவ் விளையாடினேன், மன்பொன்றிநீ றனல்பொன்றிவின் வளிபொன்றவேவருமன்றுநின், நன்பொன்றுநீ தறல் வேண்டுமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) கண்பார்வைபோன திருதராட்டிரன் குமாரனாகிய திரியோதனனுக்குப் பகைவனான தர்மராசன்கபிகளவுபொய்சொன்னதினாலே இருள்சூழ்ந்த நரகத்தைப் பார்த்தானென்றுஒப்பில்லாத பண்

யசாஸ்திரஞ் சொல்லச்செய்யும் நான் அனேகமான பொய்களை விளையாட்டாகச் சொல்லினேன் ஆதலாலெனக்கென்ன கதியோ தெரியவராது, பிருதிவி அப்பு தேயு, வாயு, ஆகாசம், இந்தப் பஞ்சப்பூதங்களுந் தேவர் சூழ்ச்சியில் அடங்குங் காலத்திலே அடியேனும் வந்து சேருவேன் அப்போதாகிலும் உமது நண்பொன்று மாத்திரம் வைத்து இரட்சித்தருள வேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணா.

போகேந்திரன் சிரமேந்துகின் பூதேவிபுல்லரை யேந்தவே, ஆகேமனை வரைசெய்வளா லடியேனை யேந்துகைவேண்டுவாய், மாகேந்திரன் றனதம்பியே வடவேங்கடாசலவள்ளலே, நாகேந்தியே நரமேதியே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) சர்ப்பங்களுக்கு இராசனாகிய ஆதிசேஷன்முடிகளிலே வைத்தாகின்ற உமது தேவியாகிய பூமிதேவியானவள் பாபிகளைத் தாங்குதற்கு வருத்தமாயிருக்கிறதென்று தேவரீருடைய திருச்செவியிலே விண்ணப்பஞ்செய்தருள்வாளாகில், அடியேனைமாத்திரந் தாங்கிக்கொள்ளும்படியாய் வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும் தேவேந்திரனுக்குத் தம்பியாகவும் திருவேங்கடமலைக்கு நாயகனாகவும் பொருந்திப் பாரேசன்னியத்தையுங் கோவர்த்தன கிரியையும் ஏந்தியருளா நின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணா.

ஊழிற்பிறந்திடுபாவமெலாம் புடைத்தொடர வகை நந்திடாய, வாழிக்குநாயகனிந்திரன் மனுவின்பதம பெறவிசைமேவா, ஆழிரதையுனகொடை மிக்கநெஞ்சடியேன்பிறப்பறுமோ, நாழிக்குடங்கலங்கொள்ளுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) இந்தநிமேலமச்சக்கிரவர்த்தியினுடைய தமுமபரத்திலே வாழ்வுக்கு நாயகனாகிய இந்திரனுடைய பதமும இசையாக வேண்டுவதேயில்லை ஆதலால் ஊழ் வினையினாலே பிறந்திடாநின்றபாவமோயானது அடியேனுடைய தேகத்திலே சேராவகை செய்தருளிப் பரமபதத்தைத் தேவரீர்கடாட்

சித்தருள வேண்டுந் திருவாழிதரித்த திருகரத்தை யுடையவனே உம்மிடத்திலேமிகுந்ததியாகம் உண்டென்று நானிச்சை கொண்டதினாலேயிருந்து வருமோ என்பிராப்திஎவ்வளவேமுடியும் அதுஎத்தன்மையென்றால் நாழிக்குடத்தைக் கொண்டுபோய்சமுத்திரத்திலே யமிழ்த்தினால் நாழிகொள்ளுமேயன்றி கலங்கொள்ளுவதில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணா.

தனுவுக்குளே யுளராறுபேர் சலிகைக்குநா யகருன்னைநான், பனுவற்சொலாவகை தட்டுவார்பழகிச்சதாநெறிகட்டுவார், அனுவுற்றசோரரை வெற்றியே யடியேனையா ளரசென்னவே, நனுகிக்கொடேதிரிகின்றனன் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) என்னுடைய தேகத்துக்குள்ளே இராநின்றகாமம் குரோதம் லோபம்மோகம்மதம்மாச்சரியம் என்றுசொல்லாநின்ற இந்தஆறு குற்றங்களுஞ் சலிகைக்குநாயகராய் நித்தியமும்பழகித் தேவரீரே என்னை தம்மிடகவிதைகளாலேபாடாத வகை தொடுப்பதுமல்லாமல் நன்மார்க்கத்தையுங் கொடுக்காநின்றகிரமம் நீங்கியதிருடர்களைக் கொன்று அடியேனை இரட்சித்தருளுங்கர்த்தனே யென்று அடுத்துக்கொண்டு திரிகின்றனன் ஸ்ரீமந்நாராயணா.

உடைச்சேலைதா குழைக்கோலைதா வுணச்சோறுதாபணப்பேறுதா, கடைப்பூவடா வடைக்காயடா கறுக்காசடா கடைக்கோளனே, கிடைக்கோடிவாமுடிச்சேதடா கிறப்பாவையா வெறுப்பார்போலா நடைக்காசையாயிருத்தேனலோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) உடுக்கிறதற்குச் சேலைதாடா வென்றுகாதுக்குப் பொன்னோலை தாடாவென்றும்உண்கிறதற்குச்சோறுதாடா வென்றும் மிகுந்தபணங்களைத் தாடாவென்றுங் கடைப் புஷ்பங்களை வாங்கித் தாடாவென்றும்பாக்குவெற்றிலைதாடா வென்றுங்கறிக்குக் காசுதாடாவென்றும் கடைப்பட்ட கோளனேயென்றும் படுக்கைக்குஓடிவாடாவென்றும் அடிச்சோமனிலே முடிச்சேதடாவென்றும் கிருதாக

ப்பேசி வெறுத்துக்கொள்ளாநின்றவேசியருடைய பொல்லாதநடத்தைகளிலே ஆசையாய்த்திரவியத்தையெல்லா மிழந்துவிட்டு விழலனேனென்ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. (௭௮)

கன்னிப்பெருங்கட லோடுவான் கம்பத்திலேவிளையாடுவான், உன்னிக்கொளும் பயமென்னநோயொருமட்டுநெஞ்சொருமிக்கிலேன், என்னிற்பயநதெளிவித்திடாயெல்லோர்க்குமீந்தென்மட்டிலே, நன்னிக்குணமபிடிபட்டதே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பெரிதாகிய கடலிலேநீந்தவுங் கம்பத்திலேறிவிளையாடவும் பொருந்திய இளமபுத்தியையுடையவன்சென்றபிற்பாடு நினைந்துக்கொள்ளாநின்ற பயங்களைப்போலே நோயான நாவுருத்தியும்எனதுநெஞ்சுஒருமித்கதில்லைஎன்னிடத்திலேஉண்டாகியபயத்தைதெளிவித்தருளவேண்டும் யாவருக்குங்கிருபைசெய்கிற நீஎன்மட்டுஞ் செய்தருள உமக்குலோபகுணம்பிடிபட்டதோ ஸ்ரீமந்நாராயணா.

புட்புள்ளவன்கொடியென்னவே பொற்பென்னவன்கலையென்னவே, கட்புண்டரீ கமலத்தினேர் கண்ணென்னவே கரைகின்றிலேன், கட்புள்ளவன்சமயத்திலேசலமண்டினேன் சரணண்டினேன், நட்புள்ளதோ பகையுள்ளதோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பட்சிரூபமாகிய கருடக்கொடியனேயென்றும் வன்மைபெற்ற சுவானவஸ்திரனேயென்றுநகேஷேடுங்கூடியசிவந்ததாமரைக்கண்ணனேயென்றுங் கரைந்துருநாதப்பியானவன் உமதுசமயத்திலே வைராக்கியம்பொருந்திக் திருவடியடைந்தேன் அடியேனிடத்திலே கோபமோபகையிருக்குமோ தெரியவராது ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. (௮௰)

கர்சப்பிதிர்ந் தெழுகொங்கையார் கடைவாள்விழிப்படைநோடிகள், கர்நக்கிடந் திடுநெஞ்சிலேசனியமபுதைத் தவருய்வரோ, மிரசக்தயாபரனேனீ பெருமந்திரஞ் சனிலாற்றுவாம், நச்சுப்பெருஞ்சுதை வேலையாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) கச்சடங்காமலெழுந்த கொங்கைகளையுடையகன்னியர் கடைக்கண்பார்வையாகிய ஆயுதகோடிகள்உனதுநெஞ்சிலே தைத்தருவிப்புண்ணாகியதுஅந்தநோயைஎன்சொல்வேன் ஒருபாணம்பட்டவர்கள் பிழைப்பதில்லையேஆதலால்நித்தியபரனாகையினாலே இந்தப்பாணங்களைப்பிடுங்கிப்புண்களை உமதுபெரிதாகிய திருமந்திரத்தினாலே ஆறும்படிசெய்தருளவேண்டும் ஆசையுடனே உயர்ந்த அமிர்தக் கடலிலேயும் ஸ்ரீமந்நாராயணா.

எய்தாரிருந் திடவம்பைநோ மிழிவாளர்போற் பழிபாதகம், செய்தாரிருந் திடலன்றியே தெய்வந்தனைச் சிதைவாகவே, வைதாவதென் வினைத்திலேவழிதப்புமே வாய்பாறுமே, நைதாதா வின்பரகாரமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பாணத்தை யெய்தவனிருக்கஅம்பைநோகாநின்ற இழிவாளர்போலே பழிபாதகஞ்செய்தநானல்லவோ அனுபவிக்க வேண்டும்அதுவன்றித்தேவரீரைவினைத்திலேகெடுதலாகவைத்தென்னபிரயோசன மென்றால் நன்மார்க்கமுஞ் சத்தியமுங்கெட்டுப்போகுமேயன்றி வேறில்லை சாமதிசையிலே நைந்து போகாநின்றதாதுவுக்குவயித்தியனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று.

முகிலுக்குளே யடிபட்டவோர் முதுமக்கள்போற்றனிவிக்குநோய், மிகவற்பமோ விடுவித்திடாய் விமலத்தநீர்மடுவுக்குளே, துகிலைக்கொடாய் துகில் விட்டிடாய்சொமவெட்கமே வியமைக்கணார், நகிலுச்குள்வீழ் நகையர்க்கதாநாராயணா நாராயணா,

(இ-ள்) மேகவருஷத்திலடிபட்டகிழவர்கள் வருத்தத்தையடைந்து இறக்குமாப்போலே அடியேனிறக்கும்படியாய் தானிதுநாசெய்யாநின்ற நோயானது பெருகுதல் சொற்பமல்லவே ஆதலாலதுநீங்கும்படிக்குக் கடாட்சித்தருளவேண்டும்முன்னாளிலேபரிசுத்தமானசலத்தோடுங்கூடியயமுனைநதியிலே ஸ்நானம்பண்ணிநின்றகோப ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரங்களை அபகரித்துக்கொண்டுபோய்க் கொ

டாமலும் விட்டுவிடாமலும் நின்றகாலத்திலேஅவ ர்களுமழைமத்தொழுது கேட்கவெட்கத்தையுடைய வராகவாய்மைதிட்டிய கண்பார்வையானது தங்கள் கொஙகையிலே படியச்செய்யத்தக்கதாகத் தலையைக்கவிழ் ந்துகொள்ளநகைக்கருளாநின்ற ஸ்ரீமந் நாராயணா.

கமலத்தைவந் தயல்வண்டுணுங்கருதாததோகை யொக்கவே, அமலத்தநீரிடைவாழினும்மதுபோல வேயயலாரெலாம, நிமலப்பதந தொழுமூழ்மேவ நிலைபெற்றிருந்தனை வநசியேன், குமலிச்சுமேயாமநு ல்செய்திடு நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பரிசுத்தமான சலத்தோடுங்கூடிய தடா கத்திலேயிராநின்ற தாமரையினுடைய பெருமை யையறிந்துடனேயிருந்தவிளையறியமாட்டாது, மகா அங்கங்களிலேயிருந்த வண்டுகளதின்தேனைச்சாப்பிட் டுச் சந்தோஷத்தையடையுமாப்போலே தேவரீரதி லேபெற்றிராநின்ற ஊரிலே அடியேனிருந்தும்தேவ ரீரைத் தோத்திரம் பண்ணிக் கடைத்தேறவறியே ன் அயலிலே இராநின்ற பிரமாமுதலாகிய போக ரெல்லாந்தேவரீருடையபரிசுத்தமான திருவடியை த்தொழுதுகடைத்தேறுகிறார்கள் கடைகெட்டகவ னைத்துக்குங்கிருபைசெய்தருளின ஸ்ரீமந்நாராயணா

என்மாடுவீடென்கிள்ளைபெண் டென்காணிமண் ணென்சொம்மெனும், தன்மாவிலேயறியாதபேர் தனதாகுமோ காணவதார், வன்மாயமென் றதுக ண்டு நின் வடவேங்கடம்பரிவைகியே, நன்மானுய ர் நிலைநிற்பதே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) என்மாடென்றுமென்வீடென்றுமென்பி ள்ளையென்றும் என் பெண்சாதியென்றும் என்கா ணிமண்ணென்றும் என்னுடைமையென்றும்தங்க ள்மயக்கத்தினால் மூடரானபேர் கொண்டுமெண்ணிரு ப்பார்கள் அவைகள் தங்களதாகுமோ, அவைகளு ம் [illegible]களுக்குச்சம்பந்தமென்ன இவையெல்லாம் வலியமாய்கையென்று தெளிந்து நன்மைபெற்ற மானிடரெல்லாந் தேவரீருடைய திருமலையைநி

ருவேதத்தினுடைய நன்மைபெற்ற சொல்லின்மேலேயுந்
திருவிளையாடல்செய்தருளாநின்றஸ்ரீமந்நாராயணா

மெலியாமையுந் திருஞானமு மிகுபோகமு நிட
தேகமும், சலியாமையும்பகைநாசமுந் தனதானியுந
தருசீலமும், கலியாணமும்பெறநீதரக் கடனேபியா
ற்பினு முன்னைநான், நலியாமலேயருள் கூறுவாய்
நாராயணா நாராயணா,

(இ-ள்) மெலிதலில்லாமையும் அறிவுடைமையும் மிகுந்தபோகமும் வலியதேகமும் சலியாமையும் பகைநாசமுந் திரவியதானியமும் யோக்கியமான ஆசாரமுங் கலியாணம் இவையெல்லாந் தேவரீரிடத்தில் பெறும்படியான கடனையிழைத்தால் இளிமையை நான்வருந்தாமல் பூரணமானகிருபை செய்தருள வேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. (௬௧)

சமத்தேதுநல் லறமேதருந் தவமேதநந்த தமே
மேதும்பிக், கமைத்தேதுமே லடைவேதுகா ரண
மேதுபூரணமேதுசங், கமத்தேதுசாதகமேது சொ
ல் கமையேதுசொல் கதியாவுநீ, நமக்கேதுவா ர
வைகுவாசனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) சாமர்த்தியங்கள் தானேது நல்லருமங்கள்தானேது அருமையானதபசுகள்தானேது அநுபவங்கள்தானேது மிகுந்த அமைப்புகள்தானேது மேலாகிய அடைவுகள்தானேது காரணங்கள்தானேது பூரணங்கள்தானேது கூட்டங்கள்தானேது ஆ[illegible]ங்கள் தானேது சொல்லியபெருமைகள்தானேது சொல்லாநின்ற மோட்சங்கள்தானேது இவைகள்யாவும் தேவரீருடையகிருபையேயன்றியே யில்லை ஆதலால்உமது திருவடிகளுக்கே நமஸ்காரஞ்செய்யாநின்றேன் அவாரகாவாசனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணா-எ-று. (௬௨)

பித்தங்கயஞ் சொரிசேகமல்கம் பிதமீளைகா மலை
பாண்டுவன், மத்தஞ்சுரஞ்சளிகண்ணிகால் வலிக்குலை
விக்குதல்கக்குவா, யுத்தம்பணந் தலைநோவுபற் றுபா
னோயெலாந்தொடராமலோன், நத்தின்முகந் தொரு
காலனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) பித்தம் க்ஷயம் சொறிவெள்ளைப்பாண்டு நரை ஈளை காமாலை பாண்டு உன்மத்தர் சுரம் சளி சன்னிசால்வலி சூலை விக்கல் கக்குவாய் தம்பனம் தலைநோய்மற்றுஞ் சொல்லாநின்ற நோய்களெல்லாம் அடியேனைத்தொடாமல் இரட்சித்தருளவேண்டும் நத்துமுகனுக்கு ஒருஇமயனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணா-எ-று. (௯௩)

துறையூருமா முதலைக்குலச் சுனையொத்தமன்னவர்வாசலில், குறையூர்வதுங்கைசாடவேகுலைகின்றதுந்தலைசோரியாய், முறையூர்வதும்பிறருன்னையே முனிபாவமுந் தெரியேனலோ, நறையூரனே கருடாசலா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) முதலைக்குலஞ்சஞ்சரியாநின்றதுறையையுடைய சுனைபோலே யிராநின்ற துஷ்டமன்னவர் வாசலிலே குறைவுகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அவர்கள்தருமம்விசாரியாமல் நேர்த்தபடிக்குப் பிரம்புகளாலே அடித்திட தேகம்நொந்து தலைகளிலே உதிரம்பெருகும்போதுமுறையமிட்டுங்கேள்வியில்லாமற் பிற்பாடுதேவரீரைத்தெய்வமேயென்று வெறுத்துக்கொள்பவருடைய பாவந் தீர்வதேயில்லை ஆதலால் தேவரீர்சந்நிதானத்திலே முன்னமே முறையமிட்டேன் திருவூரிலேயுந் திருவேங்கடமாகியகருடாசலத்திலேயும் நிலைபெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணா எ-று ௯௪

பிணிவிட்டதே விதியாவையும் பிழைவிட்டதே சுகசீவியாய்ப், பணிவிட்டதே நமனூரெனும் பகைவிட்டதே பவபூசலும், தணிவிட்டதே யதிஞானமே தரவிட்டதே யுனைபோதவாய் நணிவிட்டதே யென்மட்டிலே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) அடியேனுடைய சனனங்கள் தோறுந் தொடராநின்ற பிணிகளையும்விதிகளையும் மன்மதன்சண்டைகளையும் இவைமுதலாகிய யாவையுமநீக்கிச் சுகசீவியாகவும் அதிகஞானியாகவும் வாக்கிலே உம்மைஓதும் படியாகவும் என்மட்டிலேபொருந்துதலாகத்தேவரீருடையகடாட்சவீட்சணியந்

வரீருடைய மகிமையுற்றுவிளங்கும்வைசயங்கள் பல்லாண்டுவாழவும், தேவரீருடைய மகிமையுற்றுவிளங்கும் வைபவங்கள் பல்லாண்டுவாழவும் சமஸ்கிருதபாஷைகளும் திராவிடபாஷைகளும் உல்லயாகியும் சதுர்வேதங்களும் மற்ற சாஸ்திரங்களும சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்கெல்லாம் முடிவாகியும் தர்மமே சொரூபமாகியும் பூமியும் பூமிதேவிக்கு மணிமுடியாகியும் தனக்கொப்பில்லாமல் பெருமைபொருந்திய சொர்ணமயமாகியும் ஓங்கியதேயறீர எழுந்தருளியிராநின்றவடக்கின்கூறுள்ளதிருவேங்கடமலையும் பல்லாண்டுபல்லாண்டுமிகுதியாகவாழக்கடவது திரிகாலக்கியானிகளாகியவசிஷ்டவாமதேவவிஸ்வாமித்திர வியாச பராசர சுகசவுனகாதிரிஷிகளும்மகாத்துமாக்களாகிய நம்மாழ்வார முதலியஆழ்வார்களும் பாதாத்தாரகராகியஇராமாநுசாரிய நம்வறவிகளான தண்டிபவபூதிகாளிதாசன். கம்பர்முதலாகியகவிச்சக்கிரவர்த்திகளும்பரமபாகவதோத்தமர்களாகிய அழகியமணவாளப்பிள்ளைபெருமாளையங்கார் முதலாகிய பரமபாகவதபக்தர்களுமாகிய இவர்களால் செய்தருளி லோகங்களும வைணவாகமங்களாகிய ஸ்ரீபாஞ்சராத்திறவைகாசனங்களும் இதிகாசங்களாகிய இராமாயண பாரதங்களும் வாமன வராக முதலிய புராணங்களும மற்றுமுள்ள நூல்களுமாகிய இவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தேவரீருடைய திவ்யகல்யாண குணங்களை அத்தியயனஞ்செய்த பாகவதர்களும யாவருமபல்லாண்டு பல்லாண்டுமிகுதியாகவாழக்கடவது. இவ்வாறு மகிமையுற்ற தேவரீர் விஷயமாக செய்தருளிய கவிகளை சிறவணானந்தமுடன் கேள்வியுற்ற பாகவதர்கள் யாவரும்பல்லாண்டுபல்லாண்டு மிகுதியாகவாழக்கடவது ஸ்ரீமந்நாராயணா,

வடவேங்கட நாராயணசதக மூலமும-உரையும

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

(1955 F. 4774)

நீதிசதகமென்கிற

வீரராகவசதகம்.

அன்பளிப்பு இஃது.

திரிசிரபுரம் அருட்கவி,

நா. வீரராகவதாஸரவர்களா

லியற்றியதை,

இவை.

திருச்சிராப்பள்ளி-புக்ஷாப்.

அ. மாமுண்டியா பிள்ளை

அவர்களால்,

Sanganidhi Vilakkem Press.

MADRAS.

(ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்.)

இதன்விலை] 1911 [அணு 0-

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத் தலைவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதியாதெனில் —

திரிசிரபுரம் அருட்கவி, நா. வீரராகவதாஸரவர்களா லியற்றிய (வீரராகவ சதகத்தை.) திருச்சிராப்பள்ளி புக்ஷாப் அ. மாமுண்டியாபிள்ளையாகிய நான் மேற்படியாரிடம், எடிட்டர் பாத்தியதை சகல சுதந்திரமும் கிரயம்பெற்று அச்சிட்டு, கவர்ன்மெண்டில் ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இப்புத்தகத்தை யாவது, இப்புத்தகத்துள்ள பாகங்களில் ஏதையாவது, பேரை மாத்தியாவது, அச்சிடத்துணிவீர்களாகில் 1881—ளு 25—வது ஆக்ட்டு 20—வது—பிரிவில்—6—வது விதியின்படி நஷ்டபாத்தியதைக்கும், கவர்ன்மெண்டாரால் விதிக்கும் கிரிமினல் தண்டனைக்கும் பாத்திரர்களாவீர்களெனத் தெரிவிக்கின்றனன்.

இப்படிக்கு,

☞ **அ. மாமுண்டியாபிள்ளை.**

புக்ஷாப்

திருச்சிராப்பள்ளி.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இத்திருவள்ளூர் - வீரராகவசதகத்தினு லடங்கிய சரிதைகள்.

அவையடக்கம்
ஆழ்வார்கள் துதி
ஸ்தோத்திரம்
கடவுளிருக்கிறுரென்பது
அரங்கமுற்பத்தி [ற்பத்தி
திருவேங்கடமுடையானு
துவாரபாலகர்களுற்பத்தி
இராமன்-பரதன்- இலட்சு
மணன்-சத்ருக்கனிவர்க
ளுற்பத்தி [ம்
தசரதசக்ரவர்த்தியின் சாப
வாலிசுக்ரீவர்களுற்பத்தி
அநுமாருற்பத்தி [பத்தி
இராவணன்முதல் மூவருற்
இராவணன் கைலையைப்
பெயர்த்தகதை
திரிதராட்டிரன்- பாண்டு-
விதுரன் -உற்பத்தி
வீஷ்டுமாசாரியுற்பத்தி
பாண்டுசாபம் - பஞ்சவர்க
ளுற்பத்தி
துரியோதனுதியர்களுற்ப
த்தி [கதை
குருபக்தியைக்காட்டும் க
அறிவில்லாதவர்களுடைய
கதை
பெண்கள்நிலை [ன்றகதை
எல்லாந்தெய்வச்செயலெ
தங்கள்வலிமை நிலையாதெ
ன்றகதை
கலியுகவுற்பத்தி
மாபலிசக்ரவர்த்திகதை
அரிச்சந்திர சக்ரவர்த்தி
கதை
சகரசக்ரவர்த்திகதை
நளசக்ரவர்த்திகதை
சிபிசக்ரவர்த்திகதை
மாரிவலிகளுற்பத்தி
விஸ்வாமித்திரர்கதை
ஔவை
கம்பர்சரிதை
காளமேகப்புலவர்சரிதை
வில்லிபுத்தூராழ்வார் சரி
தை
பிள்ளைப்பெருமாளையங்
சாகரம் [கார்சரிதை
பெண்கள்கதை
பகவத்பக்தி
வித்வான்களின் செயலை வி
ளக்கிக்காட்டுமோர்கதை
பிறவித்தாண்டவம்
காமத்தால்வருமிழிவு
விரைச்சநாள்
வாரவிசேஷம
நாள்பலன்
வியாதிகண்டநக்ஷத்திரம்
கிரகப்பிரவேசஞ் செய்ய
வாகாதமாதம்
உளமுவலி
உதயமொழுந்துபார்ப்பது
பெண்கள்சிறப்பு
இந்நூற்செய்தகாலம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இச்சதகமியற்றியதற்குக்காரணம்.

இந்நெடியகடல்சூழ்ந்த யிவ்வுலகின்கண்வாழும், கல்விகேள்விகளிற்சிறந்த கனதனவான்களியாவருக்கு மிவ்வடியேன்செய் துகொள்ளும் விக்ஞாபனம்.

இவைபோன்ற சதகங்களநேக மிப்புவியின்கண் வெளிவந்திருக்கினு மவைகளினுள்ளிதிலடங்கிய பல இதிகாசபுராணசாஸ்திர ரகஸ்யவிஷயங்களியாவு மெ னையோர்களுணர வவைகளைதிரவியமீந்துவாங்கியுமவ் வண்ணம் வாங்கியதின்பொருட்சுவையை யறியசிலரு க்கு துர்பலமாக விருக்குமென்பதைப்பற்றியு மதினு ம் சௌகர்ய ஹேதுவினாலும், பொருளிலாதவர்களி வையனைத்தையு மறிந்துணராதவர்களாயு மிருப்பதை க்கருதி இத்தகைய சிறுநூலிற் சகலமுமமைந்திருப்ப னவாதலானு மியாவரு மிதைவாங்கி யறிந்துகொள் ளுவார்களென்றும், விலையுஞ்சொற்பமா யிருப்பதினா லு மிஃதுலோகோபகாரமாக விருக்குமெனக் கருதி யிதைச்செய்து வெளியிட்டிருக்கின்றனன்.

இதனைவாங்கி வாசிக்கும் நண்பர்களனைவர்கட்கு மிதனருமைபெருமை தெரியுமெனக்கோறும்.

இங்ஙனம்,

திரிசிரபுரம்,

அருட்கவி,

நா. வீரராகவதாசன்.

12555

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

தனியன்.

ஓதரியநகரங்களுக் கெலாந்தாயென
வுவக்கும்வை குந்தமென்று
மும்பர்கடினம்பரவுந் தண்டலைகள்சூழுமுய
ரோங்குந் திரிசிரபுரத்தில்
சாதகமுடனமரும் நாராயணச்சாமி
தாஸர்செய் தவப்புத்திரன்
ஞரில்வளர்கவரைகுல மருட்கவிவீரராகவ
தாஸன்றிரு வள்ளூர்வாழ்
ஆதிமுதலானமெய்ப் பொருள்வீரராகவன்மே
லன்புடன் சதகமியானு
மறைந்தனன்வாங்கிப் படித்தபேர்கேட்டபே
ரானரவிமதி யுள்மட்டும்
வேதனைகளைத்தீர்த்து தனகனகவாகனம்
வேண்டுங்கிளை யோங்கிப்பின்னாற்
வினைதீர்த்துமறுமையிற் பரமபதமும்பெருவா
மேதினியில் மிகவாழ்வரே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வீ ர ரா க வ ச த க ம்.

காப்பு-வெண்பா.

வேதன்றனையளித்த வீரராகவர்தம்மேல்
தீதன்றியான்சதகஞ் செப்பவே—கோதன்றிக்
கார்க்குந்திருவுடையான் கருணையுடன்வந்தெனைக்
கார்க்குந்திரு வுடையான்காப்பு.

அவையடக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

உற்றதொருபஞ்சினாற் சோமனெய்வதைக்காட்டி
யோதிப்புகட் டல்போலு
மோங்கிவளர்நெல்லினிடந் தண்டுளமிருக்கவினை
யுயர்ந்தோர்க்கிங் குரைத்தல்போலுஞ்
சற்றுமறியாவீணன் களபகஸ்தூரிமணந்
தன்னையுரைத் தாடல்போலும்
ஜலமகனிலுளகுளிர்ச்சி மஹாத்ம்யமதைசொலியவையி
ருன்காட்ட வருதல்போலு
முற்றுமுணர்ந்தவர் முனங்கல்விகற்காவசட
மூடனுரை யாடல்போலு
முனைவீரர்தம்மு னேசுத்தபேடியர்கூடி
மூர்க்கமுடன் வருதல்போலும்
நற்றவம்போலெண்ணித் திருவள்ளூர்நகர்மேவும்
நயர்வீர ராகவன்மேற்
[illegible]ம்புன்மொழியினாற் சதகம்புகன்றனன்
…யந்துபொறுத்தருள்புரியவே.

ஆழ்வார்கள் துதி.

நாடியருள்பூதம்பேய் பொய்கைமாரன்மழிசை
நன்மருவு பட்டர்பிரான்
நானிலம்புகழ்மங்கை வேந்தன்குலசேகரன்
நாடுமுயர் தொண்டன்பாணன்
தேடியுருங்கோதையெனு மிப்பதின்மருலகினுள
சீர்மாந்தர் சீதரன்றனை
சிந்தித்துத்துதித்தறிய சாஸ்த்ரமிலையால்நரகிற்
சென்றவதி யுருதல்பார்த்து
வாடியுத்தரம்பெற்று வம்புவியில்பலவர்ண
வகைநீக்கி யுற்பவித்து
வளர்ஞானம்பூவினுள சகலர்க்கும்போதித்து
வருந்தமிழை திராவிடமென
வீட்டருளச்செய்தவாழ் வார்களைப்போற்றினேன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (1)

ஸ்தோத்திரம்.

எழுத்துசொல்யாப்புவணி தொடையெனும்பஞ்ச
விலக்கியவிலக்கணங்களாய்ந்திங்
கிதற்குறியகுறள்நிகண்டு காரிகைதொல்காப்பிய
மிசைநன்னூலகராதியும்
வழுத்தியபல்சாத்ரமுள வதையுணர்ந்துநின்பேரிற்
வருங்கவிதை பாடவேண்டும்
வதுகளறியாவசட மூடனினும்கீர்மூடன்
வாசைகொண் டுன்னருளினுற்
பழுத்துலவிதம்மிடம் படித்துநீதிச்சதகம்
பாடவிதிற் பிழையிருக்கில்

பத்திதவறுதினியகோணற் கரும்பெனினுஞ்சுவை
பாங்குடன் கெடாதவகைப்போல்
விழித்துத்துயிலன்றிநினைத் துதிக்கவெனைக்காப்பவ
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [னே
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (2)

கடவுளிருக்கிறுரென்பது.

அகிலமிசைதனிலுளவுங் காறறினிடமசைதலு
மணுகிநற் கல்லிற்றிடமு
மியாவைஞ்சுசிசெயு மக்கினியில்வெப்பமு
மாகாயந்தோற் றமையும்
பகிரதன்கொணர்ந்ததொரு வப்புதனிலேநெகிழ்வும்
பார்க்கும்பொரு ளியாவுமாய்வும்
பரவுமணுவிரையதனில் மாபெரியவிருக்ஷமும்
பரந்தாமன் றன்னருளினுற்
சகலபொருள்களும்விளங்கி யிரவுபகலாண்டெனவித்
தாரில்நடந்திணி வரவிதைச்-
சார்ந்தறிந்தன்பற்பல தெய்வமுண்டென் றுசொல
சாற்றுமென் றாலறிந்திலேன்
விகசிதமுடனரிதெய்வ மென்றேதினேன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிறறுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (3)

இதுவுமது.

தடமிசையிற்வரும்பாட்ட சாரிவெயிற்களையுறறுத்
தான்றங்கியாலைப் பார்க்கத்
ஃநபுரத்திற்சிறிய கனியற்பப்பறங்கிக்குத்
தாங்குமா பெரியகனியுந்

திடமுடனிருக்கவீண் கடவுளிலையென்றுசொலித்
திரமுடன் றுயின்றபின்னற்
றேடியம்மரத்தில்சிலகாகம் வந்தசைத்திடச்
சிலகனியு மிவடந்தூங்கு
மடமணிதன்நடுநெற்றி தன்னில்விழவலியுமுற
மாகடவு ளவரவர்க்கு
மார்க்கமுடன்வைத்திடவு மறிவீணனறியாமல்
மாகுற்றஞ் செய்தேனென
விடந்துதித்துக்கடவு ளுண்டென்றறிந்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (4)

அரங்கமுற்பத்தி.

இலகிடுமயோத்திநகர் பட்டங்கொண்டிடராம
னேற்றவர்க்குச் சன்மான
மினியவிதமீந்தனுப்ப வீடணர்க்குத்திரு
வாராதனிணையை யிசைந்துநல்கி
குலவுபெறக்கீழ்வையாதெடுத்துபோமென்றுசொலக்
கொண்டிலங்கை செல்லுமார்க்கங்
கூர்ந்துஜலங்கழித்துவர வந்தணர்தம்மிடமீந்து
கோவிநடந் திடவிப்பிரர்
நலமுடன்கீழ்வைத்து நடக்கவீடணனெடுக்க
நடவாம லசீரியாய்
நமக்கிங்குவப்பெனச்சொல விபீஷணன்றிருக்கோவி
நயருற்சவங் கண்டபின் [ல்
விலகியிரண்டாற்று நடுவரங்கமென்றமைந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந்தருள் செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே.

திருவேங்கட முடையான் உற்பத்தி.

அந்தநாளடியர்தமக்காழி சங்கதனையீந்
தரியதிரு வேங்கடமவர்
வந்துவன்றியிருக்கச் சைவர்களறுமுகவனென
வணங்கித்துதித் திருக்கநாளும
சந்ததமங்குடையவர் வந்துநமதுதெய்வமெனச்
சாற்றப்பா ஷாண்டர்கூடிச
சம்வாதமநேர்ந்தபினங் கிருவர்குறிதனைவைத்துத்
தான்கொளவு மவர்தெய்வமாம்
இந்தப்படியுரைத்துவைத் திரவிற்கதவடைத்துசென்
றிரவிவரத் திறந்துபார்க்க
விறைவன்றிருச்சங்கு சக்கரங்கரத்தினிற்றறித்
தெழிலுடன் விளங்கிநிற்க
விந்தைகண்டெல்லோரும் பணிந்தடியைத்துதித்தன
வேண்டியே திருவள்ளூராவாழ் [கள்
வேலையிற்றுயிலவேழுந் தருளசெய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே (௬)

துவாரபாலகர்களுற்பத்தி.

சீருடன்வைகுந்தநகர்வாயல் காக்குந்துவார
பாலகர்களிருவர்தாமுனு
சீதரன்றன்னுரைதவறி தூருவாசரைவிடச்
சினந்தவரு மேழ்பிறப்பிற்
பாருலகில்பிறந்துமிந் துருவாகிமுப்பிறப்பிற்
பகைத்தெதில் வருவீரென
பூங்குடன்கேட்கவிவர் முப்பிறப்பிற்றேவரிடம்
பரிந்திங்கு வருவோமென

நேருரையளிக்கவிரணிய னிரணியாட்சதன்
நேர்ந்தபின் னிராவணனுடன்
நேரில்லாயவன்கும்பகர்ண னொடுகஞ்சன்சிசுபால
னெனவுதித்த பின்னற்
விரியங்குன்றிகின் பதமொவந்தடைந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செயயெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே (7)

இராமாயணக் கதைகள்.

இராமன்-பரதன்-இலட்சுமணன்-சத்துருக்கன்

இவர்க-ளுற்பத்தி.

ததிபெற்றமிமையவர்கள் மாரிவிகளெவரையுந்
தசக்கிரீவன் றும்பசானன்
றுக்கியதிக்கிரமனுமெய தேவாகளுமபன்வாழுஞ
ரதயலோசந திறரென்று
அதிதயனைச்சொலவைவருந் கைலைவாழ் சனிட
மறையவர் தான்கூட்டியே
வாழிரென்றெல்லொரு முறைபிடச்கேட்டுவணத்தி
லாதிநாரண னும்வந்து
சதியில்நமசேர்க்கையொடு தசரதற்குச்சுதனுவோம்
சார்தேவர் வானரமதாய்
தாக்கிச்சிவனநமன்புரந்தரன் வாலிசுக்கிரீவன்
றுனிரவிகிட் கிந்தையில்
விதியுடனுதிக்கக்குறை யகலுமெனப்புகன்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (8)

ஈதுரையங்ககன்றபின் னிவ்விடமயோத்திநக
ரிறைவன்றயரதன் குருசொற்போற்
யிசைந்துகலைக்கோட்டுமுனிவரையழைத்தியாகஞ்செ
வெழில்பூதம் பாயசத்துடன் [ய
சாதகமுடன்றோணியீந்த கலமுனிவாங்கித்
தார்மன்னனால் மூவர்க்குந்
தானீயச்சொலியகலை வதுபோற்செயகெற்பமது
தானுகிதிங்கள் பத்தும்
போதகலச்சித்திரை நவமிபுனர்வசுவுச்சம்
பொருந்தநாரண னிராமனாய்
புகழுங்கோசலையினிட முதிக்கக்கைகையிடமாழி
பூணபரதன் சுமுத்ரைபாற
வீதமுடன்சேடன்லட்சு மணன்சங்குசத்ருக்கன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே (9)

தசரதசக்கரவர்த்தியின்-சாபம்.

தீதகலயோத்திநக ராளுந்தயரதன்குடிக
டிமையைத்தீர்க்கக் காட்டில்
சென்றபின்வேட்டையாடிக் களைத்துகங்கைதனிற்
சென்றுபுன லருந்திநிற்க
பாதகந்தீர்வந்தணச் சிறுவன்முதிருரும்
பரவுதன்றாய் தந்தையைப்
பாங்குடன்காவடியிற் றாக்கிசெல்லும்போது
பகர்கங்கை கண்டிறக்க
சீதகமுடன்றீர்த்தம் வேண்டுமெனசிறுவன்கொளச்
சக்கங்கேட் டிதமிருகமென்

ஞர்மன்னனறிந்தம்பை விடச்சிறுவன்மடிந்திடப்பின்
றண்ணீரை யீந்துரைசெய
வேதனையுற்றிடவினக்கு ஜேஷ்டனுதகாதென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே (10)

வாலி-சுக்ரீவர்க-ளுற்பத்தி.

அந்தநாளுமையவளுந் தவஞ்செய்துமீளும்வரை
யடவியுளபொய் கையிதனிற
வான்பாலருறனுமூழ்கப் பெண்களாவரென
வவ்மொழிந் தானபின்னற்
வந்தருஜ்ஜஸ—யென்ற வானரமூழ்கப்பெண்
வானமதாகிநிற்க
வருமையுடனிந்திரன் வந்தவன்வாலின்மேற்காதல்
வனைந்துகொண் டதனைச்சேர
சந்ததம்வாலியு முதிக்கப்பின்னிரவிவர
சார்கழுத்தின் சொருகுசைக்கண்டு
தான்கூடச்சுக்ரீவன்றேனைப் புரந்தரன்சூர்யன்
றுன்றுஜ்ஜ ஸகலவிருவர்
கிந்தையுடன்கிட்கிந்தைக் கரசராளுர்கள்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே (11)

அநுமார்-உற்பத்தி.

அங்குநாரணனுரைத்தபடி ருத்திரன்வீர்ய
மதுவாயுவிடத் திற்பாய
வவருமஞ்சனையாளைச் சேரஸ்யாமளவர்ண
மானதொரு குண்டலமுடன்

இங்கிதமுடனிலகு மெக்யோபவீதமு
    மிசையுங்கரம் விரிந்தமார்பு
மிவைகளுடனனுமன் பிறந்திடவாயுரவிக்கிரண
    மேற்றுக்குளிர்ந் திடவரமதும்
பொங்கமுடனீயவநுமன் றுயையுணவதெனப்
    போற்றிக்கேட் கச்செங்கனி
பொருந்தியிருந்திடவதனை யெடுத்தருந்தென் றுசொல
    போந்துதய முறச்சூரியன்
விங்ஙனம்வரவிவருங் கனியென்றவன்மேற்பாய
    வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
    வீரராகவ மெய்யனே. (12)

ஈதுநிகழ்ந்திடராகுகண் டறிந்திந்திரனிட
    மியம்பக்கேட் டாதவன்றனை
விசைந்துநீர்பற்றுமென வவன்சொற்போலிவன்செய்
    விதையறிந்து மாருதியவர் [ய
சாதகமுடனிராகுவைப் பிடிக்கராகுவுந்
    தான்றப்பி யமரர்கோன்பாற்
சாற்றவவன்கேட்டை ருவதமேறிவநுமன்
    றன்கரிச்சிந்தூரப் பொட்டைப்
போதறிந்துகனியென்ற தன்மேற்பாயவிந்திரனும்
    புடைக்கவச்சி ராயுதத்தினாற்
பொறிகலங்கிமாருதி மூர்ச்சித்துவிழவாயுகண்டுப்
    புத்திரனை யனைத்தெடுத்து
வேதனைகொண்டிடவெவரும் வாயுபந்தனஞ்செய்ய
    வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
    வீரராகவ மெய்யனே. (13)

சகலவுயிர்களுந்தவிக்க வட்டதிக்குப்பாலர்
சதுர்முகனிடத்திற்சென்று
தானுரைக்கவவர்கூட்டிக் காளியிடந்தனில்வந்து
தானியம்பக் காற்றுளோனும்
அகமகிழ்ந்தங்கவர் வாயுபந்தித்ததைவிடுக்க
வதையறிந்து பிரமன்றானும்
வயனரனரியாயுதம் நினதுசுதன்மேல்விட
வாவிபோகாமலென்றும்
இகமதனில்ராமதூதனு மாகிசிரஞ்சீவிபெற்
றென்னத்திரம் விடுத்திடில்
யேற்றொருமுகூர்த்தமூர்ச்சித்து பின்னெழுந்திருப்ப
னென்பட்டமும் பெருவனும்
விகத்திலிவ்விதந்திக்குப் பாலருங்கொடுத்துசெல
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (14)

வலிமையுடனிவ்வரம் பெற்றனுமன்றார்க்கனய்
வாருடன் மாரிவிகளை
வக்கிரமஞ்செயவவர்கள் சாபமிடத்தன்பலம்
வணுகியுள்ளொடுங்கத்தானும்
புலனறிந்தடங்கியே வெய்யவன்பாற்சென்று
போந்துநவ வியாகரணமும்
புகழ்பெறவறிந்துகிட்கிந்தை நகர்வாலிசுக்கிரீவர்க்கு
புகழ் மந்திரீ
நலமுடனமர்ந்தவர்கள் பாலிருக்கத்தன்
பராக்கிரமமது நன்குண்டாக
நாடிச்சுக்ரீவனிடம் மதங்கமலைவந்தமர்ந்து
நடித்திராமன்றூதனய்

விலகாமலிருக்கவிச் சரிதைபுவிக்கோதினேன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (15)

இராவணன் கும்பகர்ணன் விபீஷணன் சூர்ப்பநகை இவர்களுற்பத்தி.

தம்பிமாரிருவரையும் நாரணன்கொலச்சுமாலி
தன்மகள்கை கேசிதன்னைத்
தானழைத்துக்கொண்டுவர விச்சிரவாகுதவந்
தான்செயும் வனத்தைக்கண்டு
கும்பமுலைமாதையலங் கரித்துப்போய்ச்சேரென்ன
கோரியிவள் முனிவரெதிரிற்
கூர்ந்துபோய்நிற்கவவர் நேரமிலையெனவிவளுங்
கூடநன் றுகுமென்ன
சம்பிரமதாய்ப்புகல சேரராவணன்பிறக்கத்
தான்கூடக் கும்பகர்ணன்
றுனதிக்கப்பிறகிருக்க வீடணன்வரப்புணையத்
தான்சூர்ப்ப நகையுந்தோண
வெம்பியிவர்களையெடுத்து வளர்த்தூர்சுகம்பெற்றனள்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (16)

இராவணன் கைலையங்கிரியைப் பெயர்த்த கதை.

அட்டதிக்குகளியாவுந் திக்குவிஜையஞ்செய
வதிக்ரமித்தவனிராவணன்
வளகேசனிடஞ்சென்று சமர்புரிந்தவன்பதியு
மவன்புஷ்பக விமானமுந்

சட்டமுடன்கைக்கொண்டு புஷ்பகந்தனிலேறி
தான்வானிற் செல்லக்கைலை
தடையாகநந்திசொலக் குரங்கெனச்சீறியிவன்
றன்கரங்கொண் டிருபத்தினாற்
பொட்டெனத்தூக்கமலையாட வுமையுறைக்கச்சிவன்
பொறைகொண்டு மிதிக்கக்கிரிக்கீழ்
பூமியிலழுந்தநாரதர் வந்துசொலசாம
புகழ்மறையைச் சுரம்பாடிட
வெட்டவரனீயவரந் தசக்ரீவன்பெற்றகல
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (17)

பாரதக் கதைகள்.

திரிதராட்டிரன்-பாண்டு-விதுரன்,

இவர்களுற்பத்தி.

பரிமளகந்தியின்றன் மருமக்கள்விதவையுறப்
பட்டங்கொளச் சுதனில்லாமற
பார்த்தறிந்திவள்மூத்த மகன்வியாசரைநினைக்கப்
பரிந்தவரும் வந்துதாயைத்
துரிதமுடன்போற்றவவள் சொல்லைப்போலம்பிகைத
சொரிகுழலைச் சென்றுசேரச் [ன்
சொகுசிவரிலாமவள் கண்மூடப்பொட்டையாய்த்
தோன்றல்பிறந் திடவிவர்வந்து
சரசமுடன்புகன்றிவர்க்குத் திரிதராட்டிரனெனச்
சாற்றப்பிற கம்பாலிகை
தன்னிடமிருக்கவிவர் செல்லவவடேசுடன்
முனிருக்க ரோகஸ்தனைப்

விரைவிலுதித்திடப்பாண்டு வெள்ளாட்டியால்விதுர
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [ன்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (18)

வீஷ்மாச்சாரி உற்பத்தி.

சத்யலோகந்தனிற் நான்முகன்சபைதனிற்
றேன்றேவர் வருணன்கூடித்
தானிருக்ககங்கைகங் கைவரவாயுவாற்
றன்னுடை யதுசிதறவும்
நத்திவருணன்பார்த்து மோகமுறவயனிருவர்
நரர்களாய்ப் பிறந்துபூவிற்
நளினமுடனிருந்திவிடம் வரும்படிச்சாபமிட
நயர்மொழி யங்கீதிருக்க
பத்தினிசொற்கேட்டுப் பிரபாசனுடிருநான்கு
பகர்வசுக்கள் காமதேனுவைப்
பற்றிப்பிடித்திடவதிட்ட ரெழுவருடன்பிறந்துவரப்
பரிவுபிரபாசன் நெடுநாள்
வித்தரையில்மணமின்றி விருந்திடசபித்தனர்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (19)

ஏகிவரக்கங்கைபுவனெழுவர் சென்றுன்வயற்றி
லிருத்திவைத் தீன்றபின்ன
ரிரக்கமன்றிக்கொன்றுவிட வேண்டுமென்றுரைக்க
விவள்சம்ம தித்துக்கங்கை
வாகுடன்கரையருகில் வந்துமயில்போல்நிற்க
வத்தினுபுர மதனில்முன்

வருணன்சந்தனுவாசனுய்ப் பிறக்கவேட்டைக்கு
வரவிவளைக் கண்டுமோகம்
சாகசமுடன்கொள்ளப் பிறக்கும்புதல்வரைக்கொல்ல
தான்வேண்டு மென்றிவள்சொலத் [த
தானுசையாலொத்துச் சேரவெழுவர்பிறக்கத்
தான்றுணிக்க வீஷ்டுமனுற
வேகமுடன்சந்தனுகண் டாசைகொளகங்கைசெல
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (20)

பாண்டு மகாராஜன் சாபம்,

பஞ்சபாண்டவர்கள்-உற்பத்தி.

குந்தியிளம்பருவங்குருவிட மைந்துமந்தரம்பெறக்
கோரியதிலொன் றைச்சொலக்
கோலமுடனிரவிவந்த வளைச்சேரக்கர்ணன்
கூர்ந்துதிக்கப் பேழையதனிற்
சந்ததம்வைத்துககங்கையில் விடுத்தபின்பருவந்
தான்கொளப் பாண்டுவுக்குத்
தானுந்தங்கையுமனைவி யாகவரவேட்டைக்குத்
தாவியே தானுஞ்செல்ல
பந்தனத்துடனிருடி சரசியுடன்மான்ரூபம்
பரிந்தெடுத் துக் கூடிடக்கான்
பார்த்தரசன்பாணம்விட முனியிறக்கவவூர்பெண்டீர்
பரிந்துந்தன் பாரியோடு
விந்தையுடன்பேசச்சிரம் வெடிக்குமென்றுரைத்தன
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [னே
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (21)

இருடிபத்தினிச்சாபமிட் டவளுந்தீயில்விழ
விதையேற்றுப் பாண்டுமன்ன
னிருமனைவியவர்களிடம் புகன்றுகான்சென்றுதவ
மிசைந்துசெயச் சிலமுனிவரும்
அருகில்வந்தறிந்துமக்கு மகவில்லைதவமதே
ஞனபின் வாருமென்ன
வதுபோலரண்வந்துசுதன் குந்திதனைப்பெருகெனவு
மவ்வுரைபோ லோர்மந்திரம்
பெருகிச்சொலயேமன்வர சேரத்தருமன்பிறக்கப்
பிறகொன்றைப் புகலவாயு
பேணிவரவிருக்கவீம னுதிக்கயிந்திரன்றற்
பிறகர்ச்சுனன் மந்தரைபாற்
வெருவுநகுலன்சகா தேவனுமுதித்தனர்கள்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (22)

துரியோதனாதியர்களுற்பத்தி.

குந்தியாதவனீந்து புத்திரரைப்பெறமூத்த
கொழுந்தனிட மனைவிகண்டு
கொண்டபொருமையாற் றூறுவருடம்வரை
கோர்கெர்ப்பமதைத் தாங்கியான்
சிந்தித்திருக்கவிதிலொன்று மிலையென்றவள்
சீக்கிரங் குழவிக்கல்லைச்
சேர்பெறவெடுத்தவ டன்வயற்றினிலிடிக்கவுந்
திகழ்குருதி காணவங்கு
நொந்தவர்வியாசரை நினைக்கவுமவர்வந்து
நோக்கித்தொண் ணூற்றொன்பதும்
நுகர்பதலைதன்னிலவ் விடம்விடுபிரத்தமதை
நொடிபிடித்தங் கதைமூடியே

விந்தையுடனீரெட்டு தினமென்றவருரைத்துசெல
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (23

இதுவுமது

குருவுரைத்தமொழியைப்போற்காந்தாரியவள்காற்று
கொள்ளாத விடமிலகிடுந்
கோழியடையுறுதல்போற் றன்குடுதொண்ணூற்றொ
பதலையதனிற் கொள்ள [ன்பது
மருவியிருந்ததிலிவ்வித மிவளும்பதிறைறுதின
மர்மமறிந்தவள் காக்கவும்
மார்க்கமுடன்கெடுவாகி முட்டைவெடித்ததிற்குஞ்ச
மாண்புடன் வருதல்போலங்
பெருகிபதலைவெடித்துத் தொண்ணூற்றொன்பதுபிள்
பிறக்ககாந்தாரி பார்த்துப் [ளை
பெருமகிழ்வுகொண்டிவர்க்கு துரியோதனதியென
பெயரிட்டு வளர்க்கநாளும்
விரவுமிச்சரிதைமஹி தவமறியவிடுத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (24

குருபக்தியை விளக்கிக் காட்டு

மோர்கதை.

ஏகலைவனெனுமொருவன் துரோணரிடமேவந்தாங்
கெனக்குரையும் வித்தையென்ன
வியவாதென்றனையவலர்போற் சிலையைசெய்தனைக்
திசைபக்தியால் வித்தையை

சாகசமுடன்கற்க வர்ச்சுனன்றாய்வந்து
ஜலமலமுங் குருமேடையிற்
ருனுமவிடயேகலைவன் பாணம்விடக்கிரீடியவன்
றனுமகிமையைக் கண்டாய்ந்து
வாகுடன்குருவின்மேற் வாட்டமுறவவரறிந்து
வழைத்திவடம் வேடனில்லம்
வாந்துவவனுளுள்ள தறிந்துவலக்கைவிரலை
வாங்கிவரமீந் தகன்றபின்
வேகமுடன்குருபக்தி தவறுமற்செய்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (25)

அறிவில்லாதவர்களுடைய சொல்லைக்கேட்
டம்பலமேறினு லவமானம் நேருமென்பதை
யறியக்காட்டுமோர்-கதை.

திரிதராட்டிரசுதன் குருவின்மேற்றாறுசொலச்
செவ்வையுட னறிந்துதானுந்
திரல்வேந்தனிடமிருவர் பிள்ளைகளையழைத்திலந்
தேடிநிரைகொளத் திரவியம்
பரிவுடனிங்கேந்தனமோர வாரத்தில்வருவோமென்ப்
பரிந்தாரைத் தனுப்பியபினற்
பரவுங்கெடுவிற்றிரித ராட்டிரனுமாரியரும்
பாண்டவரிலம் போய்ப்பார்க்க
அரியதொருவிளக்குமண மவர்வணங்கிபுகலமு
மசையுற்றுத் தாரியனில்ல
மங்குவரவீடுகொள வாகுவைச்சேரவிட்டாங்
கவர்கள்வெளி நிற்கக்கண்டு

விரியுமதிசுதர்க்குலக்கைக் கொழுந்தென்றறிந்தனன்
வேண்டியேதிரு வள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலமைவழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவமெய்யனே. (26)

பெண்கள் நிலைமையறியப் பேணிக்காட்டு
மோர்கதை.

பஞ்சவரிலிளையன்வீமன் நெல்லியங்கனியைப்
பறித்தவந் தமுதுக்கியப்
பாங்குடனங்குற்றவர்க ளிருடிக்காகுமிதாற்
பழுதவரு மென்றுசொல்ல
சஞ்சலமுடன்கண்ணனை நினைக்கவவரும்வரச்
சாற்றியதைக் கேட்டிங்கென்றுற்
சாயாதிங்குண்மைசொல சாயுமென்றைவர்சொல
சார்ந்துகனி செல்லப்பின்றுற்
வஞ்சிபுரையாலொட்டுமென் றிருக்கதுரோபதையும்
வகம்வைத்துப் புசலக்கனியும்
வாகுடன்கீழ்விழவும் பிறகுசொலகனியொட்ட
வஞ்சிமனமறி யார்களகாண்
விஞ்சைபுகழட்டாட்சரப் பொருளான்வனே
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற் றுயிலவொழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே (27)

எல்லாம் தெய்வச்செயலென்பதை
யெடுத்துக்காட்டுமோர் கதை.

திட்டமுடன்றுரியனும் பாண்டவர்களுஞ்சேர்ந்து
சிர்சண்டை செய்யும்வேளை
தேடியரவன்கடைபலிக் குச்சம்மதிக்கசக
தேவனமவா சைநாளுஞ்

சட்டமுடன்வைக்கதுரியன் வந்தரவனைக்கேட்க
தானெப்பச் சகதேவன்பாற்
ருவிநாள்கேட்கத் தருமன்றனைவீழ்ந்திடச்
சகதேவன்சொல வகன்றபின்
இட்டமுடன்கிருஷ்ண னவரின்றுநலஞ்சமருக்கென
யின்னவிமதி யறிந்து போக
யிறுபோற்புவிமாந்தர் வலியாலொன்றுமாகா
தெல்லாந்தெய் வச்செயலாகுமாம்
விட்டகுறைதொட்டகுறை வந்தவழியாமென்பர்
வேண்டியே திரு வள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவொழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவமெய்யனே. (28)

தங்கள்வலிமை தங்களுக்குநிலையா
தென்பதைச் சாற்றிக்காட்டு
மோர்கதை.

தொல்லுலகையாள்கின்ற துரியனுக்குப்புத்தி
சொல்லிப்புவி பாதிகேட்கத்
துட்டன்படுகுழிவெட்டி யதிற்றள்ளகூரர்தமைத்
துரிதத்திற் கொன்றபின்னுற்
நல்லதென்றவையைவிட்டுக் கிருஷ்ணன்வெளியில்வர
நயர்விதுரன் பிறகேவரவும்
நாடியுன்மைந்தன்றுரியர்க்கு மதியுரைபோமென
நயந்துசெல துரியன்சீற
அல்லனுடன்வில்லை யொடித்தரன்செல்ல
வஸ்வத்தாமனும் பொழுதையுரைத்துப்போக
வையகோபூமிவானந் தொட்டுப்பிரதிக்கினை
யளித்தநீர் செல்லுமென்ன
வில்லங்கங்கர்ணனிடமுரைத்து வலிபோக்கினர்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேயிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (29)

கலியுக உற்பத்தி.

அத்திருபுரமதனிற்றெர்க்குத் தெருவதனில்வள
ரந்தணரும் வருமைதன்று
லவர்வீட்டைவடக்குத்தெரு வய்யரிடமேவிற்க
வவர்வாங்கி மனைகோலிடக்
கொத்தியேதான்வெட்ட திரவியங்காணவதைக்
கொண்டதோ ரில்லுடையரைக்
கோரியழைத்தெடுத்துப் போமென்றுரைக்கவவர்தடு
கூடிச்சார்செய் ததின்பினே [க்க
நத்தியப்பதியாளூர் தருமரிடமேசென்று
ஞாயமதுரைக்க வவரும்
நாடியிதைக்கேட்டறிந் திருவர்க்கும்நமதரணில்
நயந்தன்னம் மிடுவீரென
வித்தகன்றனைத்துதிக்கு மறையவரங்கிருந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவமெய்யனே. (39)

இதுவுமது.

சட்டமுடனீதிருக்கக் கலியன்றன்மனைவியைத்
தாவிடும்பரியி லேற்றித்
தாய்ப்புல்லுக்கட்டுதனைச் சுமந்துவரத்தந்தையவன்
றுவிக்குடை பிடிக்கத்தானும்
இட்டமுடன்கடிவாளம் பிடித்துவருஞ்சிறப்புதனை
யிதையறிந்துவிரீடிசென்று
யேகியுரைசெயத்தருமன் கேட்டுப்பதிவிட்டகல
யிருபிறப் பாளர்வந்து

திட்டமுடன்வீட்டைவிற் றவன்சொத்தங்கெனதென்
தேடிப்பெற்றவ னெனதென் றுங் [றுங்
தெம்புடன்சொலத்தரும னறிந்துபின் றீருமெனச்
செப்பியே தானடக்க
வெட்டவெளியாதிகடை விப்பிரர்பிறட்டுகாண்
வேண்டியேதிரு வள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவமெய்யனே. (31)

பாகவதக்கதைகள்.

மாபலிச்சக்கரவர்த்தி.

சோணகராள்பிரகலாதன் மகன்விரோசனன்
சுதனெனும் மாபலியவன்
சோகமுடன்றனதுதந்தையை விஷ்ணுகொன்றதைச்
சொற்றதன் றூதையுரையைப்
பேணியுளபதிந்திவன்றன் பதியுலோர்காரணனைப்
பெருகும்படிப் பத்திசெய்யப்
பெட்புடன்செய்தகன்று தவஞ்செய்துபிரமனிடம்
பெருகவரம் வாங்கிமீண்டு
காணப்பதிவந்தமர்ந்து சுக்கிராச்சார்யரிடங்
கருதிச்சொல வவர்வரமியக்
கண்டுகொண்டிந்திரன் பதியாளுளவேண்டும்சீர்
கனத்தில்பிர கஸ்பதியிடம்
வேணபடியீதுரைத்து கர்வமுற்றிவன்விடுக்க
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவமெய்யனே. (32)

சொல்லச்சென்றுரைக்கப் பிரகஸ்பதிகேட்டிந்திரனி
சொல்லவோர் மாதமதனிற் [டஞ்
றேனியென்பதிவிடுவே னென்றவனுரைக்கவிவர்
சூட்டச்சுக்கி ராச்சாரியர்
நல்லதென்றொத்தவிடம் வந்துபலியரசனிடம்
நடந்ததை நயத்தவாங்கு
நாடிவிண்ணவரக்கிறைவ னார்யரிடம்யோஜிக்க
நயந்தன்னார் விடுதியென்ன
வல்லமையொடிங்கிகுரு வாக்கறிந்துவிரிஞ்சனிடம்
வரையவவ ராகாதென
வாடிச்சிவனிடமுற்றுப் புகலமுடியாதெனப்பின்
வாசுதேவன் பாற்சென்று
வில்லங்கமுரைக்கவவ ரென்பக்தன்பொறுமென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (33)

சதுரிகழ்ந்திடயிந்திரன்றன் மனைவிசற்றமோ
டிமையவரை யழைத்துவந்தாங்
கின்றதன்றந்தைமாவலி யிடம்விட்டிவ
னேற்றொளித்தரியி னுவாயைச்
சாதகமுடன்பார்த்திருக்க பலியரசன்ஜய
பேரிகை பதாதியுடனே
சமர்செய்யவிண்ணுலகு வரவிந்திரனில்லாமற்
றுன்கண்டு மறவுலகமும்
போதிவனுமாளகுரு தவமியற்றயான்செல்வேன்
போந்தழையுஞ் சுக்ரரையெனப்
புகலவவன்வேண்டவிவர் செல்லப்பின்னதிதியவள்
புரிந்தரியின் விரதஞ்செய்ய

வேதனைகண்டவர்வந்துவர மீந்துமறைந்தனர்
　　வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
　　வீரராகவ மெய்யனே. (34)

அதிதியவளிடமுரைத்த படியவடன்கெற்பத்தி
　　லிசென்று குழந்தையாக
வவளிடமுதிக்கவவள் பதிகஸ்யமுனிகண்டு
　　மதிமகிழ்வுகொண்டு நோக்கிப்
பதியில்நம்சுதனுக்கு வாமனனெனப்பெயர்
　　பரிந்திட்டு வித்தையாவும்
பண்புடன்போதித்தபின் பிரமசரியம்பெற்றுப்
　　பாங்குடனிருக்க நாளும்
நிதிபெருகும்பலியரசன் நர்மதாநதிக்கரையில்
　　நேர்யாகஞ் செய்வேளையில்
நிமலனறிந்திதுசமயங் கார்யம்நிறைவேறுமென
　　நேர்ந்துமௌ வருகக்கண்டு
விதிப்படியரசன் பூசித்திருமென்றுரைத்தனன்
　　வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
　　வீரராகவ மெய்யனே. (35)

வடிவழகைக்கண்டுமோஹித் திவிடம்வந்தவிதம
　　வையரே யுரையுமென்ன
வஞ்சனேயானுந்தவஞ் செய்யவேண்டும்மிடம்
　　வருந்திமுன் றடிப்பெறவுமியான்
கீடிகிவந்தேனென வவனியகுருசுக்கிரர்
　　கபடநாடக னிவனுமாங்

வீரராகவசதகம்.

கண்டதென்யாறுசொல சொற்படியானீவேனெனக்
கனன்றவருன் செல்வமெல்லாம்
முடிகிவிண்ணவரைச்சே ரென்றவருஞ்சாபமிட
முடியரசன் கெண்டிரீரை
மூருந்தன்கரஞ்சாய்க்கருரு வடைக்கவிவர்குத்தப்புவி
முனைந்துவிண் ணீரடியதாய்
விடவளர்தங்கோரடியன் றலையளர்தகாத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (36)

அரிச்சந்திர சக்கரவர்த்தி.

நிதகவயோத்திநகரா னரிச்சந்திரன்முன்
நிகழ்விஸ்வா மித்திரர்வந்து
செய்வேள்விதனக்குப்பொருள் வேண்டுமெனவீயப்பி
றிரும்பவெனக் கீயுமென்று [ன்
ஒதினைத்தங்குசெலப் பின்மிருகம்பாணப்பெண்
ணுண்டாக்கி யனுப்பவவர்க
ளுரைக்கச்சினமோங்கியர சனையுதைத்தவனுல்கை
யுவந்துகொண் டவரையோட்டிச்
சாதகமுடன்முனிவர்கட னுக்காய்த்தன்மனைவி
சந்த்ரமதி யவளைவிற்றுத்
தானும்பறையனுக்கடிமை யாகியிடுகொடுற்றுச்
சர்ப்பத்தால் சுதனிறக்க
வேதனையெலாந்தீர்த்துப் பின்னரசுசெய்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (37)

சகர சக்கரவர்த்தி.

சகலநலம்பெருகிடு மயோத்திநகராள்சகர
வரசர்க்குச் சுதனில்லாமற்
றன்மனைவியிருவருடன் றவஞ்செய்யச்சிவன்வந்து
சார்ந்திலகு முதல்மனைவிக்கு
வகையுடனோர்சுத னிளையவடனக்கறு
தாயிரம்வாய்க்கு மென்று
வரையவிவர்வரவதுபோ லசயாகமுஞ்செய்து
வாசியின்பின் சென்றிடச்
சுகமுடன்வருகவிந்திர னறிந்துகுதிரையைச்
சுறுக்கதாய் பாதலத்திற்
றரத்திக்கபிலமஹரிஷி தவஞ்செய்யிடங்கொண்டு
கூட்டியிவன் கட்டிச்செல்ல
விகலறுபதாயிரவர்நிலம் வெட்டிப்புட்சென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வெலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (38)

சென்றங்கிவர்பரியைக்கண் டம்முனிவர்மேற்பாணந்
தீட்டவவர் கண்டிறக்கச்
செந்தழலிலறுபதாயிர வருஞ்சாம்பராய்ச்
சென்றிறந்த சேதிகேட்டு
அன்றரசனோடியாங் கிருடியையவணங்கவு
மியாவுமுரைத்தக் குதிரையை
யவனும்பிடித்திவிடம்வந் தஸ்வமேதமுஞ்செய்தங்
கரசெய்தியவன் சுதனிடம்
நன்றுடனுரைத்திறந்திட வவன்மைந்தர்க்கிதை
நாட்டியிவன் றானுஞ்செல்ல

நளினமுடன் பகிரதன் பிறக்கவவன் றவஞ்செய்து
நற்கங்கை வரப்பூமியிற்
வென்றுமூதாதையரைச் சொர்க்கமுறச்செய்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவமெய்யனே. (39)

நளச்சக்கரவர்த்தி.

நிடதமெனும்பதியையாள் நளச்சக்கரவர்த்திதன்
நேர்மனைவி தமயந்தியால்
கிரைந்துசனிபீடிக்க நகரிழந்திவர்கள்கான்
நேர்ந்துபர தேசியாகி
அடைவுடன்வரச்சனிய னன்னமாகிவஸ்திர
மதைக்கொளக் கார்க்கோடனு
மாகியரசனைக்கொத்தி விகுர்தரூபமுமாக்கி
யவர்மனைவி சுதனைநீக்கித்
திடமுடன்ரிதுபர்ணனிடஞ் சுயம்பாகியாய்ச்
சென்றிருக்கத் தமயந்திக்குத்
திருமணமுமருதரஞ்செய வருகரிதுபர்ணன்
சீர்சுயம் பாகியுடனே
விடவருகச்சனிதோன்றி நளனுக்கரசீந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (40)

சிபிச்சக்கரவர்த்தி.

நயமுடனயோத்தியாள் சிபிச்சக்கரவர்த்திடம்
நாடியிந்திரன் வேடனாய்

நாடுமக்கினிபுருவாக வரவேடன்கொள
நன்கதுவுந் தப்பியோடிப்
பயமுடனரசனிட மபயம்புகக்கிராதகன்
பார்த்தவந் தநனைக்கேட்கப்
பார்த்திபனுடுகோழித் திரவியமதுவும்
பண்புடன் றருவேன்புரு
இயலுமெனதிடம்வருக வதைத்தரேனென்றுசொல
வேற்றுநம் தசையதனிடை
யீயவேண்டுமெனதுலா நிருத்திவாள்கொண்டு
விசைந்தறுத்து வைத்திறைவனும்
வியர்த்தமாகாதேற விருவர்வரமீந்துசெல
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (41)

மாரிஷிக ளுற்பத்தி.

பெருகுமயனூர்வசியைச் சிருட்டிக்கவேபார்த்துப்
பேணியவள் மீதிற்காதல்
பெட்புடனகொளவிருவர் சேரவதிட்டர்பிறக்கப்
பெரும்வதிட்ட ரருந்ததிதனை
மருவியவர்சேரச்சத்தியும் பிறக்கச்சத்தியும்
மாபுங்கனூர் புலைச்சியை
மாண்புடன்சேரப் பராசர்பிறக்கப்பரா
சர்மச்சகந்தி தன்னைக்
கருதியுற்றுச்சேர வியாசர்பிறக்கவுங்
கனிவுடன்சதுர் மறைக்குங்
காசினியிலுளவரச ரெவர்கட்குமிவர்கள்வெகு
கனந்தங்கு மார்யரென்றும்

வெருவுமறையதுசொல்ல விதையறியவோதினோன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (42)

போதினுண்டானநான்முகன் கும்பம்வைத்தாகரு
பொறையன்றி யாகஞ்செயப்
பொலியுங்கும்பத்திருந் து கலைமகளுதிக்கவயன்
புகழ்மனைவி யென்றுகொள்ள
நீதியுடன்பிறகதி லிருந்தகத்தியருதிக்க
நேர்ந்தகத்தி யரும்வாரிதி
நேர்மங்கையைச்சேரப் பெருஞ்சாகரர்பிறக்க
நேர்ந்துபின் பெருஞ்சாகரர்
ஏதில்வளர்சகலநலமும் பெருகுமாருரி
லிசைந்துவாழ்ந் திடுமவ்விட
மிருக்கும்பஞ்சமர்குலத்துப் புலைச்சியவளைச்சேர
வினியபகவனு முதிக்க
வேதியர்கள்புகலுமறை யீதென்றுரைத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (43)

குணமுடன்சரிதையங்கப் படியிருக்கப்பின்
குலவுதவமுனி யென்பவர்
கூர்ந்துமறையவர்குலத் தருண்மங்கையென்பவளைக்
கூடியொருபெண் ணைபெற்றுக்
கணமுடன்றவஞ்செயச் சென்றபினிக்குழந்தையைக்
கண்டங்குறை யூர்ப்பறையனுங்
கனிவுடனெடுத்துவளர்க் கவ்வூர்மன்மாரிபொய்
கதியழிந்திப் பெண்ணிருக்க

மணமுடையமேலூர்வாழ் நீதியையர்வளர்த்தவா
மாபகவன் காசியாத்ரை
மார்க்கமுடன்வந்துசத்திரந் தங்கங்கிவளும்வர
மண்டைதனிற் சட்டுவத்தாற்
வினையமுடனடிக்கரத்தங் கண்டமுதுசென்றனள்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (44)

கூறுஞ்சத்திரம்விட்டுக்காசி சென்றிவர்தீர்த்தங்
கொண்டிவிடம் வந்திருக்கக்
கோலமயில்வரப்பார்த்திங் காசைகொளவளர்ப்பவர்
குறிப்பினு லறிந்துதாமுஞ்
சாறுமுயர்தன்பெண்ணைச் சகலர்முன்பகவர்க்குத்
தானுமணஞ் செய்தபின்னற்
றுவியவடலையிற்கைவைக்க வடிவைக்கண்டு
தானுதியென் றேடப்பின்
வேறுகினைவேதுக்கென் பீதில்நீர்மையல்கொள
விடுவனே நானுமென்று
வேகமுடன்வரனிவரும் பார்த்தெனைச்சேரசிசு
வெழில்பெற நமக்குதித்திடிற்
வீறுபுனையெறிந்துவிட் டென்பிறகேவாவென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (45)

கிட்டித்தன்பதிபகவமுனி யுரைக்கும்வார்த்தைதனைக்
கேட்டாதி சம்மதித்துக்
கிளம்பிச்சென்றிருவரும் மடமிரவிற்கூடிடக்
கின்டௌவை தான்பிறக்க

எட்டியக்குழந்தையை யெடுக்காமற்கணவன்பி
னேகவிதைப் பாணர்கண்டங்
கெடுத்துவளர்த்திடவிருவர் வேற்றிடஞ்சென்றிருந்தி
விசைந்துப்பை யவளூதிக்க
அட்டியன்றக்குழந்தையை யெறிந்துவிட்டகல
வதையூற்றுக் காட்டுவண்ணு
ரவர்களெடுத்துவளர்க்க வவளிந்நாள்வரைமாரி
யம்மனெனப் பூவிருக்க
விட்டிருவர்வேறிடஞ்சென் றகன்றுவழிநடந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (46)

சத்திரந்தங்கிரா விருவருமிருந்திடத்
தானதிக மானுதிக்கத்
தாய்விட்டகன்றிருவர் வேறிடஞ்சென்றணையத்
தானுருவை தோணவன்னை
நித்திப்பாராமற்செல நாளுமவள்காளியென
நானிலம் விளங்கிநிற்க
நாடியிருவருமேகியோ ரிடம்புணையவே
நற்கபிலர் பிறக்கவிட்டுச்
சித்தர்துணிந்துபின் வேறிடங்கூடவள்ளி
சேய்பிறக்கப் போட்டுப்பின்னற்
சென்றுவேறிடமிருக்கத் திருவள்ளுவர்பிறக்க
சென்றனர்க ளிருவர்தாமும்
வித்தகன்றனைத்துதித்தும் பிரமகுலமீதென்றனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (47)

விஸ்வாமித்திரர் கதை.

காசிநகரரான்காதிசுதன் நூறுபுத்திரருடன்
கானவந்து வேட்டையாடிக்
களைத்தவிடமுறும்வசிட்ட ரிடமேந்துபுனல்கேட்க
கபிலையாற றுனுமீயக்
கூசிப்பின்னிவரன்னம் வேண்டுமெனபசுவினுற்
கொண்டளிக்க விவருண்டபின்
கோரியவரத்தைப்பிடித்திட வருகவ்வுரைகேட்டுக்
கோரமுனியுங் கண்டிறக்க
நாசமாய் நூற்றுவரு மாகவரசன்கண்டு
நற்பாணம் வசிட்டர்தம்மேற்
நாடிவிடமுனிபிரமதண்ட மதைநாட்டவது
நயமதாண்டு முனியைக்கார்க்க
வீசியதைககண்டுதவஞ் செய்விஸ்வாமித்ரனென
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிராறுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (48)

புலவர்புராணக் கதைகள்.

ஔவையசதிக்கோவை-பாடினது,

பாண்டுநகரடுத்தகாட்டினி லௌவைவரும்வழியிற்
பசிபிணூற்றுன் களைத்துப்
பரிந்தவிடமாடுமேய்த்திடு மிடையனைக்கண்டு
பகர்ந்தன்ன மிடுவாயெனப்
பூண்டசொற்கேட்டிவனும் பாற்சேர்த்துக்கூழிடப்
புரிந்துண்டுசெய் நன்றியைப்
பொருந்தறிந்துன்பெயரைச் சொல்லெனநான்மறந்தன
புரிந்தயதி யென்பேரென [ன்

மீண்டுமுன் னூரையுரை யெனவிவனுமைவேலி
மிகவுளதென் னினைவிலென்ன
மெதிருரையிப்பேதைபெயர் விளங்கிடத்தில்லைநகர்
மேவிச்சென் றெவருமறிய
வேண்டியபதிக்கோவை பாடிவெளியிட்டனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (49)

கம்பர் சரித்திரம்.

சீருயரும்புதுவைசேர் திருவெண்ணைநல்லூரிற்
சிறந்துவாழ் சங்கரன்சுதன்
செப்புஞ்சடையன்குமர ரவர்க்குத்திருவழுந்தூரிற்
றிகழுவச்ச குலமாதவன்
சாருஞ்சுதனென்பவரவர்க்குப் புத்தகந்தாங்கித்
தனில்வைர புரமாரியர்
தம்மிடம்படித்துவரப் பிரதிதினமய்யர்க்குத்
தாவிக்கம்மங் கொல்லையை
நேருடனம்மானைக்கர் சென்றுவந்துவர-வுவச்சன்
நேர்முறைபோய்க் காத்திருக்க
நேர்ந்தப்பதியாள்காளிங்கன் பரியுங்கொல்லைதனிற்
நெடியகம்பை வந்துண
வீரியமிழந்துவச்சன் புடைத்துவைதங்கழுதனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (50)

அலருமிச்சிறுபையன் முறையைக்கேட்டங்கால
யம்மரும் காளியம்மை
யவளுமெழுந்தருளி சிறுவனைப்பார்த்திங்கழுவதே
னறிவீயென விவருரைத்தபின்

சலனமன்றிக்கேட்டுன் நாவைநீட்டென்னவுந்
தான்செயச் சாரதையவள்
தன்கரத்தால்நாவில் பீஜாட்சரந்தனைத்
தான்வரைந்தங் ககலவிவரும்
இலகுபுகழும்மணி யிறைவன்மாவதுமாள
யென்றுவச்சன் வசைக்கவிதனை
யிசைத்துப்பாடிடக் குதிரையிறக்கப்புவியரசன்கேட்
டிவரையழைத் திடத்தூதரை
விலகிவிடவந்தவர்களு வச்சனையங்கழைத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (51)

தூதுவரப்பார்த்தார்யர் விசனமுறமாணாக்கன்
றய்யனே யஞ்சவேண்டாஞ்
சோழனிடமிருவர்சென்றிட வடியன்செய்தியைத்
துரகனேகாண வலவீர்
நீதிவசனமுரைத்த கற்றிசெலநிருபனும்
நேர்ந்தங்குபார்த்து சபையிற்
நேருங்கைகம்புடன்வரு பவனுஞ்சிறுவனாய்
நேர்ந்திருக்கப் பார்த்தங்கவையிற்
றீதுசெய்க்கம்பனிவனோ வென்றுகேட்கவுஞ்
சிறந்தவர்களா மென்னவுஞ்
செபபுமச்சபையிவருமுற மாவையேன்கொன்றனை த
தீட்டுமெனக் கேட்கக்கம்பர்
வேதனையுறுமற்புவி வேந்தனேகேளென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (52)

ஆரியர்கம்மங்கொல்லையைக் கார்த்தங்கிருக்கவு
மரசரேநும் பரியதா
மங்குவந்தழித்தினி துறப்பினுஞ்செல்லவிலை
யதுகண்டுநான் கவியினாற்
காரியமறிந்துபாடிடக் குதிரைமறித்தனக்
கண்டிடவென்று சொல்லக்
காசினியையாள்பவனுங் கேட்டுச்சிரித்தெம்மெதிரிற்
கனமாவுமுயிர் பெற்றிடக்
கோரிநீர்செய்யில்முன்சொன்ன வைமெய்யென்றுநா
கொள்ளுவே னென்றுகூறக் [ன்
கோதன்றியிவர்கேட்டு முன்கவியைப்பின்செயக்
குதிரையுயிர் பெற்றுநிற்க
வீரியங்குன்றிச்சோழன் கண்டகமகிழ்ந்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (53)

பதியறிந்தவ்வரசன்கவிச் சக்கரவர்த்தியெனப்
பலவிருது மீந்துவைக்கப்
பரவுந்திருவெண்ணைநல்லூர் சடையனென்பவநும்
பாங்குடனீ தறிந்துகேட்டு
கதிபுடன்றெரிந்தநம் சோழனிடங்கம்பர்கவிச்
சக்ரவர்த்தி யெனவிருக்கவிங்
கருதிநாம்சென்றுமுன் வான்மீகியுரைத்திட்டக்
கனந்தங்கு ராம கதையைச்
சதிர்பெருமிப்பதியுளோர்க் குதவவேண்டுமெனத்
தானெண்ணித் தீகழிறைவன்பாற்
சாற்றவுஞ்சோழனாற்றுக் கம்பாகூத்தரையுந்
தானழைத்தங் கிருவர்நீரும்

விதியுடனிராமகதை செய்யுமென் றுரைத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (54)

சோழனுரைப்படியொட்டக் கூத்தர்கவிசெயக்கம்பர்
தொடுக்காமற் றனிருக்கத்
தோணித்திருவெண்ணை நல்லூர்சடையனரசனிடஞ்
சூட்டிவந்திருந்த வையினிற்
சூழவிங்கிராமகதை யிருபுலவர்செய்யத்தாம்
சொன்னகெடு திங்களாறுந்
தூரிதமுடன்சென்றிந்நாட் செயக்கம்பர்செய்தவையி
றெடுகவியொன் றுரைக்கயானும் [த்
பாழன்றிகேட்கவேண்டு மென்னமன்னவன்
பார்த்துக்கம்பரை விளம்பெனப்
பற்றியதைக்கேட்டிவர் பொய்யுரைக்கிசிதுநலமென்
பரிந்துதிருவணை புணைந்ததிற் [றெணிப்
வீழத்துளிதுமிதமெனச் சொலக்கூத்தர்தடுத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (55)

அங்குடந்தைப்பார்த்துக் கம்பர்துளியைத்துமித
மாமென்றிங் குரைந்தவார்த்தை
யறிவீர்கள்நாளையென் றவையைவிட்டவரிலம்வந்
தங்குசரஸ்வதி யைப்போற்ற
மங்களமுடனவளுகந் தருளிநாளைவர
மர்மம்வெளி யாகுமென்று
மாண்புடனுரைத்தகலவிவ் ரமைத்துச்செலவறிய
மதிக்தொட்டக் கூத்தர்கவியை

சங்கைகொண்டுக்கிழிக்கக் கம்பர்போய்த்தடுத்திரவிற்
றுவியே காளிபந்தந்
தான்பிடிக்கக்கவிசெய்து கூத்தரதைச்சேர்த்தெடுத்து
தான்ராமகதைசெய்ததை
யிங்ஙனமுரைக்கச்சோழன் கேட்டுவிளம்புவான்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (56)

ஆதிநாரணன்காதை யானதாற்பூலோக
மரங்கநகர் வைகுண்டமென்
றுரையவதிற்சென்றரங் கேற்றிவாருமென்றங்
கரசனுரைபோல் வந்திவர்
ஓதவுமிவ்விடமுளோர் தில்லைசென்றேற்றுவர
வுரைத்தல்போ லிவிடம்வந்து
வுரைக்கவிவர்சேளாம வீராறுவருடம்வரை
வுற்றிருக்கக் கடவுளருளாசற்
நீதியுடனந்தணச்சிறு வனைசர்ப்பந்தீண்ட
நேர்ந்துழவா யிரவரும்
நிரையவிவர்போய்நாக பாசைமதைக்கூறியபின்
நேர்சிறுவ னெழுந்துநிற்க
வேதியர்கள்மகிழ்ந்திரா மாயணத்தையேற்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (57)

இவ்விதந்தில்லையோ ரொப்பம்வைத்திருப்பதை
யிவரெடுத்து வந்துகாட்ட
யேற்றுவினும்புலவருள சென்றுவருவீரென்ன
யாவரிடஞ்செல வேற்றதைச்

செவ்வையுடனிவர்வந்தறிவிக்க விங்குளோர்மறுக்கத்
திகழ்நாத முனிசுவாமிக
டிவ்வியபதம்வணங்கியிவ ருரைக்கவவர்மனமுவக்கச்
சீரர்ச்சகர் மூலமாய்
ஒவ்வியாவேசம்வந்தோங்குஞ் சடகோபன்றனை
யோதவிலை யென்றுகேட்க
வுடனறிந்தங்குசடகோப ரந்தாதிசெய
வுற்றமண்டப மியற்றப்பின்
வெவ்விணையுந்திர வாங்குற்றவருரைத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (58)

சேடன்மிசைபள்ளிகொளுந் மரங்கனுக்கர்த்தசா
மஞ்செய்த பிறகிந்நூலை
சீர்பெறவுள்வைத்தெவருங் கதவடைத்துச்சென்றுசய
திறந்துபார்த்திட நாரணன் [க்
ஏடதனிற்கம்பர்கவி தனக்குநம்பெருமா
ளிசைந்ததை யொப்பம்வைக்கி
லேற்போமென்றுரைக்கவது போற்செய்யவாய்த்திரு
வேற்றுசீ ராமன்கதையை [க்க
நாடியிருந்தெல்லோரும் கேட்கவிவர்வாசிக்க
நரத்துதிகண் டாசங்கிக்க
நயந்திதற்குஞாயஞ்சொலித் தீர்த்தபின்நரசிங்க
நற்சரிதை வரமறுக்க
வீடுபெறமார்க்கமீதென் றுரைக்கக்கேட்டனர்கள்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (59)

எல்லோருமிருந்துகேட் டிக்கதைமுடிந்தபின்
னிவர்தயப நாடரென்றங்
கிவர்க்குத்திருநாமம்புனைந்த ரங்கனைக்கண்டருளச்
திலங்குஞ்சட கோபதீர்த்தம் [செய்
சொல்லுமந்நற்றிருத்தளாய்ப் பிரசாதமீந்தனுப்பச்
சோழனிடம் வந்திவர்சொலத்
துரைவிற்பிறகேபத்தாசர் சபையனையழைத்துச்
சூழவங்கி ராமகதையை
நல்லபடிவாசித்துமுடியக் கேட்டங்குற்றவர்
நாடிக்கரிபரி சால்வையும்
நயர்வஸ்த்ராபரணபூஷணை முடன்றண்டிகையாவும்
நற்கழனி யாவுமீந்து
வில்லங்கமன்றிச்சோழன் வைத்தங்கிருந்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெறந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (60)

காளமேகப்புலவர் சரித்திரம்.

திருவரங்கம்பெரியகோவில் மடைப்பளிவேலை
செய்யும்வைணவ ரொருவருந்
திகழ்யானைக்காவலில் வசிக்குந்தாசிபின்நேயஞ்
செய்துவர வங்கறிந்தவர்
கருதியுனதிடம்வருகு மய்யங்கார்வரவொணுக்
கண்டிக்க வவள்பயந்து
கடிகியிருந்திடவரங்கநகர் சுயம்பாகிசெலக்
கண்டவளுஞ் செல்லுமென்ன
பெருகியிவர்பின்னைவிட் டிங்குபிறியேனென்னப்
பேதையவள் சிவதீட்சையும்
பெற்றிடில்வருகவென் றுரைந்திடவுமவ்விதம்
பிறகுசிவ சமயஞ்சார்ந்து

விரகங்கொண்டரங்கநகர் விட்டானைக்காவந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (61)

கப்புமானைக்காவல் மடைப்பளியிலிவருகந்து
கண்டுபரி சாரவேலைக்
கனிகையுடன்றனமர்ந் திருக்கவவ்விடமுற்ற
கனிகொண்ட பக்தனொருவன்
செப்புமகிலாண்டீஸ்வரி யெனுமம்மையைச்
சிறந்தமந்திர மியற்றியே
தினந்துதித்துவரவவளு மறிந்தின்றருளீயச்சிந்
தித்திருக்கங் கன்றுற்சவம்
ஒப்பிநடந்திடதாசி நடனமங்கியற்றப்பரி
சாரகனு மோர்துதித்ரை
யுறுதல்செயச்செல்லும்போ தெனையழைத்தங்கேசெ
ளிடமுரைத்துத் துயிலப்பின்னுற் [ன்றவ
விப்பிரனைவிட்டிவிடந்தன் னகம்வந்தடைந்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (62)

வஞ்சனையன்றித்தாசி யேகவாலயமுளோர்
வங்குபரி சாரகனவன்
வயர்ந்துதித்திரைசெய்ய பக்தனோர்புறமிருந்து
வம்பிகையைத் துதித்திருக்கக்
கொஞ்சமேனுமிதனை யறியாமற்கதவடைத்துக்
கோவில்கார்ப் போர்கள்செல்லக்
கோணமலீஸ்வரியும் வஸ்திரபூஷணமணிந்துக்
கொலுமடந்தை போலிவ்விடஞ்

சஞ்சலத்துடன்சதா தியானிக்கும்பக்தனிடந்
தான்வந்து நின்றுவாயைத்
தானுந்திறவெனவிவன் மறுக்கத்துயில்பபணைக்கிட்டு
தன்வாய்த்தம்பல மீந்தபின்
விஞ்சையளித்தகலவிவ னெழுந்துகவிபாடினன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (63)

சதுநிகழ்ந்திடவிவர்க்குக் காளியெனத்திருநாம
மிருக்கத்தன் வாக்கிற்கவியை
யிசைந்துசெயவிவர்சொற் போலாகவதைக்கண்டவ
ரிவர்காள மேகமென்ன
நீதியறிந்தப்பதியுளோர் பயந்திருக்கத்தினம்
நேர்பெண்க ளிவரைக்கண்டு
நிரைந்துபெருக்கும் விளக்கமாறதுவுஞ்செல்லுமேதென
நேர்ந்துரைக்க விவர்கேட்டபின்
சாதகமுடன்பெருக்கப் பெருக்கத்தேய்ந்திடுமென்ன
தானுரைத்து செல்லவாங்கு
தாவியதுபோலிந்நாள் வரையிருக்கதாசியிடா
தான்கிழக்கு தேயஞ்சென்று
வேதனையுறுமல்வருகிறே னென்றங்குரைத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (64)

செப்பியதைக்கேட்டவளுந் தாளமுண்டங்கெனக்கு
தேவரீர் வாங்கிவாருந்
திவ்யகுணசுமுகரேவென் றுரைக்கவவர்கேட்டுத்
திருமல்ராயன் பட்டிணம்

கப்புமாவணம்வந்து வீற்றிருந்துதாம்பூலங்
காசிந்து வாங்கிதானுங்
கனிவாயிற்கொண்டிருக்கல் ஆரரசன்கவியுமதி
மதுரக்கவியெனச் சொல்பவன்
ஒப்பிச்சிவிகையிலேறி விருதுகள்கூறிவர
வுவந்துகண் டோர்கணிற்க
வுறுதியுடனிவரிருக்கப் பார்த்துறுமியவனுமங்
கோகோகீரா ரென்னவும்
விப்பிரருங்காளமேகப் புலவரென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (65)

சொல்லக்கேட்டக்கவிஞனதி மதுரக்கவியுமெனச்
சொலியரசன் சபையிற்சென்று
துடுக்கன்செய்யபகீர்த்திஜய யுரைத்தங்கழைக்கச்சே
தூதரைவிடுத்த பின்னற் [வ
நல்லவவையையொருங்கு செய்திருக்கச்சேவகர்
நன்கிவரை வந்தழைக்க
நான்வரேனென் றுசொலச் சென்றுமொழிந்திடவே
நாடியமைச்சனை விடுக்க [ந்தன்
அல்லலன்றியிவன்வந்து வாருமென்றங்சறையவிவ
ரானபல்ல க்குமேள
மதுவும்வரவேண்டுமென வரவிருந்துசபைவருக
வரசனழை யாதிருக்க
வில்லங்கமறிந்துகவி செய்தங்காசனமுறவும்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (66)

கிட்டிமந்திரசக்தியாலிவ னிச்சிறப்பையுங்
கிளம்பிச்செய் திருக்கவேண்டுங்
கிருபையறிந்தங்குளோ ரறியாமற்கவியும்வரக்
கீர்த்தியுடன் கடைவீதியில்
அட்டியில்லாதிருந்ததை யுரையுமெனக்கேட்க
வயலகனி யாவரேனும்
வரசரேறுமதுகவிராயர்க் கெழுந்துபசரித்த
லாகாதிங்கிவர்க் கியாவும்
திட்டமுடன்றெரியிலதை யறியவேண்டுமெனவுஞ்
செப்புமட் டாவதானஞ்
சீர்பெருந்தசாவதானஞ் சோடசவதானங்
தெரியுமெனச் சிறுபிள்ளைகள்
வெட்டவெளியாய்ச்செய்வர் மேலுரையுமென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (67)

அதனைக்கேட்டதிமதுரக் கவிராயன்சினங்கொண்டிங்
கணுகிமேற் றெரியத்தாமு
மறியவதையுரையுமென காளமேகப்புலவ
ரரிகண்டமெம கண்டமுஞ்
சதிருடனிருக்கவிதைச் செய்யவேண்டுமெனவுந்
தார்மன்னன் கேட்டுதாமே
சார்ந்துசெயவேண்டுமெதின் விவரமுறையெனவிவருஞ்
சாருங்குழி நிறையோர்கஜம்
இதமுடனிருப்புக்கொப் பரையிருத்தித்தைலமு
மிசைபெற விடுத்துத்தீயை
யெறிக்கவிருப்புத்தம்பம் நடுநிருத்திப்பலகைதனி
லிவனிருக்கக் கரஞ்சங்கிலி

விதமிட்டுத்திக்குகரிக்கைக் கொடுத்துக்கவிசொலவும்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (48)

அச்சபையிலரசன்முதலி யாவருங்கேட்டவர்க
 ளரிகண்ட மெமகண்டமு
மாகுமீதென்றுரைத்திவரைச் செய்யும்படியாவுஞ்செ
 தறுபதுதண்டிகைப் புலவரும் [ய்
உச்சிதமுடன்சூழ்ந் திருக்கவிவர்மேலேறி
 யோங்குந் திருவேங்கடவனை
யோதித்துதித்திடவவரு முகந்தருளிசெல்லவிங்
 குற்றவர்க டாறுமாறாய்
இச்சையுடன்சமிசை யீந்திடவுமிவர்கவிபாட
 வெல்லோரும் வியந்தறிந்துவாங்
கிறைவிமுன்பனிபோலிவர் செய்திறங்கிடவரச
 னேற்றுச் சன்மானமீயா
விச்சைகொண்டப்பதிமண் யாரிபெயப்பாடினர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (69)

வில்லிபுத்தூராழ்வார் சரித்திரம்.

திருவளரும்பெண்ணைசனி யூருரைவைணவகுலத்
 திகழ்வீரராக வச்சார்யர்
சென்றிலகும்வில்லிபுத்தூ ரிருக்கவிவருக்கிரு
 செல்வருதித்திட ஜேஷ்டர்க்குக்
கருதித்திருநாமம்வில்லி புத்தூராழ்வாரெனக்
 கதித்திளைஞரோ டிவர்களுங்

காவுமீரிருமறையு முத்தமிழுங்கார்யரிடங்
கற்றுணரவிவர் கீர்த்திகள்
பெருகியுலகெங்கும்பரவும் படியொலிக்கப்பின்
பேணிமணஞ் செய்துகூடிப்
பெருமையுடன்வாழ்கக் கொங்குலவுமாபதியரசன்
பெருகுமா பாரதஞ்செய
விரகமித்திப்பதியிலி யாருளாரென்றனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுக் தருள்செய்யெனையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (70)

அம்மொழிகேட்டறிந்துசிலர் வில்லியுடனிளைஞருள
ரவர்களா லாகுமென்றங்
கறையமறையவர்குலத்து விதவையையனுப்பியவ
ரிருமனைவியைக் கலைத்துச்
செம்மையுடனெனதுநீதிக் கிசையவரும்படிச்
செய்யெனவங் கனுப்பிவிட்டுத்
தீவிரம்மதுரைபாண்டிய னிடம்போயிதைச்சொலத்
சினந்தவர்க ளவிடம்வரிலோ
தம்மைவரச்சொல்லுமென வுரைக்கவரசனுஞ்செலத்
தாவியிருமனை வியர்க்குத்
தாக்கியிருபிறப்பாளர் முன்னைசென் றுட்பகையைத்
தான்செய்து செலவிருவரும்
விம்மியவர்செல்வம்பாண்டி யன்பிறித்துத்தரவருக
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுக் தருள்செய்யெனையனே
வீரராகவ மெய்யனே, (71)

வந்தவர்கடம்முடைய வழக்கைச்சொலித்திருமெண
வங்குரைக்கக் கொங்கர்கோனல்
வாருமிதுசெல்லுமென வவர்கள்வரப்பார்த்திறைவன்
மதிமகிழ்வு கொண்டுகூர்வான்
சிந்தைகளித்திருவர் மாபாரதம்பாடிவரத்
தெரிந்துநும் பொருள்பிறிக்கச்
செய்வேனியானென்றறைய கேட்டுபாரதஞ்செய்து
தீட்டிவந்துரை க்கக்கோனும்
சந்தோஷமுற்றுநமதிட மியாதுவேண்டுமெனச்
சார்வில்லி புத்தூரர்தாஞ்
சார்ந்துலகிற்கவிஞரென வெவர்வரினுங்கவிதைசொல
தான்றேர்ப்பவர் காதையான்
விந்தையுடனறுக்கத் துறடீயுமெனக்கேட்டனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (72)

தம்பிகுணமறிந்திவர்க்குச் சன்மானந்தரவிருதைத்
தாவியிவர் பெற்றுவாழ்ந்துத்
தானிருக்கவிப்பிரகுலத்து முண்டையும்வந்து
தான்கலைத்த துரைத்துசேர்த்து
தம்புடனிருக்கவில்லி புத்தூரரிடஞ்
சென்றெங்கும் பரிசுபெற்றச்
சிங்கமெனவநந்தகவி புலவன்வரப்பரிக்ஷித்துச்
செய்கவிக்குச் சந்தமீய
சம்பிரமதாய்ச்செய்யப் பிழைகண்டுகாதறுக்கத்
தானேகவநந்தக் கவிஞன்
ஞானந்துணிந்தாதிசேடன் றனக்குச்செவிபுமில்லை
தானறியு மென்றுநவில

வெம்பிச்சொலுமிவன் சமத்தையறிந்தங்குவிடுத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (73)

ஈதுநிகழ்ந்தங்கிருக்க வடதிசைக்கச்சிநக
ரிருக்கும்வைணவ ரொருவரு
மேகியாத்திரைவந்து வில்லிநகரிறைவனை
யேற்றியவர் சார்வபௌமர்
ஓதரியசிறப்பைக்கேட் டிவரிலமெய்திக்காண
வுடைவாளங் கருகிருக்க
வுவந்தறிந்தேதுக்கெனக் கவிஞருரைபிழைகாண
வோங்கிச்செவி கொய்வதற்கிங்
காதரமீதென்றுசொலவவர் கேட்டங்கருணைகிரி
யதிலருணை கிரிப்புலவனு
மவனிருக்கதேவரீர் வாதுசெயவெழுந்தருள
வாகுமோ வென்றுகேட்க
வேதனையிராமற்செல வாருமென்றழைத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுக் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (74)

சொல்லுரையறிந்திவரு மியாத்திரைசெல்பவன்
சூட்டியெமை விட்டுநீருஞ்
சுகமுடன்செல்லுமென் றிவரும்புகன்றங்ககலத்
துரைவில்நந் நாளைப்பார்த்துச்
செல்லவேசதுரங்க சேனைபலசூழ்ந்திடச்
சீர்வழியிற் சகுனமாறாய்
சிந்திக்கச்செல்பவர்க ளுளமறிந்தங்குடன்போகத்
திருவண்ணாமலை நகரமாள்

நல்லபிரபுடதேவனெனு மரசனிடமமைச்சர்
நாடியிதைப் போயுரைக்க
நளினமுடன்வில்லிபுத்தூ ரரும்வேந்தனிட
நற்சமுகங் கண்டுநோக்கி
வெல்லுங்கவிச்சிங்கமென விருதுடன்விளங்கினர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (75)

கரியும்பரிப்பல்லக்குக் குடைசுருட்டிசாமரங்
காளாஞ்சி தூறடுமுதலாய்
கனவிருதுமன்னவர்களிடம் பெற்றிவ்வுலகெலாங்
கவிச்சக்ர வர்த்தியென்றும்
பெருகிவந்திருப்பவரைப் பார்த்தரசன்வியப்புற்று
பேணிநமஸ் கரித்துவரிசைப்
பிரபலமதாயீயப்பெற் றிங்குளபுலவனிடம்
பிரீதியுடன றர்க்கஞ்செய்யத்
தெரிந்திங்குவந்தனமென் றுரைக்கக்கேட்டிறைவனு
றியக்கங்கொள வவர்சென்றபின் [ங்
சீர்பெருகத்தமதுபுலவரைப் பார்த்துநமதுநகர்
செப்புந்துறவிக் கவிஞனு
விரிந்துலவுமிருவரினு மெவர்திறமென்றறிந்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (76)

அதனைக்கேட்டிங்குவந் திடும்வில்லியும்மருணை
கிரிப்புலவ னிருவர்தாமு
மாசுகவிப்புலவரிவர் திறமறியதெய்வச்செய
லாகுமேயன்றி யானுஞ்

சதிருடனுரைக்கத்தர மன்றெனச்சொலயிறைவன்
சார்ந்துநஞ் சேதிமெயன்ன
தானுஞ்சொலுமெனவிவ னென்வலிமசகமலையவர்ச
டானுகு மென்றுகூற
கதியறிந்தவ்வேந்தன் றுறவிக்கவிஞர்க்கிதையோதி
கருத்தியென் னுலாகிடுங்
காரியமிருக்கிலதைக் கழறுமெனவிடுக்கவிவன்
கண்டுகொண் டறுமுகர்க்கு
வீதமுடன்பூசைக்குறியன செயவும்நடுநிலையும்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (77)

வந்தவர்களுரையைக்கேட் டரசனதுபோற்செய்ய
வருணைகிரிப்புலவ னென்போன்
வகையிருக்கவில்லிபுத்தூ ரர்க்குத்தூதனுப்ப
வரவிவரைப் பார்த்தபேர்கள்
சிந்தைகளித்தெல்லோரும் வணங்கவிவர்வீற்றிருந்து
சீர்சந்தம் பாடுமென்று
செப்பிச்சிறத்துறவிக்கவி ஞன்பொறுமெனவுரைத்து
திகழ்விகட பரிமளவெனும் [த்
அந்தமுளசவிக்குமரி யிடியைப்போற்பாடவிவ
ரடைப்பைக் காரனும்நம்மிட
மறியுங்கவியீதென்றுரைத்திட விருவர்க்கங்குசம

விந்தையுடனொருவர்கவி சொலவொருவருரைசெயவு
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [ம்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (78)

வீ ர ரா க வ ச த க ம்.

அரசனுரைப்படியருணை கிரிப்புலவன்கந்தனந்
தாதிசெயவைம் பத்தொருமூன்
றுகவவன்வாய்மூடுமுன் னிவருமுரைசெய்ய
வதனைக்கண்டங் கறுமுகவனைக்
கருதிமலையைப்பார்த் திளக்துதிக்கத்திதித்தக்
கவியும்வர விவர்மயங்கக்
காசினியையாள்பவனு மிவர்செவியைக்கொய்யுமென
கல்விக்கட லென்றுபாடச்
சரசமுடனவரிவருந் தழுவித்துறவெடிந்துவிட்டுத்
தாவியே நேயமாகித்
தன்பதியில்வந்துதுறவுற்றுச் செருக்கொழிந்துபின்
றுனிருந்து வீடுகொண்ட
விரகமுருமிச்சரிதை புவியறியவோதினேன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வெலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (79)

பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் சரித்திரம்.

பெருகுந்திருமதுரைத்திரு மலைநாய்க்கரிடமிராய்சம்
பிள்ளைப்பெருமா ளைய்யங்கார்
பெயருடையதிவ்யகவியமர்ந் தரங்கனைத்துதித்துப்
பெருகியவ ரிருக்கநாளுங்
கருதியிங்கரங்கந்தனிற் றிருத்தேரிலையனுங்
கடிகியோ லக்கம்வரவுங்
கல்வினிடந்தேருழியேறி நிற்கத்திருத்தேர்
கட்டிடுங் கனசிலையும்
அருகமருந்தீவத்தியதில் விழத்தீப்பிடிக்க
வங்குதென் மதுரைவிகித
ரய்யங்காரவர்கிருஷ்ண கிருஷ்ணவெனத்தன்றான்ச
யறிந்தங்கு தேய்க்கவிவிடம்

விரையமன்றித்திருத்தேர்வர வரங்கன்கோவில்கொள
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரார்கவ மெய்யனே. (80)

சுற்றியங்குள்ளவர்க ளிதையறிந்தங்கிவருக்குத்
தோணிப்பித் தறவுமாந்திச்
சூட்டிவந்தெய்தவித மறிந்திளோமியாமுணரச்
சொல்லுமென் றிவரைக்கேட்கப்
பற்றிமேல்நடந்தகதையை யுரைக்கப்பலர்மகிழ்ந்து
பாரரசன்நாய்க்க ரிடம்போய்ப்
பாங்குடன்வரையவவர்கேட் டய்யங்காரவரைப்
பார்த்தழைத்தங் கியாதுரைப்பான்
நற்றவம்போலரங்க நகரேகநீரிவ்விடம்
நவிலச்சிலர் நடந்ததென்ன
நாடியுரையெனவிவரும் நான்செல்லவிலையவிடம்
நடந்ததையங் குரையதுசெய
வெற்றித்தார்வேந்தனிட முற்றதிதுமெய்யென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (81)

எல்லோருமுரையுமிவ ருரையும்பத்தியறிந்தரச
னெய்தியகன் றிருந்தபின்னர்
யேகிச்சிலதினங்கழித்தங் கிறைவன்வந்தய்யங்கா
ரிணையடியைத் தெண்டனிட்டு
நல்லரணஞ்சென் றுதிரு மலைநாய்க்கர்துயிலார
நாடிச்சீரங்கஞ்செல்ல
நயருந்திருக்காவேரிதனி லரங்கதாஸரவர்
நன்குதீர்த் தங்களாடித்

தொல்லையினீக்க வரங்கனைப்பார்க்கவிவர்காண
 ரடைந்திவரு மவருஞ்சேர்ந்
தப்பனடிபோற்றியகிழ்ந் தவரவிவரகலத்
 தொணியிவர் கனவுகண்டு
கில்லையென்பதையறி யவிழித்துப்பார்த்திருந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (82)

போந்தயங்கண்டரசன் மணவாளதாஸரிடம்
 போந்தவந் திவரைநோக்கிப்
பொன்னடியைப்பணிந்திறைவ னபசாரஞ்செய்தமை
 பொறுத்தெனொருங்கார்யம் [மை
நீங்கியுடன்றிகழ்த்திடவப்படிச்செய்வேனென்றுரைக்க
 நேர்ந்திருவரு மரங்கவாசம்
நீமன்னிடசேவைதீர்த்தப் பிரசாதமுதவ
 நீரெமக்கருள்வீரென
சாதகமுடன்கேட்டு நாய்க்கரதுபோற்செய்யத்
 தானரங்க மெய்திவிடலன்
றன்பேரிற்கவிபாடிதிவ்ய கவிபிள்ளைபெருமா
 ளையங்கா ரெனப்பலர்
வேதனைபிராமற்சொல கீர்த்திபெற்றிங்கிருந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (83)

சாலவும்புந்திதனை யானைக்காவலில்வசிக்குஞ்
 சைவர்கடம் கடவுள்பேரிற்
றுக்கியோர்கவிதைபெற வேண்டுமெனவந்தறைய
 தானிவர் தடுக்கவேகிக்

காலமறிந்தவர்களாவைப் பிடித்தங்கொளிக்கவுங்
கருதிவிடக் கடவுள்பெயரைக்
கனிவுடன்சொலவிடுவோ மென்றுசொலவிவர்சென்
களர்மங்கை பாகனெனவும் [கா
சீலமுடன்செய்கபிலையை விடுக்கப்பரத்துவஞ்
சிவனுக்கிலை யென்றுசாற்றச்
செய்தியறிந்தவர்கேட்டுத் தர்க்கிக்கவிவர்பனியை
தினகரன் விலக்குமாபோற்
வேலைசெய்திவரரங்க மதனில்வந்திருந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (84)

செய்யுங்கவியரங்கனல்லாது வேறொருவரைச்
செய்வதிலையென வைராக்யஞ்
சித்தமிசையிருக்கத்திரு வேங்கடமுடையானுந்
சீர்கனவிற் றோன்றிநீரும்
உய்யவேநம்பேரிற்கவி பாடுமென்றுரைக்க
வுய்த்தறிந்திவர் கேட்டுநா
மோங்குமரங்கனைப்பாடும் வாயினாற்மற்கடமந்
துற்றதது பாடோமென
வையச்சொலகேட்டவருங் கண்டமாலைகளாக்கப்
பாவினால் நிவர்த்திசெய்யப்
பார்த்தரங்கன்சாதிக்கவிவர் செய்யவுரைபோற்பசு
வார்ப்பரம பதமதுபுக
வெய்யவனுலவுப்புவிக்கிச் சரிதையோதினேன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (85)

சாகரம்.

சாதகமுடன்காட்டில் செல்லுமொருவனைப்புலி
 தான்றுறத்தப் பயந்து
தாவியிவனோடியவ்விட முறுமோர்பாற்றுறவு
 தனிலறுகம் வேரைப்பற்றிப்
போதவேதொங்கிட வுங்கிணரடியிருந்தரவு
 போந்திவனை சீறிக்கொத்தப்
பொங்கிவரக்கீழ்சர்ப்ப மேற்போகப்புலிதுறத்தப்
 பொல்லாங்கிலகப் பட்டுவீண்
வாதனையடைந்திவனிருக்க வறுகம்வேரை
 வளைந்தெலி யுமங்கறுக்க
வப்போதுவங்குளதே னடையிலோர்துளியிவன்
 வாயில்விழ மகிழ்ந்துபின்னுற்
வேதனையைமறந்தனன் சாகரமீதென்பர்காண்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (86)

பெண்களிடமுண்மை யுரைக்கலாகாதென்பதைப்பேணிக்காட்டுமோர் கதை.

பதிவுபெருமோரூரிற் வாழ்குடிகளிருவரிற்
 பயிரினல்விரோ தஞ்செய்துப்
பாங்குடனொருவனைமற்றவன் வெட்டப்புனிமதியைப்
 பார்த்துரைத்தவ னிறந்தபின்
சதிருடன்கொன்றவன்பின் றன்னிலம்வந்தயர்ந்திறனி
 ருன்மதியைப் பார்த்துசிரிக்கத் [ற்
தாவியிவளில்லாளுமுரை யெனவிதைச்சொலவுந்
 தன்னிலப்பின் சண்டைநேர

முதிரவிவன்பெண்டிரைப் புடைக்கவவள்கூகூவென
முன்கதையைச் சொல்லியழுக
முடிகிவெருகூட்டமவர் தறிந்திவனைமோதியும்
முனைந்தரசன் கழுவேற்றவும்
விதியும்வரப்பெண்களிட முள்ளதுரையாதென்பர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (87)

பகவத்பக்தியினாலுண்டாகும்பலனைக்காட்டு மோர்கதை.

காசினியையாள்வேந்த னிடமறையவர் தினங்
கண்டுஞ் சவர்த்திசெய்து
கடிகிவரவசர்க்குப்பிணி யகலவகலவதற்
கனதனம்பூசி னிதனிற்
நேசமுடன்வைத்திவருக் காடைதனமதையீய
நேர்ந்தெடுத் ததைசுமக்கா
நெருமாவணஞ்செட்டியிடம் விற்றுசெலயிறகு
நேர்கொள் பாகவதர்வந்து
பூசினியைவாங்கதனமுற கைங்கர்யஞ்செய்து
புரமிருக்க வேதியர்வந்து
பூமன்னனைப்பார்த்துக் குசலமறிந்தியாவரையும்
போந்தழைத் தரியினருளால்
சிவபதம்பெற்றக்கதை யிதுவுமென்பர்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (88)

வித்வான்களினுடையசெயலைவிளக்கிக் காட்டுமோர்கதை.

அம்புவியில்வித்தைக்கு மூலதனமாயுள்ள
வளவைப்ரசங்கஞ் செய்தாங்
கடவிதனில்வரவெயிற்கண் டங்குள்ளநாவமரத்
தமர்ந்தபின்மேற் சிறுவன்காணத்
தம்பிசிலபழம்போடெனச் சுட்டதுஞ்சுடாததுந்
தானுளசுடா தென்னவுந்
தானுமணலெறியவெடுத் தூதசிறுவன்சிரிக்கத்
தான்கலங்கி வறிந்துசெல்லச்
சம்பிரமதாகமுன்னோர் செயலையறியாமற்
றரிற்கவிப் புலவரென்றுந்
தன்சமர்த்துங்கல்வியின் சமர்த்துஞ்சேர்த்துத்
தங்கள்வயர் பிழைப்பர்கண்டாய்
வெம்பிமனதயர்ந்துனது பதமலரைப்போற்றினேன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (89)

பிறவித்துன்பம்.

எழும்புக்கையானைவரை யுளஜீவராசிக
ளெண்பத்தி நான்குலட்ச
மிப்பதியிலாண்பெண்ணென் றிருவகைசெய்திவருக்
கின்பமுடன் மோகமூட்டிக்
கூழம்புகொண்டிருவருஞ் சேர்ந்துப்புணர்ந்திடக்
கூசாமல் யோநிவழியாய்க்
குவலயந்தனில்வரவதைப் பார்க்கவதினுறக்
குடிகொண்ட விடத்திற்புகத்

துரும்புபோல்யோநி வழியாய்வரயித்தேகமுந்
தோலெலும் பிறைச்சிரத்தந்
துர்நாற்றங்கொண்டயித் தேகத்தாலுந்தனைத்
துதிக்கவுங் கூசுதையோ
வெறும்பனெனையிதைநீக்கிவேறுசெயல்செயவரிதோ
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (90)

காமத்தால் வருமிழிவு.

மங்கையர்கள்யோநிமிசை தேன்ஜீனிசக்கரைபால்
மதுரமதிருக் கின்றதா
மதிமூத்திரங்குருதிசீழ் வேர்வைசுரோணிதம்
மாரூடுதுர்க் கந்தமுஞ்
சங்கையற்றிருக்கவிது கலையறிந்தறியாமற்
றனமீந்துகுந்தி வழியைத்
தான்பார்த்துத்தூதுவிட்டுக் கனவிலுருபார்த்துத்
தானுஞ்சுவ ரேறிவீழ்ந்து
வங்கணம்பேசியவள் காலில்விழயிக்களவை
வறிந்துசெறுப் பாலடிக்க
வையையோவாங்கியே மூத்திரக்குழியினுற்
வந்ததிது போருமென்று
வெங்கரெவர்களுமினையார் மோகத்திலேமடிவர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (91)

விரைக்க நாள்.

நல்லரோகணியாதிரை பூசமுத்திரம்
நயருத்திராட மோனம்
நாடுமவிட்டஞ்சதய முத்திரட்டாதிதனில்
நஞ்சைநடவுக்கு நன்றாம்

சொல்லிடும்பரணிகிர்த்திகை யாயல்யமகஞ்
 சூட்டும்பூரம் விசாகஞ்
சுடர்மூலம்பூராடம் பூரட்டாதியிதனிற்
 ரோணிக்கிழங் கிடவும்நன்றாம்
அல்லவிலையகுவனியு மிருகசீரிடமஸ்த
 மானசித் திரைசுவாதி
யநுடங்கேட்டைரேவதி யில்பயிறுகாய்தான்ய
 மாமிதைச்செய்ய நன்றாம்
வில்லங்கமிலையிதனிற் விரைக்கமிகநன்மையாம்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (92)

வாரவிசேஷமதின் குணம் நிறமறிய விவரம்.

ஞீடறுக்கனுத்யோகஞ்செய்ய மதிவிதைவிதைக்கப்
 போர்செவ்வாய் புதன்வித்தையாம்
புகழ்குருவிற்மணஞ்செய்ய வெள்ளிமயிர்கழிக்கச்சனி
 பொருந்துந்தவ மதிவியாழம்
தேடறியசாத்மீகமாமவெள்ளி செம்பொன்னுந்
 திகழ்ந்திடுமிராட் சதம்புதன்
சீருள்ளஞாயர்சனி தாமதம்புந்திகுரு
 செயும்வெள்ளிக் கிருகண்ணுமாம்
காடறியவேஞாயர்திங்க ளுக்கோர்கண்ணுமாம்
 நயர்செவ்வாய் சனிகுருடுமாம்
நாடிவாரத்தின்பலனதின் குணமும்நறமறிய
 நயந்துரைத்ததறி வீர்கள்காண்
வீடணனுக்கார்த்தாசிரஞ் சிவீயளித்தாண்டவனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (93)

நாள்பலனறியவிவரம்.

ஒருகார்த்திகையு முத்திரமுத்ராடமுங்
கிளைநமிது காலற்றதாங்
சேரெவருமிருகசீரிடஞ் சித்திரையவிட்டங்
கேண்மையுட னுடலற்றதாம்
சட்டமுடனே புனர்பூசம் விசாகம்பூரட்
டாதியிது தலையற்றதாஞ்
சாதுமியவொன்பதுள நாளிற்பெண்களைக்கூடிற
குறையுமலட்டா மனையதாந்
திட்டமுடன்கோவிலது நாசமாமியாத்திரையுஞ்
செய்யத்திரும்பா தாகுமாந்
தேடியிதையுலகோர்க்குத் தெரியமுன்னேருமிதைச்
செப்பினரறி வீர்கள்காண்
வெட்டவெளிதனிலுள விப்பரவிடுமென்னிட்டனே
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (94)

வியாதிகண்டநட்சத்திரநாள்பலன்.

சேதம்வருஞ்சோதியொடு சதயமுப்பூரமுஞ்
சேருமாயல்யங் கேட்டைச்
சித்திரம்பரணியாதிரை நட்சத்திரஞ்செவ்வாய்
சாசனியுறுக் கன்றினமும்
சாதகமுமில்லைநவமி துவாதசிசதுர்த்தி
சஷ்டிதிதி யென்னுமிதுவுஞ்
சரியாகவநதொன்றாய்க் கூடவிதிற்பூமாந்தர்
சார்ந்துபிணி கொள்வாராகிற்
போதவேபண்டிதர்கள் குட்டிக்கரணம்போட்டுப்
புரட்டிப்புரட் டிதைப்பார்க்கினும்
பொலலாங்குவரவிவர்கள் சொல்லாமலேயோடப்பின்
பிரமன்வந்திதைப் பொறுக்கினும்

வேதனேயேயல்லாதவிவர்கள் பிழையார்கள்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (95)

கிரஹப்பிரவேசஞ்செய்ய வாகாதமாதம்.

பரிந்தாடித்திங்களி லிராவணன்பட்டதாம்
பாரதம்மார் கழியதாம்
பாங்குடன்புரட்டாசி யிரணியன்மாண்டதாம்
பரனஞ்சுண்டது மாசியாம்
தெரிந்திடக்காமனுமெறிந் ததுபங்குனியதாந்
தேடிபலி முடிவானியாந்
திட்டமுடன்ருரிஜுளமாந்தர் புதுமனையிதனிற்
றேடியவர் குடியதுபுக
அரிந்திடவுமவர்கள் வாழ்வதுவுமிகக்குன்றியே
வாங்கவருங் கையிலோட்டை
யவர்கள்கொண்டிறந் துன்பராமிதுவுமுன்னே
ரறைந்தமொழி யறிவீர்கள்காண்
விரிந்துலவுநின்பதத்தைப் புரிந்தடியேன்போற்றக்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (96)

ஊ ழ் வ லி.

பிரமனுக்குத்தலைகுறை வுண்டுசிவனுக்குப்
புகழ்கண்டம் விடமுமுண்டு
புகழ்மதிக்குற்றவுட னூனமுமுண்டிரவிக்குப்
பேசும்பற்கு றைவுமுண்டு
திரமுற்றவிந்திரர்க் கங்கமதுகுறைவுண்டு
சீரருணர்காற் குறைவுண்டு
திகழுமந்தகர்தமக்குப் புழுக்காலுண்டு
திரையப்பில் நுரையுமுண்டு
உரமுற்றவலிமையுள மாபெரியோர்களுமிங்
கூழ்கொண்டு வாழ்தலாலே

யுலகுற்றமாந்தர்கடன் வினையைக்கடந்திட
வொருக்காலு மாகாதுகாண்
விரகரெவருமகிழத் திருவளருமார்பனே
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (97)

தூங்கிவிழித்தவுடன்பார்க்கத்தக்க வஸ்துக்களாவன.

பள்ளியிலிருந்துவிழித் தெழுந்தவுடனுதயத்திற்
பார்ப்பதிங்கென்ன வென்னில்
பரிவுடன்றாமரைப் பூகனகதீபமும்
பாங்குபெரு கண்ணாடியுந்
துள்ளியோடும்பசுதி தீயுஞ்செஞ்சந்தனந்
துலங்குகடல் செந்நெல்வயலுந்
தொட்டுதிருமங்கிலியங் கட்டினதன்பத்தினி
துளைக்கருவி மிருதங்கமும்
அள்ளிபுவிக்கதுபெய்யு முகில்வரையுங்கடவுளுரு
வானதனது வலக்கையு
மாவீன்றகன்றுடனீதொன் றேனும்பார்க்கவிவை
யதிநன்மையுண் டென்பர்காண்
வெள்ளியவனுந்தடுக்க விழியைப்போக்கினவனே
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (98)

பெண்கள் சிறப்பு.

வதனமதைமதியென்றும் நீள்புருவம்வில்லென்றும்
வாயிதழ் பவளமென்றும்
வரிசைப்பல்முத்தென்று மிருவிழியைவண்டென்றும்
வாயெச்சில முர்தமென்றும்
இதமுலையைவரையென்றும் வயிறையாலிலையென்று
மிருகரம் நாணியென்று

மிசைதொப்பூள் சுழியென்றுந் துடைவாழைத்தண்டெ
மிடைதனை யுடுக்கையென்றுந் [னாறு
சதவுநடை யானமென்றும் கண்ணிமையைவலையென்று
காவுரிசைகுயிற் குரலென்றுந் [ம
கந்தமலாமடந்தைநபிவ ளென்றுமிரதியென்றும்மா
கனாமமைப யிவளென்றுமே [ன
விதமாகப்புலவர்கன்னியரைப் பேசினாகள்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருளசெய்யெனதையனே
வீராகவ மெய்யனே. (99)

இந்நூற்செய்தகாலம்

நீடுங்கலியையாயிரத் தொன்பதில்வருடம
நிறைசிலகரு சித்திரை
நிகழுமாதந்தேதி யிரு பத்திரண்டுமதிவாரம்
சேர்ந்திடுந் திதிசதுர்த்தி
நாடுமுயாநட்சத்திர மிருகசீரிடம்யோகம
நற்சுகாமம் கரணமவனசம
நல்லதொ நபூரவபட்சந சுபயோகமிதை
நனினமுடன கூடியதினத
தேடுமுயர்திருவள்ளூர வீராகவசதகரு
செய்துமுடித் திதையடியனுந
சீர்பெறுகவச்சிலிட்டு லெருளோராக்கிநதாகள
சீரத்திபெற விடுத்தபினறற்
வீடுபெறச்செய்யவிதை வாங்கிவாசித்தவர்கள
விருப்பமுடன் கேட்டபேர்கள்
மேதினியிலெஞ்ஞான்றும் பிணியன்றிபெருவாழ்வு
மேன்மையுட னினிவாழ்வரே. (100)

திருவள்ளூர்,

வீரராகவசதகம்.

ஸம்பூரணம்.

[illegible] …MIYUR, MADRAS

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

6801

வெண்மணி

நாராயணபாரதியாரால் செய்யப்பட்ட

மணவாள நாராயணசதகம் என்னும்

திருவேங்கட சதகம்.

சி. வே. துரைசாமி முதலியார்

அவர்களது

சென்னை ஆதி

பெரியநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1923. அணா 2.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வெண்மணி

நாராயணபாரதியாரால் செய்யப்பட்ட

மணவாள நாராயணசதகம் என்னும்

திருவேங்கட சதகம்.

இஃது

கோகுலாபுரம்,

அருணாஜலமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டபிரதிக்கிணங்க

தி. இரத்தினமுதலியார்.

அண்டுஸன் அவர்களாற்றமது

சென்னை

கலைக்கியானமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

இதன்விலை அணா 2

யாவரும் வாசிக்கவேண்டிய புத்தகம்.

கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வேலையசுவாமிகள்

ஆகிய மூவரும் செய்தருளிய

தென்கைலாயமென்கிற

சீகாளத்திப்புராணம்

மூலமும்-உரையும்.

விலை ரூபா. 2 8 0

கனவான்களே! இப்புராணத்தைப் படித்து புத்தகத்தை மடியில் வைத்துக்கொண்டு காளத்தி க்ஷேத்திரத்திற்குப்போய் அங்குள்ள தீர்த்தயாத்திரையையும் [illegible] பரமசிவம் யோகக்ஷேமங்களின் பெருமைகளை நன்றாய்க் காணலாம். இதுவல்லாமலின்னும் ஸ்ரீ [illegible] நிகண்டு மேற்படி சுவாமிகளால் எழுதப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள் செலவாகி வருகிறது இதை ஒருதரம் வாசித்தால் இதனுடைய உண்மை [illegible]

இப்படிக்கு,

டி. ஆர். வெங்கடேசமுதலியார்,

நெ. 31 [illegible] தெரு,

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மணவாளநாராயணசதகம் என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

காப்பு.

செந்திருவாழ் மார்பன் றிருவேங்கடசதகம்
பைந்தமிழா லீதிநெறி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தா மரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு.

தனியன்.

ஒங்குதண்டலைசூழு மேகமனைதேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கைசூழ
றுதவுமணவாளநா ராயணன்களமூரி
லுலகநீதிக் கேட்கமுன்
தெங்குநீர்வயல்சூழும் வெண்மணியில்வாழுமுயர்
செல்வன்முந் தாரையனூர்
செழுந்தவமுதிர்த்தநா ராயணப்பாரதித்
திருவேங்கடச் சதகமே
பாங்குபெறுமுலகுளோர்க் கிருகண்பணியகவிருட்
பானுவிரு வழிவிழியதாம்
பவக்கடல்கடக்கவரு வங்கமாம்பொங்குமொழி
பரவுமெய்ஞ் ஞானவழியாம்
சங்கிதபாத்தனைய சாமிதைப்படிப்பவர்க
ளியல்வேங்க டேசுரன்ற
னிசையருளையுற்றுநல மேபெருகிவாழுமவ
ரெழுபொன்மலை போல்வாழ்வரே.

நூல்,

கடவுள்வாழ்த்து.

பூமேவுதிசைமுகனை யுந்திதனிலீன்றதும்
புகிதிவே தாகமமெலாம்
புருஷோத்தமன்றெய்வ மென்பதும்பூசுரர்கள்
புரியுமந் திரகருமமும்
தேமேவுமலர்மங்கை மார்பில்வளர்சீருஞ்
செகந்தனைக் காத்தருள்வதுந்
தேவர்முதன்மிர்கசெந்து பட்சிசிலைமாமுஞ்
செழிக்கப் பதந்தருவதும்
பாமேவுபொருளலங்காரஞ் சிறப்பதும்
பலவிதமு நீயென்றதாற்
பரதெய்வமுண்டென் றிருப்பார்களென்னூல்
படித்தவிதமோ தெரிகிலேன்
மாமேவுபைந்துளப மாலையணிமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

அந்தணர்சிறப்பு.

சீலமிகுமாகம புராணமனுநீதியுந்
தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவார்
செய்கின்றயாகாதி மந்தரகருமங்களாற்
றேவர்க்கு முதவிசெய்வார்
காலமுதலாகிய ப்ரமாணங்களங்கையிற்
கனிபோல வேகாட்டுவார்
காயத்ரிமகிமையாற் சகலதீவினைகளுங்
கனவிட்ட பஞ்சுசெய்வார்
ஞாலமிசைதிங்கண்மும் மாரியுங்கொற்றவர்
நடாத்துசெங் கோல்வளமையு
நாடுகள்செழிப்பதுஞ் சகலதருமமும்வேத
நாயகர் மகத்துவங்காண்

திருவேங்கடசதகம்.

வாலகருடன்பண்டு கண்டகதையல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

அரசர்சிறப்பு

சீருலவுமனுநீதி மந்திரிசொறன்புத்தி
தேசத் தியற்கைநான்குஞ்
சேர்ந்துசெவிவிழிமனது மூன்றினும்பொருமை
சேர்ந்துசெங் கோல்செலுத்தித்
தாருலவுகமலமுங் குமுதமுங்காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்தியொடுமுதலொரு நான்பலமுங்கண்டு
தரிபலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவுசெடிசேனை தனதானியஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன்மங்களோடு கீர்த்திப்ரதாபம்
படைத்ததிற லோனரசனும்
வாருலவுதனமங்கை மணமகிழுநாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

வணிகர்சிறப்பு

திடமுடன்றன்மன தறிந்துவாணிபதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய்பார்யாவர் வருகினுங்கண்டபடி
தேர்ந்துநிறை போலுரைப்பார்
அடகுதந்தாலுமரி யாதையில்லாருக்
கரைக்காசு கடனுமுதவா
ரானமனுநீதியுடை யோர்களுரைவாய்மையா
ளவிலாப் பொருள்கொடுப்பார்

திருவேங்கடசதகம்.

கடுகுதனிலெட்டிலொரு கூறுவரவெனினுங்
கணக்குமுறை தன்னில்வருவார்
காரியவிசேஷமதி லொருகோடியுதவுவார்
கருணைவர்த் தகர்பெருமைகாண்
வடமலைதிணம்பாவு தென்மலைக்கதிபனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

வேளாளர்சிறப்பு

அத்தனைக்கன்கருமமுஞ் சகராசர்புசபலமு
மவனிவர்த்தக லாபமு
மனவாக்குமேன்மையுந் தருமமுந்தானமும்
மன்புயுங் கையரின்பமும்
புத்திதெளிவியமமுஞ் சாத்திரமுமாகம
புராணமொடு சகலகலையும்
பொய்யாதவுண்மையுங் கீர்த்திப்ரதாபமும்
புகழ்கின்ற தேவர்கிலையும்
விக்கைதபுரிமானமுங் குலமரபுகீதியும்
விசாரணை முதற்சகலமும்
வேளாளர்குவளைபுனை காராளர்தங்களுடை
மேழியின் பெருமையன்றோ
மத்தரமெனும்புய சவுந்தரமுகுந்தனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

புருஷராய்ப்பிறந்தோர் பெரும்பயன்

புருஷராய்ச்சனனமெடுத்தபேர்மெய்ஞ்ஞான
போதத்தை யறிவதொன்று
ஜீவியாபிமிக்கதனை வாறுவதொன்றலது
பூவலஞ் செய்வதொன்று

திருவேங்கடசதகம்.

தருமவானென்றுமிகு கீர்த்தியனென்றுநற்
சற்குண விவேகியென்று
சகலரும்புகழ்கின்ற வித்துவானென்றுரண
சங்க்ராம வீரனென்று
கருணைசேரிக்கவகை யில்லாதமனிதரைக்
காசினியி லேன்படைத்தாய்
கருதுதாயுதரமும் பார்க்கின்றபேர்களிரு
கண்களுந் செய்தவிழியோ
மருவுலாவியதுளப மாலையணிமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

நகரச்சிறப்பு

பரதேசப்பல வேசியர்களாடலும்
பாடலும் பெருகோயிலும்
பலவாவியும்டபங் கோட்டையரணங்களோடே
பலர்மேவு கடைவீதியும்
இரதகஜதுரகப்பதாதிசதுரங்கபல
மேவுகின்ற தளகர்த்தரு
மெண்ணமிகுமந்திரிப்ர தானிதானபதிய
ரியனுத்தி யோகசனமும்
விரதமறையோராதி நாற்குலமுமொன்றென்று
மிக்கசோடச தானமும்
மேலாய்ச்சமீபித்த நதியுமாய்மகாநீதி
வேந்தனும் பெருபட்டணம்
வரதருரைசீரங்க பட்டணமெனச்சொல்வர்
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராய(

அரசர்க்குரியதொழிலாளரியல்பு

காரியாகாரியங் கொற்றவர்தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வோன்மந்திரி
காலமுந்தன்பலமு மெண்ணியிகல்வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
சீரியதனங்களொடு ராச்சியஞ்சகலமுந்
திட்டமிடுவோன் ப்ரதானி
செய்யவாசகதாட்டி யவதானவக்கணை
சிறக்குமவ னேராயசன்
சூரியன்றிசைமாறி னுந்தான்றொடுத்தவத்
தொகைவிடான் கருணீகனுஞ்
சொல்வன்மைச்சபைவன்மைபரராசர்வன்மைதெ
கமுகனே தானுபதி
மாரியதுகாத்தருளு மணிமேகவண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இதனலிஃதுளதாமெனல்

அதிகாரமதுவந்து சேரிலெவருக்குமே
யதிகவல் லமைகளுண்டா
மாடையாபரணங்கள் சேரிலெவருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்
நிதிமேவுசெல்வது சேரிலெவருக்குமே
நிறைகின்ற மேன்மையுண்டாஞ்
நெஞ்சமகிழ்விதரணஞ் சேரிலெவருக்குமே
நிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
துதிமேவுபத்தியது சேரிலெவருக்குமே
தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
சுகமிக்கபருவமது சேரிலெவருக்குமே
துய்யமண வாசையுண்டாம்

மதிசேரிலங்குமுத மலராதிருக்குமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௯

அரசரிடத்துப் பெறத்தகும் வரிசைகள்.

சுற்றமொடுதானுகம் பினபேருமின்பமாய்ச்
சுகமுரிற் புரவியமையுந்
துய்யதருமங்களொடு கீர்த்திப்ரதாபந்
துலங்கிறுற் சிவிகையமையும்
கொற்றவர்கண்மெச்சவே பரராசர்கெடிவெற்றி
கொண்டுவரி லாஞ்சனையமையுங்
குறையொன்றிலாமனிறை புகழ்பெற்றவீரர்முன்
கூறுங்கை வாளமமையும்
உற்றவகையிவையெலாம் வேந்தர்சன்மானமுட
னுதவாமலே பெற்றிட
லுறைகொண்டநாடகந் தன்னில்வருகோலமுட
னூர்வலஞ் செய்கோலமும்
மற்றவர்கள்கோலமுஞ் சரியென்றுசொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௰

பிதுர்வாக்கிய பரிபாலன முதலியவற்றால் வருநன்மை.

தந்தைதாய்வாக்ய பரிபாலனம்புரிவதுந்
தான்சொன்ன படிசெய்வதுந்
தவறாதவிரதமும் பொய்யாவசனமுந்
தானமுங் கனபொறுமையும்
சிந்தைமகிழ்மரபினோர் செய்தொழின்முடிப்பதுந்
தேவதா விசுவாசமுஞ்
செய்ததோர்பாசுரா மன்கவசகுண்டலன்
செயராம னெடுவீடுமன்

அந்தமிகுசொல்லரிச் சந்திரன்மாபலி
யடற்கும னெடுபகிரத
னருளபிரகலாதனிவர் போற்பெருங்கீர்த்தியொடு
மவனிமிசை நீடுவாழ்வார்
வந்தமரர்போற்றவளர் சேஷகிரிவாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௧

சூதுமுதலியவற்றால் வருந்தீமை

சூதுபெறுவித்தையும் பரதாரமோகமுஞ்
சோதரன் றனையிகழ்வதுந்
துலங்காதபுத்தியு மடங்காதவார்த்தையுஞ்
சொல்லிச்செயாததிறமும்
தீதுபொறுவஞ்சமு மதங்களும்பிறருடைய
திரவியந் தனிலாசையுஞ்
சிந்தைசெய்கலுமகங் காரமும்பெற்றபேர்
சீர்நளன் கீசகன்றுணை
மீதுபொருவாலிசகரன் குமரன்சிசுபாலன்
வென்றியுக் கரன்வில்வலன்
விந்தைபொருதுரியோத னன்றனகன்முன்பெற்ற
விதமுற்றிருப்பர் கண்டாய்
வாதுபெறுதானவரை போதுமொருதிகிரியாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௨

சாதிமுதலானவைகளின் குணமே சிறந்ததெனல்.

கடவரையசன்மீது விளைபிலுஞ்சோளமது
சன்னசம் பாவாகுமோ
சந்தமுப்பாடா திருந்தாலுமெட்டிமலர்
சாதிமல் லிகையாகுமோ

கடலெல்லாநிறைவெள்ள மாயினுஞ்சுவைபெற்ற
காவிரியினூற்றாகுமோ
காகங்கள்கோடிதொனி செய்தாலுமொருசிறு
கருங்குயிற் றொனியாகுமோ
படர்கின்றபேய்ச்சுரை சொரிந்தபழமுந்திரிப்
பழமதற் கிணையாகுமோ
பகர்கின்றசாதியுங் கனவயதுமேன்மையும்
பலகூட்டமுந் தேகமார்
வடிவதிகமன்றகுண மேயதிகமென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

செல்வத்தால்வருமுயர்வு

செல்வமதுசேரிலோ வெங்குபேர்வேங்கடத்
திரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
செயல்கொண்டவேங்கடா சலனுமாமையராந்
துரைய ரவர்களாகும்
நல்வரிசைகொடுதான டத்திடுங்காரிய
நயந்ததா தாகுமப்பா
னல்லோலிலின்னோர்க்கொ டொப்பமேலொருவசன
நவிலுமுன் கப்பயிடுவார்
சொல்வன்மைவாவென்ற பேர்வாருமென்பார்
சுவாமியாந் தேவரீராந்
துதிபெற்றதேவரீ ரவர்களாங்காணுமுன்
றொழுதெழுந் தருளுமென்பார்
பல்விதம்பெறுபரம லோபியர்கண்மீண்டனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

வறுமையால் வருமிழிவு

துதிக்கின்றமனைவியுங் குறைசொல்வடந்தைதாய்
சோகமுற வசைகூறுவார்
துன்பமொடுமனைமெலியும் மேனிவேற்றுருவமாந்
தொலையாத கவலைவளரும்
உதிக்கின்றபுத்தியு மழுங்கிடுங்கல்விபோ
முதாரத்தி லதிகபசியா
முறவின்முறை யாருமொரு வார்த்தை சொல்லார்
வுத்தரமு மொருவர்கேளார் [சொன்ன
விதிக்கின்றவுகைத்தி லெல்லாருமிகழுவார்
மிடிவந்து சேர்ந்ததென்றன்
மேன்மையேதறிவேது குலமேதுநலமேது
வித்தையே தெவரறியவர்காண்
மதிக்கின்றவுன்பதம் போற்றிலவைசேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௫

உடனே கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

முடிகொண்டகொலையாளர் களவினேர்சாதிநெறி
முறைமைவழு கின்றதீயோர்
மூர்க்கமுறுபகையாளர் வெகுசனவிரோதியர்கண்
மொழிமாறு கோளுரைப்போர்
மிடிகொண்டபேரைக் கொடுத்துளோர்கற்புடைய
மெல்லியரை மேவுமயலோர்
விசுவாசகாதமிகு செய்குவோர்துஷ்டமா
மிருகக்கண் மிக்கபிணிகள்
கடிகொண்டவிஷமுடன் செய்யானைவெண்ணவே
கருதுபன் மூன்றுவகையுங்
கண்டவுடனேபின்னை யெண்ணுதுகண்டித்தல்
கருணைமனு நீதிகண்டாய்

வடிகொண்டதெள்ளமுத மனையகுணசீலனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே க

பொறுத்துக் கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுதிருப்தனைத் தள்ளுவோர்குருசாமி
காரியக் குறைசெய்குவோர்
காணுமிடத்திற் பழித்துளோர்வஞ்சகங்
கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்
சண்டைகொடுத்தந்தைதாய் சுற்றமுடனுறவைத்
தவிராத கலகமிடுவோர்
தம்முடையவலுமையா லெளியோர்வழக்கினைத்
தள்ளிய மதங்களுடையோர்
அண்டிவருதுஷ்டரொடு கூடிவினைசெய்குவோ
ராகுமிவ ரெண்மர்தமையு
மாறுபோன்மூன்றுமுறை கண்டபின்கண்டிப்ப
தரசர்மனு நீதிகண்டாய்
வண்டுலவுகின்றமலர் தண்டுளபமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

என்றுங் கண்டிக்கப்படாதவர்கள்.

ஞாதாவிவந்தபேர் மிக்கதாளுபதியர்
ஜதிபெற்ற தக்கநதாயோர்
சொல்லுமாசாரியார் புரோகிதர்புராணிகர்
சுகந்தந்த யோகமடவார்
வேதாகமங்கற்ற வைதிகர்தபோதனர்கள்
விகடப்ர சங்கமிடுவோர்
வித்தையாலுயர்கின்ற கவிராஜர்சுந்தரன
வீரர்மா பிணியுயர்ந்தோர்

திதானவெம்பிணி யடைந்துளோர்வறுமையோர்
சிறுவரொடு தனைநம்பினோர்
செய்யுமிவர்பதினெண்மர் மதியாதகுற்றங்கள்
செயினும் பொறுப்பதல்லால்
வாதாடியெதிர்செய்கை மன்னர்செறியன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. கஅ

இவர் இதனால் வெல்வரெனல்.

வேந்தருடனேவேந்தர் வாதுவரிலோகொடிகொள்
வெற்றிகொண்டே செயிப்பார்
வீரருடனேவீரர் வாதுவரிலாயுத
விதத்தினாலேசெயிப்பார்
போந்திடுமியோகியர்கள் வார்த்தையுசிதத்தாற்
பொருந்தவே வாதுவெல்வார
புல்லர்க்குவாதுவரின் மரபெலாம்வசைசொலிப்
பொதுவிலக்காற்செயிப்பார்
சாந்தமணிவேசியர்கள் வாதுவந்தாற்பாத
சங்கீதமொடு செயிப்பார்
சரசகவிராசர்பிர சங்கத்தினால்வாது
தன்னைச்செயிப்பர் கண்டாய்
மாந்தளிரைநிகர்மேனி ராதையதிமோகனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ககூ

இக்குற்றத்தாலிதுபயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்டமானமது பங்கமானாற்றிரு
செழித்தென்ன பாரிலென்ன
செய்யகுணவின்பரச மில்லாதமங்கையைச்
சேர்ந்தென்ன நீங்கிலென்ன

இயல்கொண்டகீர்த்திமரி யாதையில்லார்களை
யிகழ்ந்தென்ன புகழ்ந்துமென்ன
விடருற்றபோதுதவி செய்யாதபேர்நட்
பிருந்தென்ன போயுமென்ன
கயல்கொண்டவிழியினாள் பேரிளம்பெண்கொங்கை
காட்டிலென் மூடிலென்ன
கருணைகொண்டொருவருக் குரையாதபேர்வித்
கற்றென்ன மறக்கிலென்ன [தை
வயல்கொண்டபயிர்மேனி புயல்கொண்டகளமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௨0

இவையெல்லாமளவுபடி னுமாசையளவுபடாதெனல்

பொங்குநதிமணலுமா காயத்தினெல்லையும்
பொழியுமழை யின்றிவலையும்
புடவியிசைவருசனமு மடவியிசைவளர்மரமும்
பொருப்பின்மிசை யுற்றசிலையும்
திங்களுடனுற்றதா ரகைகணமுமுன்பாத
சேவைசெய் வோர்பெருமையுந்
தெரிவையர்கண்பனமுமுனை நினையாதபலமூடர்
சென்மமுங் கடலாழமும்
அங்கசன்கணைபுரியு மோகமுங்கவிராச
ரருள்பெற்ற புத்திகலமு
மளவுகண்டாலுமோ மனிதருறுமாசைதனை
மளவிடக் கூடாதுகாண்
மங்கையிதுலாபுரி மடந்தைமகிழ்நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௨க

இன்னார்க்கு இதுவில்லையெனல்.

காதன்மிகுகாமுகர் தமக்குமுறையில்லைவஞ்
சகர்க்குமரி யாதையில்லை
கட்டுண்டகள்வருக் குறவின்முறையாரில்லை
கசடர்க்கு ஞானமில்லை
வேதமறிபூசுரர் தமக்கருள்செயாரில்லை
விரோதிக்கு நேயரில்லை
மெய்ஞ்ஞானியர்க்குவரு சாதிகுலமொன்றில்லை
வீரர்க்கு மனபயமில்லை
போதமிகுயோகிக்கு வினைசெய்குவாரில்லை
பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை
புலவர்க்குநேயமில் லாரில்லைசெல்வரைப்
போற்றிலா ரொருவரில்லை
மாதரெழில்கண்டுமன மகிழாதபேரில்லை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே. ௨௨

இது இவ்வாறாயின் இதுவாமெனல்.

எழுதினதுசொல்வதே ராயரொப்பந்தனக்
கிசையுமவ ளோரம்பையா
மிடர்வேளையுதவுமவ னேகன்னன்வழிநடைக்
கேற்றதே யுற்றவசுவம்
பழகிமனமறியுமவ னேயூகிமந்திரிநற்
பயநீக்கி னோன்றந்தையாம்
பசியிற்கிடைத்ததே யமுதமந்துயிலினேர்ப்
பட்டதே புஷ்பசயனம
நிழறந்துகாத்ததே கற்பகத்தாகத்தி
னீர்தந்த தேகங்கையாம்
நிறைபிணிதவிர்த்ததே சஞ்சீவிதன்மட்டு
நீச்சுநீ ரேகடலதாம்

மழைமுகிலெழுத்தனைய மெய்யனைதூய்யனை
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
வரதவேங் கடராயனை.

இவர்க்கிது தெய்வமெனல்.

தீதுபுரிலோபியர் தமக்குப்பணங்களே
தெய்வமாங் காமுகர்க்குத்
தெரிவையர்கடெய்வமாந் துஷ்டருக்கென்னிலே
தீமையே தெய்வமாகும்
நீதியுடையோர்க்குப் பயந்தீர்த்திரக்ஷித்த
நேயரே தெய்வமாகு
நீங்காததரித்திரர் தமக்குக்கொடுத்தபேர்
நித்தமுந் துதிதெய்வமாம்
சாதியனைவர்க்குமறை யோர்தெய்வமம்புவி
தனக்கரா னேதெய்வமாந்
சகலர்க்குமாசாரி யன்றெய்வநாரியர்க்
தமக்குநா தன்றெய்வமாம்
மாதவம்புரிஞானி யர்க்குநீதெய்வமா
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௨௯

இதுண்டாயினு மிதுவில்லாவிடிற்பயனில்லையெனல்.

எத்தனைபொருட்சுவை யிருக்கினும்பக்திரச
மில்லாத கவிகளென்ன
வெண்கோடிசம்பளந் தருகினுஞ்சன்மான
மில்லாத சேவகமென்ன
சித்ராதிலீலைபல செய்யினுமிதமுடனே
சேராத சுகமென்ன
செப்பொன்மிகுசெல்வமுண் டாயினும்பயிர்கொ
செயலிலா வளமையென்ன [ண்ட

வித்தையுளவெல்லாம் படிக்கினுங்குணவினய
மேவாத பெருமையென்ன
மெய்த்துளசியில்லாத நந்தவனமெனவே
விளங்குமென் பார்கள்கண்டாய்
மத்தகசராசன்மகிழ் விசயநரசிங்கமே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேனு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௨௫

இது இச்சிறப்படையினும் பயனில்லையெனல்.

காட்டிலெண்டஞ்செடி தழைத்தென்னகால்சிரங்
கனியது சிவக்கிலென்ன
கரைநாணலெல்லா மலர்ந்தென்னகாகங்
கழுத்திடை வெளுக்கிலென்ன
ஆட்டின்கழுத்திலதர் நீண்டென்னநீர்ப்பாசி
யதுபச்சை யாகிலென்ன
வற்பருக்கதிகாரம் வந்தென்னபேடிகையி
லாயுத மிருந்துமென்ன
நீட்டமொடுகரடிக்கு மயிர்வளர்ந்தாலென்ன
நீதியறி யாதமூடர்
நிறைசெல்வராயென்ன ஞானமில்லாக்கல்வி
நெறிபோ லிருக்குமென்பார்
வாட்டடங்கண்ணிபுனை கண்ணிமகிழ்கண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேனு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௨௬

கலியுக தோஷம்.

அப்புவியின்மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக்கண்டாலு
மதுவுமொரு வேஷமென்பா
ராகமபுராணமது நூல்விரும்பார்கள்பரி
யாசகதையே மெச்சுவார்

கம்பமிசையொருகோடி கரணமிட்டாலுமது
கண்கண்டு வித்தையென்பார்
கற்பனையலங்கார மாக்கவிகள்பாடினுங்
கற்றவர்க் கெளியவென்பார்
நம்பிவிசுவாசமொடு துதிசெய்யினுங்கள்ள
ஞானமென் பார்களவைபோ
லயந்தகலியுகமகிமை நின்னையுஞ்சிலபேர்
நவின்றுகுறை சொல்வர்கண்டாய்
வம்பவிழ்மலர்ச்சோலை மலையலங்காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடநாயனே. உஎ

அரசர்துணைநயப்பியாமை.

அரசரைக்கண்டபின் காரியக்காரருக்
கதிகபரி தானமுதவி
மதிகாரமொன்றினைப் பார்ப்பவரிடத்தினு
மதுக்கொட் டிரட்டியீந்தும்
கருதநிலுவைப்பணந் தலைனைப் பணங்கண்முன்
கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்
கணக்கர்செலவெழுதார்க ளூட்டார்கடூறுவர்
கடன்காரர் தாமறிப்பார்
விருதுசீட்டுக்காரர் வைவார்கள்கொல்லரோ
வெயிலிடை நிறுத்திவைப்பார்
விதமாகுமவரவர்க ளெல்லாஞ்சபாசென்ன
மெய்யாய் நடந்துகொளினும்
வரிசைபெறுதுரைகளவ ருமைசற்றறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடநாயனே. உஅ

கவிவாணரருமை யறிவில்லாமை.

கற்பனையலங்கார மாக்கோவைபாடினுங்
கனவரிசை யொருபச்சடை
கலம்பகங்கூறினொரு துப்பட்டிபிள்ளைக்
கவிக்கென்னி லொருசோமனும்
நற்பொருளிலாவென்னி லுறுமாலைமடலுக்கு
நாணயமதாயொருபணம்
நல்வண்ணமென்னிலொரு சாப்பாடுமோலைவெள்ளி
னன்மைதரு தாம்பூலமாம்
அற்புதம்பெறுகவிக ளென்னிற்பளாபளா
வதிவெகு மானமாரு
மப்படியுமாயிரத் தொருவரென்றுலெங்க
ளருமையெவ ரறிவர்கண்டாய்
மற்பொருதபல்லரொடு முற்பொருதவீரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௨

இதனையிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

சீர்த்தனைகளின்மகிமை பாகவதரல்லாற்
சிரிக்குறவர் தாமறிவரோ
சீர்த்திப்பிரதாபமது விதரணிகரல்லாது
கெட்டலோபியரறிவரோ
சேர்த்தமருவிக்யான நீதிமன்னவரலாற்
சிலேவேடர் தாமறிவரோ
செய்யபகவற்கீதை மெய்ஞ்ஞானியல்லாது
சென்மநீசர்களறிவரோ
கோத்தமணிமாலையை மங்கையர்களல்லாற்
குரங்குகண் டாலறியுமோ
கொக்கோகமகிமைதனை நாகரிகரல்லாது
கூறுமேடிக ளறிவரோ

வார்த்தையுசிதத்தைமந் த்ரிகளன்றியறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௩௰

பயனில்சொல்லினிழிவு.

ஆகமென்றுதன்னைப் புகழ்ந்தபேயுந்தந்தை
யன்னையர் வருத்தமுறவே
யயலார்தமர்குறவு பேயுமடவார்புத்தி
யனுதினங் கேட்டபேயும்
சுகமென்றுபொதுமாத ரைக்கூடிமனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணைந்துரணகளமற்று முறிகின்றபேயுமுன்
சொன்னதிலையென்றபேயும்
செகமன்னராமென்ற தலையென்றபேயுமியல்
செய்ந்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளானசபையினிற் பயனிலாவார்த்தையுரை
செய்கின்றபேய்க்குநிகரோ
மகமென்றுகோசிக னழைக்கமகிழ்தூயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௩௧

எல்லைக்கடந்தலின் வருமிழிவு.

அரசர்மேலாணைதனை யெண்ணுதகுடிகளு
மாதாய மிஞ்சுசெலவு
மன்புடையபேர்புத்தி கேளாதகோபமு
மனைவக்கடங் காதநாவும்
சரசவகைமிஞ்சவேவந்தபரிகாசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாளருந்
தயிரியந்தனைமிஞ்சு கவலையுஞ்சாகஸியோர்
தகைமிஞ்சு முறைவழக்கும்

காசரணவவயவந் தனைமிஞ்சுதேசமுங்
கவியின்மிஞ் சியவெழுத்துங்
கருதுமுறைகேளாத மனையாட்டிபுணர்நாய
கன்புகழை யொக்குமென்பர்
வாசராசகவிராஜர் புகழ்வேதகுலதிலக
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. ௯௨

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தெனல்.

அண்டருக்கமுதமது சொர்க்கத்தில்வேதியர்க்
கமுதமது சொல்லுரையிலே
யானகவிராஜருக் கமுதமணிநாவிலே
யாவினுக் கமுதமுலையில்
பண்டிதர்க்கமுதமது கையிலேவிதரணிகர்
பங்கிலமு தங்கண்ணிலே
பாகவதருக்கமுது காதிலேபரிவுடைய
பாங்கருக் கமுதமனதில்
ஒண்டொடியருக்கமுத மாமதியமென்வே
யுகந்திடுந் தேகமெல்லா
முற்றபெரியோர்தமக் கமுதங்குணத்திலே
யுணர்வுடைய பேர்க்கமுதமோ
மண்டலமளந்தவன் பாதத்திலென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. ௯௩

இவர்க்குவிஷம் இவ்விடத்தெனல்.

திருடர்க்குவிடமெலாங் கையிலேகாமமிகு
தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
தீயபொய்யர்க்குவிட நாவிலேமதமுடன்
றிரிவோர்க்கு விடமதியிலே

கருதரியகோளர்க்கு விடமுதடுவாயிலே
காமுகர் விடங்கண்ணிலே
கட்செவிவிடங்கள்பல் லடியிலேதேட்கெனிற்
கனைவிடங் கடைவாயிலே
அரியதுஷ்டர்க்கென்னி லெட்டிமரமென்னவே
யங்கமெல் லாம்விடமதா
மடுத்துக்கெடுத்திடும் பகைவர்வுடமனதிலே
யம்பொன்விலை மாதருக்கு
மருவுவிடமல்குலிற் றெரியவசமன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௪

இவர்க்குப்புண்ணிய மிதுவெனல்.

உன்னுடையபதசேவை கண்டுபணிகின்றதே
யுடல்செய்த புண்ணியமதா
முறைகொண்டகிழுரையின் சாரங்கள்கேட்பதே
யுற்றசெவியின் புண்ணியம்
தன்னுடையபுத்திர ரளோந்தசோறுண்பதே
சாற்றுநாவின் புண்ணியந்
தத்துவமுணர்ந்தபெரி யோர்தமைக்காண்பதே
சார்ந்தவிழியின்புண்ணியம்
பன்னுயிரவலர்கேட்கு முன்னங்கொடுப்பதே
பாணியது செய்புண்ணியம்
பதிவிரதமங்கைகுண மிக்கபுருடற்குப்
பலிப்பதே பெருபுண்ணியம்
மன்னுயிவைமுன்செய்த புண்ணியமதென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௫

இவர்க்குப் பாவமிதுவெனல்.

திருந்துகற்பனையிலாப் புன்கவிகள்கேட்டதே
    செவிசெய்த பாவமாகுஞ்
  செயலருமையறியாத பேர்கண்முன்சேவகந்
    திரிதல்கால் செய்தபாவம்
பரிந்தவுபசாரமா தரவிலார்மனையுணவு
    பருகலு வின்பாவமாம்
  பாவனையஞ்சுருதி நயமிலைப்பாதமது
    பார்த்தல்விழி செய்தபாவம்
தருந்தமிழ்மையறியாத பேர்களிடமேற்கின்ற
    தகைமைகை செய்தபாவந்
  தன்பெயர்விளக்காத பிள்ளையைப்பெறுவதே
    தாய்வயிறு செய்தபாவம்
வருந்துயரமுன்செய்த பாவவினையென்பர்காண்
    மணவாள நாராயணன்
  மனதிலுறைபவர்மேவு மங்கைமணவாளனே
    வரதவேங்கடநாயகனே. ௫௰

இவர்க்கிவையுளவேறு மிவைவேண்டுமெனல்.

அதிவீரனென்னினுந் தந்திரவுபாயமுட
    னடையலரை வெல்லல்வேண்டு
  மாயிரம்வித்தைகற் றாலுமலநந்தனி
    லடக்கம திருத்தல்வேண்டும்
நதிகோடிநீந்திலுந் தானுமோடந்தனை
    நயந்தாரை சேரல்வேண்டும்
  ஞானதத்துவமுணர்ந் தாலுமொருத்தனி
    டைக்கைதனை யறிதல்வேண்டும்
துந்தோர்குபேரனென் றாலுமொருலாபமுறு
    தொழிலுட னிருத்தல்வேண்டுந்
  தூயவல்லமையுடையனெனினுமொருசார்பினுந்
    றுரைகளைக் காணல்வேண்டுந்

மதியூகியென்னினும்பெரியற்சொற்கொளல்வேண்டு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௩௭

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்.

பெற்றதாய்தந்தைகள் சுற்றமேமுதலான
பெரியோரை முனிதல்வேண்டாம்
பின்னொன்றுமுன்னொன்று பேசியேயவமானம்
பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
உற்றவர்கள்போலவுட் பகையானவஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பவேண்டா
மொருவருக்கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லிப்பின்
சபையி லூமைபோ னிற்றல்வேண்டாம்
சற்றுமேபொறுமையில் லாதவர்கள்சண்டையிற்
றான்போய் விலக்கல்வேண்டாந்
தைரியந்தனில்விக்ர மாதித்தனென்னினுந்
தன்னையே புகழவேண்டாம்
மற்றொன்றுமெண்ணாது செய்யவேண்டாமென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இவர்க்கிவை பாவமெனல்.

அரசர்வெகுமானஞ்செய் போதுதடைவருகிலோ
வன்றுவிதி பாவமாகு
மானபெரியோர்பழமை யாய்வந்தநேயமதை
யகல்வதே தத்தயோகம்
தருகின்றகாரியங் கைகூடியேபின்பு
தவறில்லை திருதிபாகுந்
சற்குணமடைந்துமோ ருத்தமரைமுனிவதே
சந்திராஷ்டமதாகுமாம்

கருதியவிருந்தினுட னுண்ணாததனியுணவு
காணுமது வேதுரத்தினங்
கலகமேசெய்கின்ற வீணரைக்காண்பதே
கனவாக்ய வேளைகண்டாய்
பரிசுதனெனவந்த காசிபகுலோத்துங்க
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௯

இவர் இத்தீக்கோளாவரெனல்.

நரைமக்களைக்கண்டு தங்கள்காரியமெலாஞ்
சொல்லிச்செய் கின்றவேளை
சொல்லெலாம் பொய்யெனவு மிவர்சாட்சிமெய்
யெனவுந் தோன்றுவோ னவலமாகும்
திறமுற்றகல்வியொடு குணமிக்ககவிராஜா
திராளான ராஜசபையில்
செய்யும்ப்ரசங்கத்திலொருபழுதுசொல்லுவோன்
சென்மத்தி லங்காரகன்
அருள்பெற்றவிதாணிக ரைக்காத்தனைகளு
ளனுசரித் தியல்பாகியே
யவர்கொடுக்கும்போதி லிடர்சொலிவிலக்குவோ
னஷ்டமச் சனியனாகும்
மருவுற்றலர்த்தவம் புயமணியுமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௨௦

இது இவ்வாறாயின் இச்சிறப்பிற்றாமெனல்.

தரணிமன்னவர்சபையின் மெய்க்கின்றவரிசையே
தனதுபட் டாபிஷேகஞ்
சபாசென்றுமெச்சிக் கொடுக்குமதிகாரமே
சாம்பிராச்ய போகமாகும்

பரிவுடனினைத்தபடி காரியங்கூடிலது
　　பதினொன்றி னிற்குருவதாம்
　பந்துஜனவர்க்கங்க ளுடனுணவுசெய்கின்ற
　　பாக்யமே கலியாணமாம்
அரிவைகுணாஞ்சிதம் தாய்வந்துசேருநா
　　ளன்றமிர்த சித்தயோக
　மன்பானபெரியோர்க டரிசனஞ்செய்வதே
　　யானசுப தினமென்பர்காண்
மரகதம்பூவைமுகி னீலமணிவண்ணனே
　　மணவாள நாராயணன்
　மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. ௬௧

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராக்ஷசரும் பூதரும்

புண்ணியம்பாவமறி யார்மாதவஞ்செயார்
　　புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
　புனிதரைப்போற்றார்கள் பாதிரவியங்கொள்வார்
　　புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
எண்ணியொருகாரியஞ் செய்பவர்கள்வலுமையா
　　லெவருக்கு மிடர்புரிகுவா
　ரிரக்கமில்லார்பொய் யுரைப்பவர்வஞ்சிப்பவர்க
　　ளிவர்கள்ராட் சசர்களாவார்
நண்ணியெளியோர்தமை வெருட்டுவார்வலியவரை
　　நாடிவஞ் சனையில்வெல்வார்
　நாரியர்களெவரையுங் கூடுவார்மிகவுண்பா
　　ராணமறி யார்பூதர்காண்
மண்ணிலொருமூவடி யிரந்தநெடுமாயனே
　　மணவாள நாராயணன்
　மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. ௬௨

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு.

மெய்யானபுத்திபல சொல்லினுந்தன்புத்தி
மேலாகு மென்மூர்க்கனும்
மிக்கபெரியோர்களைத் தாழ்வுசெய்தர்பர்தமை
மேன்மைசெய் வோன்மூடனும்
செய்யாதகாரியந் தெனினும்பிடித்தபிடி
செய்யுமவனே துஷ்டனுந்
திளானைநன்றிபல் செய்தவர்க்கேயிடறு
செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயாவெனப்பணிந் தாலுமேகோபம
டங்காத வன்குரூர
னானினந்தீமைபுரி வோனெந்தநாளினு
மடங்காத சண்டாளனும்
மையார்தடஞ்சோலை திகழ்கின்றகளமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. சக

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவினை னுவனெனல்.

காதவழியானநதி மாதலந்தறியாத
கயவனே யீனமுடவன்
கைதந்தவோலைவா சிக்கமாட்டாதவொரு
கசடனே மிக்ககுருடன்
நீதுபெறுதன்களவு கண்டவர்க்குத்தரஞ்
செப்பிலா தவனூமையாஞ்
செயலானதன்மகனை யொன்றெனினுமறியாத
செய்கையுடை யோன்செவிடனும்
ஏதெனினுமொருபேர் விளங்காததேகம
தெடுக்குமவ னேகுருபி
யென்றெனினுமுன்பாத தரிசனஞ்செய்யாத
வீணனே நீசனென்பார்
மாதுசத்தியபாமை தழுவுமணியார்பனே
மணவாள நாராயணன்

மனந்திருவுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
வரதவேங் கடராயனே. ௬௯

உலோபியர் வசை.

நசைபெற்றவேதவே தியர்தமக்குதவா
நவின்றலோ பார்க்குவேயன்
நாற்கவிபொழிந்தகவி ராசர்க்குமொன்றேனு
நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
இசைபெற்றகீதமுறை செய்பாடகர்க்குமொன்
றீகிலான் பாதிலோபி
யியலானமட்டோர் சர்க்குமொன்றுதவிலா
னேற்றமுக் காலுலோபி
திசைபெற்றவிகடகவி ராசர்க்குமுதவிலான்
றீயமுழு லோபிநடனஞ்
செய்மாதரபினயங் கண்டுமொன்றுதவிலான்
சேர்பரம லோபிகண்டாய்
வசைபெற்றலோபியர் தங்கள்கண்டுரவன்
மணவாள நாராயணன்
மனந்திருவுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௭௰

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி.

கண்டபகையாளிமுன் னின்றுபொருதாமற்
களத்திற் புறங்கொடுப்பார்
கன்னமிடுகள்வருக் காடைகளும்பணிகளுநீ
காணுமே லேகொடுப்பார்
சண்டமாருதமென்ன வருகின்றபகைவர்க
டமக்குமனை யுங்கொடுப்பார்
சவுக்கிட்டடிக்கின்ற மன்னர்க்குவீட்டுத்
தனங்களெல்லாங் கொடுப்பார்
அண்டிவருமெமதூதர் வந்துதான்கேட்குமுன்
னங்கமுறு முயிர்கொடுப்பா
ரவனிமிசையிப்படி கொடுக்கின்றபேர்கடமை
யதிலோப ரென்பதென்னே

மண்டலமும்விண்டலமு முண்டகனிவாயனே
　　மணவாள நாராயணன்
　மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. ௯௩

உலோபியர் குணமாருமை.

தேன்கொண்ட துளியொன்றி னலேழுகடலெலாந்
　　தித்திக்கவேசெய்யினுஞ்
　செய்யபூமலரினால் வச்சிரந்தன்னைச்
　　சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்
கான்கொண்டமலையெலாங் கைகொண்டவெண்ணை
　　யாற், கனிலுற்ற மெழுகுசெயினுங்
　கயவர்க்குநீதியும் பேடிக்குவீரமுங்
　　கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்
ஊன்கொண்டமூடர்க் கிரக்கமுந்தெளிவுற
　　வுரைத்துநலமேசெய்யினு
　மூமைசெவிடன்குருடன் முத்தமிழ்படிக்கினு
　　முலோபருக் கீவுவருமோ
வான்கொண்டதேவர்மொழிமலர்கொண்டபாதனே
　　மணவாள நாராயணன்
　மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. ௯௪

மக்களிற்பதாரவரிவரெனல்.

கொண்டகடன்வட்டியுட னன்றுபோற்குணமாய்க்
　　கொடுத்துமகி ழாதபதரும்
　கூறுபிணைசாட்சிமுறி யுடன்மறித்தாலுங்
　　கொடாதொளிக் கின்றபதரும்
கண்டவுடனொருகோடி சொல்லிப்பினென்றேனுங்
　　கருதிச்செ யாதபதருங்
　காணுமிடத்தினிற் பழிகூறியவரையெதிர்
　　கண்டுபுகழ் கின்றபதரும்

பண்டொருவர்செய்நன்றி தனையேமறந்துபின்
பழிசொல்லு கின்றபதரும்
பரமாதராசையால் வசைகொண்டபதரும்
பறந்துமிக வுஞ்சிதறவே
மண்டிவருசண்டப்ர சண்டமாருதமான
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௬

இக்குற்றமுடையோர்க்கும்
இது செயல்வேண்டு மெனல்.

கதித்திடும்பகைவரென் றாலுமாயத்தினிற்
கண்டுதவி செய்யல்வேண்டும்
கல்வியறியாதசபை யெனினும்ப்ரசங்கங்கள்
கவிராசர் செய்யல்வேண்டும்
விதித்தமுழுமூடரென் றாலுநல்லோர்கண்டு
வித்தைகற் பித்தல்வேண்டும்
வெய்யசினமூர்க்கரென் றாலுநல்லோர்கண்டு
மேற்புத்தி சொல்லல்வேண்டும்
அதிர்ஷ்டமிலையென்னினுஞ் சலியாமன்மிக்கதொழி
லதிலே முயற்சிவேண்டு
மசாத்தியமதான கனரோகமென்றாலுமோ
ரவிஷதம தீவர்கண்டாய்
வதிஷ்டரொடுவான்மீக முனிதுதிசரித்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இதினும் இது மிக்கதெனல்.

சினமுந்திரிந்துதனி யாகியேமிக்கபொரு
ளோடியே வாழுமதிலுஞ்
செல்வரொடுதந்தைதாய் சுற்றமுங்கூடிச்
சிறந்துண்ட கூழதிகமாம்
தனதுமரியாதையொடு பெருமையறியாதபேர்
தனமாரி பொழியுமதிலுஞ்

சமமானமேன்மைபெரி தின்றபெரியோர்தந்த
தாம்பூல மேயதிகமாம்
கனமருவுபலபல மகாவித்தைதசிலசில
கருத்தொடு படிக்குமதினுங்
கருணைபெறவொருவித்தை யாயினுங்குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிகமாம்
மனிதர்சிலரிவையன்றி யவையதிகமென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. ரு0

இதினுமிது வென்றியெனல்.

மிக்கதுடிகண்டுளம் வெருண்டுகலைமானையே
வென்றுசய மாகுமதினும்
வெஞ்சினமிகுந்துகவ ரும்புலியுடன்பொருது
மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
பக்குவமுதிர்ந்தபே ரிளமாதுகொங்கையிற்
பரிவுடன் சேருமதினும்
பைம்பொன்மணிமாலைபுனை வாலரதியூடலிற்
பாததா டனமேசயம்
தக்கதொருகல்வி யறியாதமுழுமூடர்
சந்தோஷ மாகுமதினுந்
தமிழருமையறிகின்ற பெரியோர்பழித்தநிந்
தனையதே சயமென்பர்காண்
மைக்குவளைசெங்குவளை வாசமலர்களமுரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. ருக

இதுவிதனை வசப்படுத்துமெனல்.

சிந்தைதெளிகல்வியே லோகதசியம்பத்தி
செய்வதே தெய்வவசியஞ்
செய்யுமரியாதையே வித்வகனவசியமாஞ்
செல்வமுறு யோர்கள்வசியம்

எந்தவிதமோந்திரள நல்கும்பணங்களே
யின்பவிலை மாதர்வசிய
மெப்பொழுதுமவர்மன தறிந்துகட்டிக்காத்
திருப்பதே ராஜவசியம்
தந்ததண்டனைகளே துஷ்டசனவசியமாந்
தானமே கீர்த்திவசியஞ்
சாந்தகுணநயமாய் நடந்திடுமொழுக்கமே
சகலஜன வசியமாகும்
மந்திரமெழுத்திட்டு மேயுனதுவசியமா
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௫௨

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர் கொள்வரெனல்.

சரணென்றடைந்தவர் தமக்குவருவினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடையசெய்கைபோலெவரையும்பார்க்கின்ற
தகைமையோன் றெய்வபுருஷன்
திரணமெனினும்பிறர் பொருட்காசையில்லாத
செய்கையோன் புருஷோத்தமன்
தீரதவினைவரினு மற்பரைப்பணியாத
தீரனே புருஷசிங்கம்
பொருளிலாத்தந்தைதா யென்னினுங்கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷரத்நம்
போற்றுமவர்மனதிற் குறிப்பறிந்துதவுவோன்
புருஷநா யகமென்பர்காண்
மரபெலாமிப்படி புகழ்ந்தகுணசேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௫௩

இச்செய்கையோர் இவ்வழிபெயர் பெறுவரெனல்.

சற்றெனினுமொருகல்வி யறியாதகயவனே
தாங்குமுயர் கொண்டபாமரன்
தன்புத்தியன்றிபிறர் புத்தியால்வினைசெயுந்
தகைமையனே பதுமையாம்
கொற்றவர்கள்பகையாற் றுரத்துண்டுதிரிகுவோன்
கூகையுற வானபக்ஷி
கோபமதுதந்தையே யன்றிமற்றோரையுங்
கோபிக்குமவன்மிருகமாம்
கற்றபெரியோரையெதிர் பணியாதமூடனே
கைகால் முளைத்தசிலையாம்
கண்டவர்களெல்லாம் பழிக்கின்றகோளனே
கனதுஷ்ட ஜெந்துவென்பார்
மற்றவர்கணேயமது கனவிலுங்காணாத
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௫௪

கல்விப்பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுதமனையகல் விப்பொருள்படைத்திடிற்
தேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
செயத்தம்பமானபுகழ் நிலைநிற்குமிவையெலாஞ்
செம்பொன்மிகு செல்வமதுபோல்
வெள்ளமதுகொளுமெனும் பயமில்லைகனலினால்
வெம்பவரு சலனமில்லை
வேந்தர்கள்பறித்திடக் கூடாதுசோதரர்
விரும்பினும் பங்குறாது
கள்ளராற்றிருடவும் முடியாதுவரவரக்
கனமலாற் குறைவுறாது
கருணைஞானந்தழையு மாகையாலுனையிதய
சமலத்தில் வைப்பதெளிதாம்
வள்ளலெனவருகின்ற மாடபூசியாதிபன்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௫௫

கவிதைச்சிறப்பு.

உரைகொண்டசொல்வரிசை சேர்ந்தபொருளின்ப
வகை யோசைபெற் றேமதுரமா
யுற்றநவரசமுடன் கற்பனையலங்கார
முண்டான யேகவுடமாய்
நிறைகொண்டசீர்தளை விகற்பம்பொருந்திநன்
னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
நிறைகின்றசபைதனி லுதாரணமதாகிநிலை
நின்றுபழு தென்றிடாமல்
திரைகொண்டதண்கடலில் வருமமுதபாகமாய்த்
தேசப்ர சித்தியாகச்
செப்புமொருகவிகொண்டு குலமெலாம்வந்தடிமை
செயினுமதை நிகராதுகாண்
வரைகொண்டுபொழியுமழை காத்தருளுமையனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே ௫௬

தந்தீவினைப்பயன்.

திங்களுதயங்கண்டு மலராதிருப்பது
செங்கமல முற்றவினையே
தினகரனையெதிர்கண்டு முகைகொண்டுவாடுவது
சேதாம்பல் செய்தவினையே
கொங்குலவுசண்பக சுகந்தமலர்கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின்வினையே
கொண்டன்மழைகண்டுள மெலிந்திடவருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே
அங்கணுலகெங்கணு மகிழ்ந்தபெரியோர்களுக்
கருளா திருந்துவிடினு
மவர்மீதுகுற்றமது சொல்வரோசேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென் பார்கள்கண்டாய்

வங்கியந்தருமிசை கனிந்தகனிவாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௫௭

அரசர் கவிவாணர்க்குச் செய்யுமுபசாரம்.

போசனவசந்தமலர் மாலைதாம்பூலம்
பொருந்துவஸ் திரபூஷணம்
புரவியொடுகவிகையுஞ் சிவிகைவரிவாத்தியம்
பூமியனை தனதானியம்
தூசுலவுதூவசமெனும் வெகுமானசோடசந்
தூதரால் வரவழைத்தல்
தோன்றமுன்னெழுதல்வந்தருள்கெனத்தழுவுத
றுதித்திட லிருக்கையுதவல்
நேசவெகுமானங்கள் செய்தெழுதல்வழிவிடுத
னிறையங்கி காரமேழாம்
நெறிகொண்டபுவிராசர் கவிராசர்பாற்செய்யு
நீதிமுறை யென்பர்கண்டாய்
வாசவன்பெருவிசய சூதனெனுநாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே. ௫௮

புல்லர் நல்லோர்குண மறியாரெனல்.

சந்தனவனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்
சற்றுமறி யார்கிராதர்
தரளங்குளிக்குமவ ரதன்மாலையணியார்கள்
சங்குமணி தன்னையணிவார்
கந்தமலிதாமரை யடுத்துமண்டுகங்
கருஞ்சேறு தன்னையருந்தும்
காமருவுதேமாவின் மிசையிருந்தாலுமோ
காகமது வேம்புநுகரும்
அந்தவகைபோலநல் லோர்தமையடுத்தே
யனேகநாட் பழகிவிடினு

மற்பர்த்தமறிகின்ற தறிவதல்லாமன்மற்
றவர்பகைமை யறிவார்களோ
வந்திடுகணைந்தன்னி லவர்பெருமையறிகின்ற
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே 59

புல்லரைப் பாடும் புலவர்பயன்பெறுமை

நாவினிற்சொல்லுநய மூங்கண்டுவெஞ்சகரை
நட்பென்று வருநேயரும்
நவமதனையொன்னவெழில் கண்டுபேடன்றனை
நாடிவரு மடமாதரும்
காவினிலுயர்ச்சியும் பசுமையுங்கண்டிலவு
காத்திருக்கின்ற கிளியும்
கானலைக்கண்டுபுன லென்னவேயானைக்கொண்டு
கருகியே யேகுமானும்
பூவினிற்பொலிவுடனே மூங்கண்டுகேதகை
பொருந்துதேனுமளியும்
புல்லர்தஞ்செல்வங்கள் கண்டுறுதிசெய்திடும்
புலவர்செய லொக்குமென்பார்
மாவினிற்குயில்வேலை வாவெனுங்களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. 60

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாமை.

எந்தவினைசெய்தாலு முனிவோர்கண்மாதவ
மிசைத்தாற் பெருமைபெறுவா
ரிகழ்ந்துவசைசொல்லினுங் கவிராஜர்வித்தையா
லென்றுமிகுமேன்மைபெறுவார்
புனைதமதமாமெயான்று வழுவினுந்துரைகள்செந்
திருவினாற் புகழ்சிறப்பார்
சிரியர்களெப்படி புரிந்தாலுமேற்குமது
சிறுமையோர் செய்யவசமோ

தந்தியகுணெறி தப்பியே நடக்காலுமது
தனையனது யானையென்பார்
தானும்பய தலது செய்யிலேபேயென்று
தன்குருமுனிவர்கள்கண்டாய்
மந்திசெரியிடபகிரி தன்னிலுறைவாசனே
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடாயனே 61

இதுஇல்லையாயின் இதுவிளங்காதெனல்

சந்திரனிலாவிரவு மதுரமில்லாதகவி
தனையரில்லாதசெல்வம்
சற்சனரிலாதஊர் புரவியில்லாதபடை
தளபதியிலாதசேனை
பைந்தொடியிலாதமனை பாடலில்லாவோசை
பத்தியில்லாதபூசை
பாத்திரிலாதபட்டணமயூகமந்திரிகள்
பற்பலமலாதவாச
கற்பில்லாதமலர் சத்தியமிலாதவாய்
கல்வியில்லாததேகம்
வண்மையில்லா தியாகிசெகியில்லாத
கன்மமுமுபதேசமில்லா
மார்க்கமிலைவித்வசன மில்லாதசபையென்பர்
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடாயனே 62

சங்கீதச் சிறப்பு,

அபுருசெரியாமன் மணிபெயிதுதோன்றுமல்லிழி
புளாமலங்கசேட்டை
புரியசமன்மிகுதலேயை யசையாமன்மிட்டுதான்
பொருபிம்மாமசியல்பாய்ச்

திருவேங்கடசதகம்.

சருதிலயைகாரணா நீதியொப்பிலீனையின்
றெளிபிறு தப்பிரமையத
துய்யதத்திருமேயாசை பிடேறுகைசயனவேது
தோன்றும விளை [illegible]
தருமதூரவபூதபக [illegible] சாலிகள்புரு
சங்கிதவித்தாதியெனரு
சகலாக்கு [illegible] தூராதிபவள்
சாசருண வகுவிப்பளிலா
மருவிசிதம்பருங்பனே யாறைவிருப்புமோ
மணவாள நாராயணன்
மணிஇலங்குநறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே

பாதச் சிறப்பு

பாதாளமுஞ்சதி படங்கபிறுதொளிசெயும்
பண்புபெறு வோனைக்குதளி
பலராகதிகயொடு தாளங்கொள்சுவிதம்
பரிவேவின பாடகம்
காதாளமென்மை மூ நடையாதத்தின்மேற்
கண்ணுமுடை சோவட்டுவள்
கையின்மேல்விற்புகம் கைவிழுப்பினைபினையா
கட்டுமைவேளையத்திரம்
சாதாளையபார்க்க மாருபிங்கித்தந்து
சொல்லுமகை ரோபரிசனம்
ரவநிதிபெற்றநடைசேப்ர சங்கமதில்வேலுதொனி
தெரியாத சமையேசனை
தாளமுடையாய்சி டைடமபிபொருனே
மணவாள நாராயணன்
மணிஇலங்குநறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே

வாடகச் சிறப்பு

சுகந்தபரிமளவஸ்தா பூஷணலங்கிருத
சோதிபூஸ் திபுவேண்டிக்

தோகையர்களும்பரி சனங்களுங்கூடியே
சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
மிருந்தால்தாரிக் கம்புமேகன்முதலான
மேன்மைபோ லின்பாசயாம்
வேஷங்களகமுஞ் பாதியும்பாஷையும்
வெவ்வே றிருத்தலவேணடுங்
புகழ்ந்தபதமிங்கிதம பரிகாசவிடங்கள்
புண்ணிய கதாப்ரசங்கம
போற்பாவனாமிகுபாவதாளஞ்சுருதி
புகழ்நிகழ பாதகமம
மகிழ்ந்திடுஞ்சபைதேவர் சபையென்றுசொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே 65

விசித்ர வித்தைச் சிறப்பு

சக்திகணபதிதுர்க்கை சர்வயோகாளி
சாமூண்டி யென்னுமாதிச்
சங்கமொடுஜயகண்டி டக்காகைத்தாளங்கள்
சத்தமொடு மிகமுழங்கச
சித்ரமிகுமாத்திரைக் கோவின்முறையங்கமுறை
செப்பிமுறை பத்துமுறைகள்
செய்யுமுறையமைபத்து ஏழுசஜ்ஜகரணங்கள்
சேர்ந்தகோ கரணமார்க்கம்
வித்தைபுரிஸ்தம்பன தாதியபஷ்டாங்க
விதமா மயேந்த்ரசாலம்
மிகுமந்த்ரசாலமுத லானசெப்பிடுவித்தை
மேன்மையவர் தந்த்ரநீதி
மந்தகசாரசதே வேந்த்ரனுந்தெரியவே
மணவாளநாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே 66

பௌராணிகர்

ஆருக்குமானந்தமாகவே பொருள்சொல்லு
மவனே புராணிகனெ
னங்கமொடுகிரகதிலே கணிதமுந்தெரிகுவோ
னருள்புரோகிதபூசுரன்
சீருற்றசபையெலா மெச்சப்ரசங்கமுறை
செப்புமவனேவித்துவான்
செய்யுமந்திரயந்த்ர தந்த்ரமொடு
சிலனே மந்த்ரவாதி
ஏருற்றகல்விகுண மேன்மைபோதங்க
ளிசையுமவ னாசாரியு
னென்றுமவர்சொற்படி நடந்தாயபக்தியோ
டிருக்குமவனே சீஷனாகும்
மாருக்குவேதாந்த வாசனேநேசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே

மருத்துவ னியல்பு,

திரமானசாஸ்திர முணர்ந்தொருசிகிச்சையது
செய்திட வழைத்தபின்போய்த்
தேசகாலஞ்சாதி தேகங்குணம்பிணி
திறக்குமா றுந்தெளிந்து
கரமானநாடிமுத லெட்டுப்பரீட்சையுங்
கண்டுகளி கங்கியாழுங்
கணகுளிகைபஸ்பமொடு சிந்தூரஞ்சூரணம்
கருதுலேகியதயிலமாம்
பரமானநன்மருந்துங் கொடுத்துசிதமாய்ப்
பத்தியமுமெளிதாகவே
பரிவுபெறுமாரோக்கியஞ்செய்துதிரளாசை
பகராத பண்டிதனெனின்
வரமானதன்வந்திரிக்குநிகர்செல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்

மனை திலுறை நயலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடாரயனே 68

ஈனர்மருத்துவனுக்குச் செய்யுமுறைமை

சேர்க்கின்றநகையோக மூற்றல்லவைத்தியன்
செய்வமாங் கேட்டதெல்லாந்
தீராதெகொடுப்போமென்பர் திரும்பிப்பிணியொன்று
செப்பிறு லன்றகுருவாம்
பார்க்கின்றகுளிகையது தந்தபின்
பாதிலரு வாணபின்ப
பண்பான துணைவரு போக்கியஞ்செய்தபின்
பார்க்கின்ற மைந்தனனுமாம்
எர்க்கின்றமற்றைநா ளேயன்மருத்தாளினி
விசாரித்தகட னெளிமருந்தா
னொதிர்வரிற்பணயாளி யாருமிப்படியென்று
மீனர்இல ருண்டுகண்டாய்
மார்க்கின்றதாவுமெபாடு வளர்கின்றவள்ளலே
மணவாள நாராயணன்
மனைதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடாரயனே 69

ஆராயாதுசெய்யு மெழுவாடையுங்கதி.

நீதிவழுவாவகை வழக்குரைப்போர்களு
நிறைந்தநீதி விநோகளெல்லா
நீங்குபரிகாரமுறை செல்குவோருப்பிணி
நிறுத்தவரு பண்டிதர்களும்
சோதிடஞ்சொல்லுமபு ரோகிதருமுலகந்
துதித்தசெங் கோல்வேந்தருந்
தூயவுபதேசதே சிகருமவர்சீஷருஞ்
சொல்லுமியவேழுபேரும்
ஆகிமறைநூலுறைசெய்த விதமாராய்ந்
தறிந்திசிதனி யாதுசெயிலே
வடைக்கலப்பொருளோக் கவர்ந்திடும்பேரிது
மகேசுவரர்க் கடைவர்கண்டாய்

திருவேங்கடசதகம்

மாதிரமெங்கெங்கடல் வளர்க்குமெண்டுமாயனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வாழ்வேங் கடாயனே

நித்தியகருமச் சிறப்பு

கருணைக்கிழுமுதியே சந்திவந்தனமுடன்
குருதுஜப தவோமமும்
கடவுளோர் பூசையுஞ் செய்துவேதாகமக்
கல்வியது முறைபடித்துத்
தருமத்தியானதுங் கருமமாகீர்த்தியொடு
தக்கதுதயப் புகதிருடன்
முஇனவுசெய்துமா மாயனைப்போற்றியே
சந்தியோடு குருமன்னனி
பரிவுடன் நின்றிருக் கோயில்வலமாகிப்
பணிந்துபத சேவைசெய்து
பண்பாசைக்கோர கயத்தின்மலைகளைநீத்து
பரியுடே ஷமகிழ்ந்து
பருகியேவாழுயில் வாழ்க்கையேவாழ்வுனா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வாழ்வேங் கடாயனே

குடிவாழ்க்கைச் சிறப்பு

மிக்கதெய்வத்தலமு ஞானகுருபீடமும்
விளங்குமா நதியுமறவோர்
மேவியகிராமமும் நூபிலமுந்தனமு
மேலான முடையநாட்டில்
முக்கனிதருஞ் சோலை நீளக்குடிவள
முயங்குபயிர் வளமுமாய்
செழுந்கைத்தலமுஞ் செழிப்பதாயத்தேர்வீதி
முதலாய் விளங்குமதில்
சக்கிதருவீதியொரு மைசெசலோய்ச்
சார்க்குநிஞ் காமமீயிற

தனதானியங்கறவைமுதலானசெல்வங்
தழைத்தென் றானமுதவி
மக்கண்மக்களொடு வாழ்வதேவாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலிறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே 72

மருத்துவர் செல்லத்தகாவிடங்கள்,

தீராதரோகமுடை யோரிடமுமுண்மையது
செப்பாத பொய்யரிடமுஞ்
சீரானவொருவர்பண் டிதமின்றிவெகுவிதஞ்
செய்துகொள் வோர்களிடமும்
ஏராதகோபமுறு மூர்க்கமன்னவரிடமு
மேந்திழையை மனதுபிரியா
வின்பமாமதிவிரக மனகாமுகரிடமு
மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
ஆராலோபரிட மும்பத்தியந்தனைத்
தாழ்வுசெய வோர்களிடமுஞ்
சகலசனகண்டக ரெனுந்துஷ்டரிடமுமிகு
தனமாரியேபொழியினும்
வாராதிருப்பதே பண்டிதர்கணீதிகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே 73

நோய்க்கிடங்கொடார் செய்கை

சனிபுதன்றனிலெண்ணெய் வெந்நீரின்மூழ்குவார்
சாருமிள வெயில்விரும்பார்
தம்வயதின்மேலான மங்கையைச்சேரார்
சதாகாலம் வழியிடைவார்
பனியினுங்காற்றிலும் மெய்வருந்தார்மடைப்
பள்ளியிற் சேவசமிரார்

பழங்கறியருந்தா ரிரண்டடக்காரொன்று
பலகால மும்விட்டிடார்
கனியொடுகிழங்குகளை யிருந்துபுசியார்பசி
கலந்தன்றி யுணவுசெய்யார்
காய்ச்சுபா லுண்பர்நீ யோர்கூட்டுவார்தினங்
காவேரி தனில்மூழ்குவார்
மனிதரிவரிவர்சொன்ன பேர்க்குநோய்சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை லர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. 74

தந்தைமுதலியோராவார் இவரெனல்.

நிலமுடன்திருகமுஞ் செல்வமுங்கந்துகட
ளிலுவையொன் றில்லாமலே
நிரைகல்வியுரைசெய்து நெறியொடுவளர்க்கின்ற
நேசனே யுயர்தந்தையாம்
தலைம்தியமெனவே வளர்த்தபின்செல்வங்கள்
கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
கருதரியபுத்திரன் போலமருமகளையுங்
கருணைசெய் பவளன்னையாம்
பலகலையுணர்ந்துமிகு செல்வமுந்தேடிப்
பகிர்ந்துதன் பேர்விளங்கப்
பண்பான தந்தைதாய்க் குகனியேயவர்சொன்ன
படிசெய்கு வோன்புத்ரனும்
மலர்பொழிசெழுஞ்சோலை மலைவளருமாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. 75

கற்புநல்வ ளியல்பு.

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்றமுனிவோ
ரடைந்திடவ ரந்தணைப்பேர்

வடுத்ததர் தமைக்காத்து மிக்கமேலவர் தமை
யடக்குமுன் சக்கரம்போல்
பெரியோரிருக்கின்ற சபையினிற்கவிராஜர்
பேசுமப்ர சங்கமதுபோல்
பேருலகமெய்க்கவரு மநுநீதிமுடிவேந்தர்
பெறுகின்ற மந்திரிபோல்
ஒருகோடிநட்சத்தி ரங்களுடனேவே
யுதித்தசந் திரனையப்போ
லுபயகுலமத் தனும் மகிதன்போலவே
யொருபிள்ளை போதுமலனேல்
மாபெலாமென்னமே மடையுமென்பார்காண்
மணவாள நாராயணன்
மணிதிருநாயகமேலு மங்கைமணவாளனே
வடவேங்கடராயனே. 76

சகோதர ரொருமை.

தனதுபட்டத்தினைத் தம்பியர்க்கீயெனத்
தந்துதவி புக்கையுமுந்
தமையனுர்வருமளவு பரிவிரதமாகவே
தபசுபுரி யுத்தம்பியுங்
கனதனப்பாலித்து தாய்மனைப்போலவே
கருணைசெய் திமைதனியுங்
கானுயூன் றங்கதபோற் றிருவடிகள்பணியுங்
கனிட்டனிட மெனமட்டியும்
தினந்தினம்பரிவாகி யன்மையேயென்றுபேர்
செப்புங் கொழுந்தனுந்
சேர்ந்துவாழ்கின்றபோ திராசையுகந்தனிற்
றசரதகுமரர்கண்டாய்
வாசமலர்கமழ்கின்ற வாவிகுழ்களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மணிதிருநாயகமேலு மங்கைமணவாளனே
வடவேங்கடராயனே. 77

வேட்டகத்தியல்பு.

நாரிகைதனைத்தந்த மாமனார்மனைதனிற்
சருகினைமரு மகன்வந்திடிற்
கண்டவுடனுசார வுபசாரமாகவே
கனிவிருந்துகள் சமைப்பார்
சேருநாள்மூன்றுநி லைமையட்சந்தித்
தெவிட்டாத தயிரதயம்போம்
திணாத்திணைப் பெருமைகுறையுங்காரியங்களுஞ்
செய்யவைப்ப ரதனைதமுகத்தோர்
ஆருயிமனைஞர்கண்மைமத் தனைசரசபரிகாச
மதிகமா மனைவியெனிலோ
வன்புடன்சொன்னபடி கேளாளிதாகையா
லதிபொருகனைதயலமேவோ
வாருமென்றவரேக வசனமுஞ்சொல்வர்காண்
வளைவாள நாரயணனை
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே.

மானங்கெட்டுப் பிழைப்பவரிவரெனல்.

நேசமுறுமிருமிதனை நறவினுண்மருகன்மனை
நிலையென்று வாழ்ந்தபேரும்
நேரிழையுனைத்தந்த மாமனார்மனைதன்னி
னீங்கா திருந்தபேரும்
பேசரியகல்விதெரி யாமூடர்பேரிற்ப்ர
பந்தகவி சொன்னபேரும்
பெருமைபேய்க்கள்ளக் கடன்களைப்பட்டுப்
பிழைத்துயிர சுமந்தபேரும்
ஏசலருபணையாளர் தங்களைமுறைகட்டி
யேவல்செய் கின்றபேரு
மீனமதுபார்ப்பேரா வயிறுசனைன்றிவர்க்
கென்சாலு வயிறுகண்டாய்

வாசமலர்மங்கைமுடி கொண்டுவளர்களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கையமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. 79

கற்புடைய பெண்டிரியல்பு

ஓதுஜபபூசைகட் கினியருற்றேவல்க
ளுகந்துசெய் போதுகுருவா
முறைகொண்டசரசஞ்செய் போதுமன்மதனு
மொழிந்தவை ளோதுதெய்வமாம்
நாதனைக்கருதியவ னுண்டகுறையமுதாக
கவில்வேத புய்ந்தசமாம்
நதியாடபலனோன்பு தேவதாதரிசன
நயந்தபல விரதமுடன்
பாததரிசனமாக்கொள் சுத்தியாய்ப்புத்தியாய்ப்
பத்தியாய்க் கடவிறுநும்
பாரென் றுகலைவிலுறை செய்கிறுஞ் செய்கின்ற
பதிவிரத மாக்கயாள
மாதர்புகழ்கீர்த்தியே னுதிபெற்றதல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. 80

நற்பெண்டிரியல்பு.

பஞ்சணையுறைருகாக நின் றுவாவென்றபின்
பரிவினுட னருகில்வந்து
பாக்கிலைமடித்தருக ளிந்துமெத்தையில்வந்து
பரிமள மிகுந்திமிர்ந்து
கொஞ்சிமலர்சூடியிசை பாடிவிளையாடியே
கொக்கோக விதமறிந்து
கூடியிதமிருவோரு முறையிபருகினியபுட்
குரலோசை மிகமுழங்க

கெஞ்சமகிழ்வொடுசொத கரணைகரிகரவுபரி
கேயாகி கெளிதன்னால்
கிறையயிர்சுபோகசம் போகமைபொசமுட
னீங்காத மோசமுகவும்
வஞ்சியினலாதுமனம வேறொன்றின்மகிழுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. ௫௧

தீப்பெண்டி ரியல்பு.

ஐயருக்கமுதுபடை யென்றுவந்தாய்நீயு
மாண்பிள்ளையென றெண்ணலோ
வரிசியெங்கேபானை சட்டியெங்கேயென்ப
ளவள்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
வையவேகொண்டுவந் தாலுசமைக்கப்
படாதுதலை நோகுதென்று
பாயிற்கிடப்பள்சின மாயென்றுபேசினால்
பாருனக் கேற்றபுத்தி
செய்யவல்லேனென்பள் சற்றடித்தாலஞ்சு
தின்கிறேன கூகூவெனத்
தெருவீடுதோறுமுறை யிருபெண்டிருண்டெனிற்
றீயகமன் வேறுமுண்டோ
வையகம்புகழ்சோலை மலையலங்காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. ௫௨

பரத்தையரியல்பு.

கொச்சிபுறுமஞ்சள்வங் காளமுறுபச்சையிலை
கூறுசண் பகமெட்டுடன்
கூடியசலங்குவஞ் சனமாடிபொற்கண்டை
கொண்டயென் டுகிலுடுத்தி
கச்சிளங்கொங்கைமேற் சங்கபரிமளகளப
கஸ்தூரி குழகுமென்னக்

கனகநவரத்னமய பூஷணம்பூண்டுகிளி
கையின்மிசை யேந்திநலமாய்
பச்சைமயில்போலிந்த வேளைக்குமிகுசரச
பரியாச நகைபுரிந்து
பண்பான மேடையுப் பரிகையினிலிருக்கும்
பரத்தையுண் டாவளென்றால்
வச்ரதரனுலகத்த ரம்பையிலுமதிகமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௮௨

பிரௌடை வேசையியல்பு.

ஆசையுடனொருவிரக புருஷன்வந்தான்மிகு
மாசார வுபசாரமா
யாசனங்கனிவெழுந் தருளுமென் றருகிருந்
தழகான வொருகட்டிலே
நேசமொடுதாம்பூல முதவியேயவனுடைய
நெறிகண்டு வரவழைத்து
நீதியாயிந்தநாள் வந்தீர்பின்னெனை
நினைத்திலீ ரென்கோவென்று
பேசரியசங்கீத சரசசல்லாபமா
சங்கமொடு ரதிகேளியில்
பிரியமுடனேயணைந் தின்பமாயுசிதம்
பெறிற்ப்ரௌடை வேசையென்பார்
வாசமிகுபைந்துளப மாலையணிமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

பரத்தையரிழிவு.

விலைமாதர்வீடுசவு ளிக்கடைபடுக்கையது
மேவுமனை போதலம்பலம்
மெத்தையதுசந்தியிற் டாறையவரங்கமோ
மேவியபடித் துறையதாம்

கலைமருவுமவரல்கு லோடம்பிருகொங்கை
கடையிலெலு மிச்சமபழம
கனிவாய்படிக்கமிகு கடைகடண்ணீர்ப்பந்தல்
கட்டுகத லிக்கம்பமாம்
முப்பமார்புவாடைக் குகிரையிடையேயளியவர்
மோகமெனி லெட்டிக்கனி
மொழிமுயற்கொம்புசேரிவபுவெங்கோரையை
முறைகமயிலை கண்டிருந்தும்
மலவுபெறுவார்களவர் வார்த்தைக்குநேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௭௯

சரீரநிலையாமை.

ஆகர்யமீதினி லெறிநக்கிலைகாற்றினை
யடைவைக் கிடுதருகதி
யனலிட்டமெழுகுவயி லிடையிட்டவெண்
ணெய்சுரியாற்றிடை யெழுந்தகுமிழி
மோகவிகாரமொடு வருகின்றபின்னல்விழி
மூடுதுயில் கண்டகனவு
மோதிவருகாற்றினிற் றீவிழுந்திடுபஞ்சு
மூச்சோடு கின்றபதமை
மீகாமனில்லாத கப்பல்கண்ணிமைபோல்
விளங்குவரு தேகமிதனை
மெய்யென்றுமெய்யெலாம் பொய்யென்றுதிரிகின்ற
விழலனெனை யாளநினைவாய்
மாகாளமுகிலனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௮௰

நல்வினைசெய்வார்பேறு.

ஓதுமாதாபிதா குருதெய்வவிசுவாச
முடனிதி பூசைசெய்வோ

ருற்றபாதாரசோ தரமாகுவோரெந்த
மொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
பூததயவுள்ளோர் சகாயமேபுரிகுவார
பொய்யிலா வாய்மையுடையோர
பூர்வமாந்தருமபரி பாலனம்பண்ணுவோர்
பூஞ்சோலை நந்தவனம்
பாதையிடமண்டபங் கூபந்தடாகநீர்ப்
பந்தர்முத லாய்ப்புரிகுவோர்
பண்பாமிவர்க்குமலை போல்வந்தவினையெலாம்
பனிபோல நீங்கிலமாய்
ர்தவமுருந்தவுன் பாதமேபெறுவர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௮௭

மாதர் அவயவமயக்கு.

சிக்குநிகவோதுகின்றகுழன் முகிலென்பர்
திரளுந்தை மாறுசவாய்
செம்பவளமென் பாசனி கொண்டநீர்மாறுத
சிறுகாசி குமிழெதன்பர்
பக்குமதன் றிவிழு கின்றமுலையானதோற்
பையமக மேருவென்பர்
பாராதகாகத்துவாரமாங் குழிதனைப்
பகரின்ப வாரியென்பர்
மிக்குவருராத்தமுஞ் சீயுமென்பும்போர்த்த
மேனிமலர் மாலையென்பர்
மீளாதகாரகந் தருஞ்சிறியவின்பமதை
மேலின்ப வீடென்பரிம்
மைமக்கருங்கடலிலெலைவீ ழாமலாளுவாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௮௮

நீதியின்பெருமை,

வித்தைதயேசெய்திடுங் குருபீடமொன்னவரை
வென்றுயரு கின்றதளவாய்
மித்திரர்கள்பகைவராமேலவர்களெனபார
விந்தைபுரி தாறுபதி
புத்திகலமேசொல்லு மதிமந்திரியரவரும்
புகழ்கின்ற வசியகுளிகை
புனகமுலைமாதருக் கதிருபவின்பம்
பொருந்தவரு காமதேனு
நித்தலும்பெருமையேசெயுமரசதன்மொழிநு.
நிலைசெயத் தக்கசூத்ரம்
சேர்ந்தமிழ்பெண்கிற வாதங்கசேகரி
கீதைத்தலெவ் லாங்கொணர்ந்தேக
வைத்திடுங்குலதெய்வ நிதியன்றிவேறுது
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாசலனே. ௮௧

உயர்ந்தபொருளிருக்குமிடத்து இழிந்த பொருளிருக்குமெனல்.

கோகனகமலர்மலர்ந் தாறுகின்றவாவியிற்
கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
கோகிலந்தொனிசெயுந் தேமாவனத்தனிற்
கூறுவாய்ப் பக்ஷிபுறையும்
ஏகமெனவுலகம் புரிந்துமன்னவர்சபையி
லீனமன் னருமேவுமா
நிலகுமாணிக்கங்கள் விற்கின்றகடைவீதி
யிப்பாசி மணியும்விற்பார்
பாகனையமதுரரச லளிதப்ரபந்தகவி
பரமென்னவர்கள் சபையில்
பழங்காடிதனிலும் புனிதயுன்கவிசொலும்
பாவலருமுண்டுகண்டாய்

மாகனகமுறையுமொரு மணியணியுமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. ௬௰

சேர்ந்தவினத்தின் குணம்பெறுவோர் பெருதோ ரிவரெனல்.

சோதிகலாத்நமணி மாலையிடைநாலுங்
அலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
கலைப்பழந்தன்னுடன் சேர்க்கசெம்பொன்னுங்
அருப்புபோலவே மிகக்கும்
வீதிபெருகுப்பையி லிருந்தாலுமாணிக்க
மெய்ம்மைநீங் காதொளிவிடும்
மிகவுஞ்செழுந்தேன் சொரிந்தேவளர்க்கினும்
வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறா
தாதலாற்சேர்ந்தி யினங்களைப்போலவே
பணியிலிருப்பவர் சிலபேர்
நார்சொல்லினுந்தங்கள் சுயம்குணம்விடாமலே
யமைவற்று வாழ்வர்சிலபேர்
மாதாதுகில்கொண்டொரு குழுந்தேறுமாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. ௬௧

வல்லோர்க்கும் பல்லோரால் தாழ்வு வருமெனல்,

பாரகாசர்வசாமகு டந்தகர்த்திடுகத்தி
பஞ்சமெத்தைக்கு நாணும்
பணிராசர்வணிமுடிகள் சிதறநடமிடுதோகை
பச்சோந்தி யாலடங்கும்
கராசமார்த்தாண்ட சந்திரகிரணங்களொ
கட்செவி னுன்மறைபடுங்
கலைநிதபுரிவிகடதட மத்தமாதங்கமொரு
கனல்சிறு கண்டுபயமாம்

சராசரகங்காப்ர வாகதிருற்றமொரு
துய்யசிலை யான்மறிபடுஞ்
சொல்லின்றபெரியோர்க ளென்றாலுமப்பாராற்
றோல்விகொடு மூழிவர்கண்டாய்
வாராசதசரத மகாராசபுத்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௬௨.

நல்லோர் புகழ்நிலை பேறு.

விசயன்மனுவுடனிட்சு வாகுகுசநாபன்
விகுட்சிரகு காகுஸ்தனும்
மிகுமம்பரீஷன்மாந் தாதன்முசுகுந்தன்
விசாலனை யிணையிந்து
சசிபிந்துவொடுதிலீ பன்னரிச்சந்திரன்
சர்வதா மன்பரதனே
சந்தனுநளன்சத்ய விரதன்பகீரதன்
சகரனொடு தானசன்னன்
தசரதன்மருத்துப் புரூரவன்சென்னியே
திரிசங்குமுடன்யயாதி
சத்யசேனன்விர சேனன்ருதுபர்ணவிக்ர
சேனன்விதுரன்பாண்டவர்
வசுதேவனுதியோர் புகழுன்றிநின்றநிலை
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௬௩.

நியோகபதிநிலை பேறு.

சூரனொடுபானுகோபன் திரிபுரத்தினோர்
தாரகனை மதுகைடவர்
துர்த்துமகிடாசுரன் சம்பரசலந்தரர்
தூஷணான் திரிசிரகரர்

வீராவணைகும்பகர்ணனிந்திரசித்து
மிருகனைக னிரணியாட்சன்
வெய்யவாதாவிவில் லவனுடன் சூர்ப்பநகை
மேவுமசமுகி தாடகை
தாருலவிசிசுபால தந்தவக்கிரச்சார்
சந்தனு டடம்பிசகன்
சகுனிதுரியோதனன் கஞ்சன்முதலாயினோர்
தங்களைய பேர்த்தியல்லால்
வாரிசூழ்புவியிலவர் கொடுமைகிலையின்றுரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறைபவர்மேவு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௫

வானப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு

ஒருபொழுதுமவமே யிராமணற்கருமங்க
ளுணர்வுடன் செய்துமனையா
ளொடுகாமமின்றியுன் பாதங்கள்போற்றிவரு
முறைவன்வானப் பிரஸ்தன்
கருமமுடனுனாதபக வற்றினைத்துறசெய்து
காயமுதலாமூன்றுங்
கருதாமலொருபோது சுவைநீக்கிடேயுண்ட
கருணையோன் சன்னியாசி
இருவினையுமவைசெய்த தஞ்செயச்செய்வது
மின்பமுங் கனதுன்பமு
மெண்ணியசாதிமரபும்பலவுமுன்செய்கை
யென்றெண்ணி யடிகடொழுது
ஒருமலினையவதூத மெய்ஞ்ஞானியென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறைபவர்மேவு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௬

உத்தமர் முதலானோர்கள்.

வினையுடனன்னமுஞ் சுகமுமேஷமுமென்ன
வித்தையுற தன்னையறிவார்
பிருகாமைமுகற்பகங் கன்னன்மலர்போன்மரபு
விதமாய் விளங்கவருவார்
பனையிறெடுகொளிகோங்கமுக மென்னவே
பரிந்தவர்க் கன்புகூர்வார்
பனசமுஞ்சூதமும் பாடலமுமன்னவே
பண்பினுட னுதவிசெய்வார்
சினமருவினீழுத் தொடுமணலெழுத்துடன்
சிலையெழுத் தெனமாறுவார்
செப்புமிவாதமையாதி யக்கமாப்பார்க்கவே
சிக்கைதனி லாய்ந்துபுவிமேல்
மனிதருத்தமர்கண்மத் திமராதர்மூவர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனைநிறைந்தயலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. ௬௪

தேசங்களின் பெயர்கள்.

அங்கமத்திரமாள வங்காளவங்கேக
யசரியம் பாரசீன
மாந்திரமாராடமே கன்னமிடங்கண
மலந்திமொழி சேகி தருகம்
கன்னைதிகழ்காஸ்மீர மச்சங்கொடங்
கருசமே சூரசேனங்
கலிங்கமொடு வங்காள கேபாளசிங்களன்
கனத்ததுளு வங்கேளம்
கொங்கணைப்பேடங்க்ரி கர்த்தப்புளிந்தங்
குளிந்தங் கிராடமகவின்
கூர்ச்சரமபப்பாம்லி கற்பகாம்போஜுகந்
கோசலஞ் சிந்துகொளடம்

வங்கமும்பணிகின்ற கருடகிரிவாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௬௭

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை.

ஒட்டமுறுசாதகஞ் சவ்வீரபாஞ்சால
மோங்குதிட தங்கடார
முகந்தாஞ்சோனகஞ் சீனகாந்தாரமோ
டுலாவுமலை யாளவங்கம்
இட்டமுறுத்ராவிடஞ் சோளபாண்டியமாதி
யெண்ணேழு தேசமாகி
யிலங்குகாதக்கண்ட மாதிநவகண்டங்க
ளைய்ந்தசம் புத்தீவுமே
அட்டதிசைபெற்றதி லேழுபூலோகமிரு
தாதிமே லேழுலோக
முதலமேயாதிகீ ழேழுலோகங்களிவை
யனைத்துமீ ரேழண்டமாம்
மட்டிலாவண்டங்க ளுன்றிருவயிற்றிலுறு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௬௮

பதினெண்கணங்களிவையெனல்.

தேவருடனசுரர்கள் சித்தர்கடயித்தியர்
சிறந்திடும் புருடர்கருடர்
செய்யகந்தருவர்கின் னரவிராக்கதபூதர்
திகழ்வே தாளர்முனிவோர்
மேவுவிஞ்சையருரக நக்ஷத்ரியக்கதே
மேனுமா காசவாசர்
மிகுபோகபூமியோர் முதலாயபதினெட்டு
விதமான கணநாதரும்

பூவையர்களுக்கன்று துகில்செயுந்திருமலை
புகழ்ந்தகோ ணேரிமூழ்கிப்
போற்றியுன்சந்நிதி வணங்கியேதுதியாத
புலைசனை முஞ்சனைமோ
மாவலியளித்தசெம் மணிமகுடபாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௧௬

பரமபாகவத ராவாரிவரெனல்.

சுகனொடுவியாசன் பராசனொடுசவுனகன்
தூய்யநா ரதன்வசிட்டன்
அங்கவான்மீனிமா வலிருக்குமாங்கதன்
சுக்ரீவன் மாருதி
தருமிட்சுவாகுவீடுமனுடன் பிரகலா
தனன்றுசே னைவிஜயனே
தருமனொடுமூசுகுந்த னக்குரூரன்முனி
ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்
அகலிதிரிசடைமாது பாஞ்சாலிசபரிமூ
னழைத்திடக் கஜராஜனே
யாதிராமாநுஜன் திருவரங்கத்தமுத
ராழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
மகிமைபெறமூன்றொண்டர்பாதமேதுணைகொள்ளு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு

உனதுபாதம்போற்று மடியார்கள்கிங்கையி
லுவந்துநீ யென்றுமுதவா
லுன்னுடையதிருமாத ரென்மருஞ்சேர்வரவ
ருற்றதா னிதிகள்சேரும்
கனதிதிகள்சேர்ந்திடத் தனதன்வருவானுடன்
கருணைபுரி நேயன்வருவான்

திருவேங்கடசதகம்.

காதலனுடுத்ததா லுமைமவருவளன்னையாம்
கந்தன்வருவன் மருகனல்
தனதுமாமன்வருவ னாசன்வாலாலமார்
சகலருங் கண்டுவருவார்
தருமஞ்செழிக்குமருள் சேருமதுவன்றியே
தவமொன்று செயல்வேண்டுமே
வனசரோருகமலர் மடந்தைவளர்குமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௱௧

அவையடக்கமும் பிரார்த்தனையும்

ஒருமலையெடுத்துமதை சார்ந்தவாமனதேவ
ருபயபத சேவைதனையே
புளங்கொண்டுவெண்மணியில் வாழுமுத்தாரையு
னுடவுநா ரணபாரதி
பொருமலைபெருங்கங்கை யுங்காளியாறும்
பொருந்துகடல்போற் புலவர்கள்
புகழ்சபையிலெனதுவேங் கடசதகநீதிசெறு
புகலவரு நூறுகவியும்
பகவிறுடனேவருங் கேட்டியன்றமிழின்மேற்
பக்ஷம்வைத் தாளவருவாய்
பாலகன்புன்சொலைக் கேட்டுமேயகிழமவன்
பார்மீதி லன்னையலவோ
வருபவர்களிக்கல் வாழுதவுநேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௱௨

திருவேங்கடசதகம்.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

மலையாள மாந்திரீக அரிச்சுவடி.

விளம்பரம்

இதனால் சகல மாணவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதி யாதெனில்; இதுகாலபரியந்தம், அகப்படாமலிருந்த மலையாள மாந்திரீகத்தை அநேகர் வேண்டுகோளின் பேரில மலையாள சுவாமி மாணுக்கரிலொருவராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ. வேலாயுத சுவாமிகளால், எழுதி முடிவு பெற்ற யெந்திரங்களும் அதற்குரிய பீஜாக்ஷரமூல மந்திரங்களும் புதிதாய் அச்சிட்டிருக்கிறது இன்னும் மற்ற புஸ்தகங்களுமிருக்கிறது வேண்டியவர்கள் நேரிடமாவது வி. பி. மூலியமாவது பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மலையாள மாந்திரீக அரிச்சுவடி.	0—4—0
சுந்தமணிதேவி நாடகம	0—4—0
ஞானக்கோர்வை-2-பாகம் சேர்ந்தது	1—0—0
நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம	2—0—0
திரு வடசலை	2—0—0
ஜாதகசிந்தியென்னும் அனுபோக ஜோதிட பரமரகசியம	0—12—0

இப்படிக்கு.

ம-மாதவ கிருஷ்ண முதலியார்.

நெ-11-தாண்டவராயப்பிள்ளைத் தெரு.

சௌகார்பேட் போஸ்ட்.

சென்னை.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம,

மணவாளநாராயண சதகமென்னும்

திருவேங்கடசதகம

காப்பு,

செந்திருவாழ் மார்பன் திருவேங்கட சதகம்
பைந்தமிழா னீதிநெறி பாடவே—வந்தருளுங்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தாமரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு,

—(✻)—

தனியன்

ஓங்குதண் டலைசூழ மேகமனை தேன்சொரியு
மோமனூர் வேங்கைபுய
னுதவுமண வாளநா ராயணன் களமூரி
னுலகநீ திக்கேட்கமுன்
தெங்குநீர் வயல்சூழும் வெண்மணியில் வாழுமுயர்
செல்வன் மூதத்தாசையனார்
செழுந்தவ முதித்தநா ராயணபா ரதித்
திருவேங்க டச்சதகமே
பாங்குபெறு முலகுளோர்க் கிருகண்மணி யாகவிருட்
பானுவிரு வழிவிழியதாம
பவக்கடல் கடக்கவரு வங்கமாம் பொங்குமொளி
பரவுமெய்ஞ் ஞானவழியாம்
சங்கிக பாத்துலைய தாமிதை படிப்பவர்க
ளியல்வேங்க டேசரன்ற
னிசையருளை யுற்றுநல மேபெருகி வாழுபவ
ரொழுபொன்மலை போல்வாழ்வரே.

—(✻)—

திருவேங்கட சதகம்.

நூல்.

கடவுள்வாழ்த்து.

பூமேவு திசைமுகனை யுந்திதனி லீன்றதும்
புதிதலவே தாகமமெல்லாம்
புருஷோத்த மன்றெய்வ மென்பதும் பூசுரர்கள்
புரியுபந் நிரசுருமமுந்
தேமேவு மலாமங்கை மார்பிலவளர் சீருஞ்
செகந்தனைக காத்தருள்வதும்
தேவர்முதன் மிர்கசெந்து பட்சிசிலை மாமுஞ்
செழிக்கப் பதந்தருவதும்
பாமேவு பொருளலங்காரஞ் சிறப்பதும
பலவிதமு நீயென்றதாற்
பரதெய்வமுண்டென் றிருப்பார்களெந்நூல
படித்தவித மோதெரிகிலேன்
மாமேவு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (க)

அந்தணர்சிறப்பு.

சீலமிகு மாகம புராணமனு நீதியுந்
தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவார்
செய்கின்ற யாகாதி மந்த்ர கருமங்களாற்
றேவர்க்குமுதவி செய்வார்
காலமுத லாகிய ப்ரமாணங்கையிற்
கனிபோல வேகாட்டுவார்
காயதரி யகிலமையாற் சகலதீ வினைகளுங்
களைவிட்ட பஞ்சுசெய்வார்
ஞாலமிசை சிங்கண்முழும் மாரியங் கொற்றவர்
நடாத்துசெங்கோல் வளமையு
நாடுகள் செழிப்பதுஞ் சகலதரும மும்வேத
நாயகர்மகத்துவங்காண்

வாலகரு டன்பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௨)

அரசர் சிறப்பு.

சீருலவு மனுநீதி மந்திரிசொ றன்புத்தி
தேசத்தியற்கைநான்கும்
தேர்ந்துசெவி விழிமனது மூன்றினும் பொறுமை
சேர்ந்துசெங் கோல்செலுத்திக்
தாருலவு கமலமுங் குமுதமுங் காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்தியொடு முதலையொரு தானபல முங்கண்டு
தரியலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவு கெடிசேனை தனதானி யஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன் மங்களோடு கீர்த்திப்ரதாபம்
படைத்ததிற லோனரசனும்
வாருலவு தனமங்கை மனமகிழு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩)

வணிகர் சிறப்பு,

திடமுடன் றன்பன தறிந்துவா ணிபமதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய் யார்யாவர் வருகினுங் கண்டபடி
தேர்ந்து நிறை போலுரைப்பார்
அடகுதக் தானுமரி யாதையில் லாருக்
கரைக்காசு கடனுமுதவா
ரனமனு நீதியுடையோரகளுரை வாய்மையா
லளவிலாதே பொருள்கொடுப்பார்

கபிருதனி லெட்டிலொரு கூறுவா வெனிலுங்
கணக்குமுறை தன்னில்வழுவார்
காரிய விசேஷமதி லொருகோடி யுதவுவார்
கருணைவர்த் தகர்பெருமைகாண
வடமலை தினம்பரவு தென்மலைக் கதிபனே
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௪)

வேளாளர்சிறப்பு.

அந்தணர்கள் தருமமுஞ் சகராசர் புசபலமு
மவனிவர்த் தகலாபமு
மனைவாக்கு மென்மையுந் தருமமுந் தானமு
மன்புமங் கையரின்பமும்
புத்திதெளி நியமமுஞ் சாத்திரமு மாகம
புராணமொடு சகலகலையும்
பொய்யாத வுண்மையுங் கீர்த்திப்ர தாபமும்
புகழ்கின்ற தேவர்கிலாம்
விந்தைபுரி மானமுங் குலமரபு நீதியும்
விதரண முதற்சகலமும்
வேளாளர் குவளைபுனை காராளர் தங்களுடை
மேழியின் பெருமையன்றோ
மந்தர மெனுமபுய சவுந்தர முகுந்தனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫)

புருஷராய்ப்பிறந்தோர் பெறுபயன்.

புருஷராய்ச் சனமமெடுத்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
போதத்தை யறிவதொன்று
பூரியொடு மிக்கதன வானவ தொன்றலது
பூவைஞ் செய்வதொன்று

தருமவானென்று மிகு கீர்த்திமா னென்றுநற்
சற்குண விவேகியென்று
சகலருமே புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றானை
சங்க்ராம வீரனென்று
சருணைசே ரிந்தவகை யில்லாத மனிதரைக்
காசினியி லேன்படைத்தாய்
கருதாதா யுதமும் பார்க்கின்ற பேர்களிரு
கண்களுஞ் செய்தவினையோ
மருவுலா வியதுளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௬)

நகரச்சிறப்பு.

பாகதகீ தப்ரபல வேசியர்க ளாடலும்
பாடலும் பெருகோயிலும்
பலவாவி மண்டபங் கோட்டைய ரணங்களோடு
பலர்மேவு கடைவீதியும்
இரதகச துரகம்ப தாதிசது ரங்கபல
மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
மெண்ணமிகு மந்திரிப்ர தானிதா னுபதிய
ரியலுத்தி யோகசயனமும
விரதமறை யோராதி நாற்குலமுமொன்றென்று
மிக்கசோடசதானமு
மேலாய்ச் சமீபித்த நதியுமாய் மதநீதி
வேந்தனும் பெருபட்டணம்
வாதருரை சிங்கபட்டண மெனச்சொல்வர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௭)

அரசர்க்குரிய தொழிலாளரியல்பு.

காரியா காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வோன்மந்திரி
காலமுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
சீரிய தளங்களொடு ராச்சியஞ் சகலமுந்
திட்டமிடுவோன் ப்ரதானி
செய்ய வாசகதாட்டி யவதான வக்கணை
சிறக்குமவ னோராயசன்
சூரியன் றிசைமாறி னுந்தான் றொடுத்தவத்
தொகைவிடான் கருணீகனுஞ்
சொல்வன்மை சபைவன்மை பராசர் வன்மை
சுமுகனே தானுபதி [தெரி
மாரியது காத்தருளு மணிமேக வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அ)

இதனை லிஃதுளதாமெனல்.

அதிகார மதுவந்து சேரிலவ ருக்குமே
யதிகவல் லமைசருண்டா
மாடை யாபரணங்கள் சேரிலவ ருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்
நிதிமேவு செல்வமது சேரிலவ ருக்குமே
நிறைகின்ற மேன்மையுண்டாம்
நெஞ்சமகிழ் விதரணஞ் சேரிலவ ருக்குமே
நிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
துதிமேவு பத்தியது சேரிலவ ருக்குமே
தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
சுகமிக்க பருவமது சேரிலவ ருக்குமே
துய்யமண வாசையுண்டாம்

மந்திரோ ரிலங்குமுத மலரா திருக்குமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬)

அரசரிடத்துப் பெறத்தகும் வரிசைகள்,

சுற்றமொடு தானுநம் பினபேரு மின்பமாய்ச்
சுகமுறிற் புரவியமையுந்
துய்யதரு மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபந்
துலங்கிடுற் சிவிகையமையும்
கொற்றவர்கண் மெச்சவே பரராசர் கெடிவெற்றி
கொண்டுவரி லாணையமையுங்
குறையொன் றிலாமணிநிறை புகழ்பெற்றவீரர்முன்
கூறுங்கை வாளமையும்
உற்றதகை யிவையெலாம வேந்தர்சன் மானமுட
னுதவாம லேயெற்றிடி
லுறைகொண்ட நாடகந்தன்னில்வரு கோலமுட
னூர்வலஞ் செய்கோலமும்
மற்றவர்கள் சரியென்று சொலவர்காண்
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௭)

பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனமுதலியவற்றால் வருநன்மை,

தந்தைதாய் வாக்ய பரிபாலனம் புரிவதுந்
தான்சொன்ன படிசெய்வதுந்
தவறாத விரதமும் பொய்யாத வசனமுந்
தானமுங் கனபொறுமையும்
சிந்தைமகிழ் மரபினோர் செய்தொழின் முடிப்ப
தேவதா விசுவாசமுஞ்
செய்தபேர் பரசராமன் கவச குண்டலன்
செயராம னெறிவீடியன்

அந்தமிகு சொல்லரிச் சந்திரன் மாபலி
யடறநும னெடுபகிரத
னருள்பிரக லாதனிவர் போற்பெருங்கீர்த்தியொடு
மவனிமிசை நீடுவாழ்வார
வந்தமலர் போற்றவளர் சேஷகிரிவாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௰௧)

சூதுமுதலியவற்றால் வருந்தீமை,

சூதுபெறு வித்தையும் பரதாரமோகமுஞ்
சோதரன் றனையிகழ்வதுந்
துலங்காத புத்தியு மடங்காத வார்த்தையுஞ்
சொல்லிச்சை யாகதிறமும்
தீதுபெறு வஞ்சமும் மதங்களும் பிறருடைய
திரவியத் தனிலாசையுஞ்
சிந்தையக மெனுமகங் காரமும் பெற்றபேர்
சீர்நளன் கீசகன்றான்
மீதுபொரு வாலிசக ரன்குமரன் சிசுபாலன்
வென்றியுத் தான்வில்லவன்
விந்தைபெரு துரியோத னன்சனகன் முன்பெற்ற
விதமுற் றிருப்பர்கண்டாய்
வாதுபெறு தானவரை மோதுமொரு திகிரியாய்
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௰௨)

சாதிமுதலானவைகளின் குணமே சிறந்ததெனல்.

தடவரை யதன்மீது விளைகினுஞ் சோளமது
சன்னசம் பாவாகுமோ
சந்தத மும்வாடா திருந்தாலு மெட்டிமலர்
சாதிமல லிகையாகுமோ

கடலெலா நிறைவெள்ள மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
காவிரியினீ ற்றாகுமோ
காகங்கள் கோடிதொனி செய்தாலு மொருசிறு
கருங்குயிற் றொனியாகுமோ
படர்கின்ற பேய்ச்சுரை சொரிந்தபழ மூந்திரிப்
பழமதற் கிணையாகுமோ
பகர்கின்ற சாதி ங் கனவயதா மேன்மையும்
பலகூட்டமுந் தேகமார்
வடிவதிக மன்றுகுண மேயதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (க௫.)

செல்வத்தால வருமுயர்வு.

செல்வமது சேரிலோ வெங்குபேர் வேங்கனுந்
திரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
செயல்கொண்ட வேங்கடா சலனுமா மையராந்
திங்ஙாய ரவர்களாகும
நல்வரிசை கொடுதான டர்திடுங் காரிய
நயந்ததூ தாகுமப்பா
னக்கோலே கிள்ளாக்கொ டாபபமேலொருவசன
நவிலுமுன் கப்பமிடுவார்
சொல்வண்மை வாவென்ற பேர்வாரு மென்பார்
சுவாமியாந் தேவரீராந்
துதிபெற்ற தேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
றொழுதெழுந் தருளுமென்பார்
வல்விதம் பெறுபாம லோபியர்கண் மீண்டனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலுமங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௰௪)

வறுமையால் வருமிழிவு,

அதிக்கின்ற மனைவியையுங் குறைசொல்வடங்கைதாய்
சோகமுற வசைகூறுவார்
துன்பமொடு மனமெலியும் மேனிவெற்றுருவமாந்
தொலையாத கவலைவளரும்
உதிக்கின்ற புத்தியு மழுங்கிடுஞ் சல்வியோ
முதாரத்தி லதிசயமியா
முறவின்முறை யாருமொரு வார்த்தைசொல்லார்
உத்தரமு மொருவர்கேளார் [சொன்ன
விதிக்கின்ற வுலகத்தி லெல்லாரு மிகழுவார்
மிடிவந்து சேர்ந்தென்றுன
மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது
வித்தையே தேவரறிவாகாண்
மதிக்கின்ற வன்பதம போற்றிவை சேருமோ
மணவாள நாராயணன
மனதிலுறை மலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கரு)

உடனே கண்டிக்கப்படுபவர்கள்,

முடிகொண்ட கொலையாளர் களவிஞேர் சாதிநெறி
முறைமை வழுவின்றதீயோர்
மூர்க்கமுறு பகையாளர்வெகுசன விரோதியர்காண்
மொழிமாறு சோரனுரைப்போர்
மிடிகொண்ட பேரைக் கெடுத்தவோர கற்புடைப்
மெல்லியரை மேவுமபலோர்
விசுவாச காதகஞ் செய்குவோர் துஷ்டமா
மிருகங்கள் மிக்கபிணிகள்
கடிகொண்ட விஷமுடன் செய்யகனை லென்னவே
கருதுபதின் மூன்றுவகையுங்
கண்டவுட னேயின்மை யென்றெது கண்டித்தல்
கருணைமனு நீதி கண்டாய்

வடிகொண்ட தெள்ளமுத மனையகுண சீலனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (கசு)

பொறுத்துக் கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுதிரு பந்தனைத் தள்ளுவோர் குருசுவாமி
காரியக் குறைசெய்குவோர்
காணு விடத்திற் பழித்துளோர் வஞ்சகங்
கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்
சண்டைகொடு தந்தைதாய் சுற்றமுட னனுதினந்
தவிராத கலகமிடுவோர்
தம்முடைய வலுமையா லெளியோர் வழக்கினைத்
தள்ளிய மதங்களுடையோர்
அண்டிவரு துஷ்டரொடு கூடிவினை செய்குவோ
ராகுமிவ ரெண்மர் தமையு
மாறுபோ லொன்றுமுறை கண்டபின் கண்டிப்ப
தாசர்மனு நீதிகண்டாய்
வண்டிலவு கின்றமலர் தண்டுளப மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (க

என்றுங் கண்டிக்கப் படாதவர்கள்.

தாதாகி வந்தபேர் மிக்கதா னதிபதியர்
துதிபெற்ற தந்தைதாயார்
சொல்லுமா சாரியர் புரோகிதர் புராணிகர்
சுகந்தந்த போகமடைவார்
வேதாக மங்கற்ற வைதிகர் தபோதனர்கள்
விகடப்ர சங்கமிடுவோர்
வித்தையா லுயர்கின்ற கவிராஜர் சுத்தரண்
வீரர்மர பினிலுயர்ந்தோர்

சீதான வெம்பிணி யடைந்தவளோர் வறுமையயோர்
சிறுவரொடு தனைநயபினோர்
செய்யுமிவர் பதினெண்மர் மதியாத குற்றங்கள்
செயினும் பொறுப்பதல்லால
வாதாடி யெதிர்செய்கை மன்னர்நெறி யன்றுகாண
மணவாள நாராயணனை
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (கஅ)

இவர் இதனால் வெல்லுவரெனல்.

வேந்தருட னேவேந்தர் வாதுவரி லேகொடிகொள
வெற்றிகொண் டேசெயிப்பார
வீரருட னேவீரர் வாதுவரி லாயுத
விதத்தினாலே செயிப்பார
போதநிடு நியோகியர்கள் வார்த்தை யுசிதத்தாற்
பொருந்தவே வாதுவெல்வார்
புலவர்க்கு வாதுவரின மாபெலாம் வசைசொலிப்
பொருவிலக் காறசெயிப்பார்
சாதமணி வேசியர்கள் வாதுவந் தாற்பரத
சங்கீத மொடுசெயிப்பார்
சரசகவி ராசர்பிர சங்கத்தினால் வாது
தன்னைச் செயிப்பர்கண்டாய்
ராந்துளிரை நிகர்மேனி ராதையது மோகனே
மணவாள நாராயணனே
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கக)

இக்குற்றத்தாலிது பயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்ட மானமது பங்கமா னற்றிரு
செழித்தென்ன மாறிலென்ன
செய்யருணை வின்பரச மில்லாத மங்கையைச்
சேர்ந்தென்ன நீங்கிலென்ன

இயல்கொண்ட கீர்த்திமரி யாதையில் லார்களை
யிகழ்ந்தென்ன புகழ்ந்துமென்ன
விடாநற்ற போதுதவி செய்யாத பேர்நட்
பிருந்தென்ன போயுமென்ன
கயல்கொண்ட விழியினுள பேரிளம் பெண்கொங்கை
காட்டிலென் மூடிலென்ன
கருணைகொண் டொருவருக் குறையாத பேர்வித்
கற்றென்ன மறக்கிலென்ன [தை
வயல்கொண்ட பயிர்மேனி புயல்கொண்ட களமூரின்
மணவாளநாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௨௰)

இவையெல்லாமளவுபடினு மாசையளவுபடாதெனல்

பொங்குநதி மணலுமா காயத்தி னெல்லையும
பொழியுமழை யின்றிவலையும்
புடவியிசை வருசனமு மடவியிசை வளர்மரமும்
பொருப்பின்மிசை யுற்றசிலையும்
திங்களுட னுற்றதா ரகைகளுமு முன்பாத
சேவைசெய் வோர்பெருமையுந்
தெரிவையர்கண் வளமுமுனை நினையாத பலமூடர்
சென்மமுங் கடலாழமும்
அங்கசன் கருணைபுரி மோகமுங் கவிராஜ
ரருள்பெற்ற புத்திநலமு
மளவுகண் டாலுமோ மனிதருறு மாசைதனை
யளவிடக்கூடாதுகாண
மங்கைமிதிலாபுரி மடந்தைமகிழ்நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௨௧)

இன்னார்க்கு இதுவில்லையெனல்.

காதன்மிகு காமுகர் தமக்குமுறை யில்லைவஞ்
சகர்க்கு மரியாதையில்லை
கட்டுண்ட கள்வருக் குறவின்முறை யாரிலலை
கசடர்க்கு ஞானமில்லை
வேதமறி பூசுரர் தமக்கருள்செ யாரில்லை
விரோதிக்கு நேயரில்லை
மெய்ஞ்ஞானி யர்க்குவரு சாதிகுல மொன்றில்லை
வீரர்க்கு மனபயமில்லை
போதமிகு யோகிக்கு வினைசெய்கு வாரிலலை
பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை
புலவர்க்கு நேயமில் லாரில்லை செல்வனைப்
போற்றிலா வொருவரில்லை
மாதரெழில் கண்டுமன மகிழாதபேரில்லை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உஉ)

இது இவ்வாறுயின் இதுவாமெனல்.

எழுதினது சொல்வதே யாயரொப் பந்தனக்
கிசையுமவளே ரபையா
இடர்வேளை யுதவுபவ னேகண்ணன் வழிநடைக்
கேற்றதே யுற்றவசுவம்
பழகிமன மறியுமவ னேயூகி யந்திரற்
பயநீக்கி னோன்றந்தையாம்
பசிபிற கிடைத்ததே யமுதமாந் துயிலினேர்ப்
பட்டதே புஷ்பசயனம்
கிழுறந்து காத்ததே கற்பகந்தாகத்தி
னீர்தந்த தேகங்கையாம்
நிறைபிணி தவிர்த்ததே சஞ்சீவி தன்பட்டு
நீச்சநீ ரேகடலதாம்

மழைமுகி லெழுந்தனைய மெய்யனே தூய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௨௩)

இவர்க்கு இது தெய்வமெனல்.

தீதுபுரி லோபியர் தமக்குப் பணங்களே
தெய்வமாங் காமுகர்களுக்
தெரிவையர்க டெய்வமாந் துஷ்டருக்கென்னிலோ
தீமையே தெய்வமாகும்
நீதியுடை யோர்க்குப் பயந்தீர்த்து ரக்ஷித்த
நேயரே தெய்வமாகும்
நீங்காத் தரித்திரர் தமக்குங் கொடுத்தபேர்
வித்தமுந் துதிதெய்வமாம்
சாதியனை வர்க்குமறை யோர்தெய்வ மம்புவி
தனக்கரசனே தெய்வமாகும்
சகலர்க்கு மாசாரியன் றெய்வ நாரியர்
தமக்குநா தன்றெய்வமாம்
மாதவம் புரிஞானி யர்க்குநீ தெய்வமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௨௪)

இது உண்டாயினும இது வில்லாவிடிற் பயனில்லையெனல்.

எத்தனைபொருட்சுவை யிருக்கினும பத்திரச
மில்லாத கவிகளென்ன
வெண்கோடி சம்பளந் தருகினுஞ் சன்மான
மில்லாத சேவகமென்ன
சித்ராதி லீலைபல செய்யினு மிதமுண்டு
சேராத சுகமதென்ன
செம்பொன்மிகு செல்வமுண்டா யினும் பயிர்கொ
செயலிலா வளமையென்ன ண்ட

வித்தையுள்ளவெல்லாம படிக்கினுங் குணவினய
மேவாத பெருமையென்ன
மெய்த்துளசி யில்லாத நந்தவனமென்னவே
விளங்குமென்பார்கள்கண்டாய்
மத்தகச ராசன்மகிழ் விசய நரசிங்கமே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (உரு)

இதுஇச்சிறப்பட்டையினும் பயனில்லையெனல்.

காட்டிலின் டஞ்செடி தழைத்தென்ன காஞ்சிரங்
கனியது சிவக்கிலென்ன
கரைநாண லெல்லா மலர்ந்தென்ன காகங்
கழுத்திடை வெளுக்கிலென்ன
ஆட்டின்கழுத்திலதர் நீணடென்ன நீர்ப்பாசி
யதுபச்சை யாகிலென்ன
வற்பருக் கதிகாரம் வந்தென்ன பேடிகையி
லாயுத மிருந்துமென்ன
நீட்டமொடு கரடிக்கு மயிர்வளர்ந்தாலென்ன
நீதியறி யாதமூட
கிறைசொல்வராயென்னஞானமில்லாக் கல்வி
நெறிபோலிருக்குமென்பார்
வாட்டடங் கண்ணிபுனைகண்ணிமகிழ் கண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உசு)

கலியுகதோஷம்.

அப்புவியின மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக் கண்டாலு
மதுவுமொரு வேஷமென்பா
ராகம புராணமறு நூல்விருமபார்கள்பரி
யாசகதையே மெச்சுவார்

கம்பமிசை யொருகோடி கரணமிட் டாலுமது
கண்கட்டு வித்தையென்பார்
கற்பனையலங்கார மாக்கவிகள் பாடினுங்
கற்றவர்க் கெளியவென்பார்
நம்பிவிசு வாசமொடு துதிசெய்யி னுங்கள்ள
ஞானமென் பார்களவைபோ
னயந்த கலியுக மகிமை தின்னையுஞ் சிலபேர்
நவின்று குறை சொலவர்கண்டாய்
வம்பவிழ் மலர்ச்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கட ராயனே. (உஎ)

அரசரது நன்றியறியாமை.

அரசரைக் கண்டுபின் காரியக் காரருக்
கதிகபரி தானமுதவி
யதிகார மொன்றினைப் பார்ப்பவ ரிடத்தினு
மதுக்கொட்டிரட்டியீநதும்
கருதுகினு வைப்பணந் தவனைப் பணங்கன்முன்
கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்
கணக்கர்செல வெழுதார்க ளுட்டார்க ளேவர்
கடன்காரர் தாமறிப்பார்
விருதுசீட் டுக்காரர் வைவார்கள கொல்லரோ
வெயிலிடை நிறுத்தி வைப்பார்
விதமாகு மவரவர்க ளெல்லாஞ் சபாசென்ன
மெய்ப்பாய் நடந்துகொளினும்
வரிசைபெறு துரைகளவ ருமைசற் றறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உஅ

கவிவாணரருமை யறிவிலாமை.

கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினுங்
கனவரிசை யொருமச்சடங்
கலம்பகங் கூறிலொரு துப்பட்டி பிள்ளைக்
கவிக்கென்னி லொருசோமனும்
நற்பொரு ளுலாவென்னி லுறுமாலை மடலுக்கு
நாணயம தாயொருபணம்
நலவண்ண மென்னிலொரு சாப்பாடு மாலையெனி
னன்மை தரு தாம்பூலமாம்
அற்புதம் பெறுகவிக ளென்னிற் பளாபளா
வதிவெகு மானமாது
மப்படியு மாயிரத் தொருவரொன் றுமெலங்க
ளருமை யவரறிவர்கண்டாய்
மற்பொருத மல்லரொடு முற்பொருத வீரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௨௬)

இதனையிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

கீர்த்தனைக ளின்மகிமை பாகவத ரல்லாற்
கிரிக்குறவர் தாமறிவரோ
கீர்த்திப்ர தாபமுறு விதரணிக ரல்லாது
கேட்டலோ பியறிவரோ
சேர்த்தமநு விக்யான நீதிமன் னவரலாற்
சிலைவேடர் தாமறிவரோ
செய்ய பகவற்கீதை மெய்ஞ்ஞானி யல்லாது
சென்மநீ சர்களறிவரோ
கோத்தமணி மாலையை மங்கையர்க ளல்லாற்
குரங்குகண் டறியுமோ
கொக்கோக மகிமைதனை நாகரிக ரல்லாது
கூறுபேடி களறிவரோ

வார்த்தைபுசித்தைமந் தரிசனன்றி யறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௯௰)

பயனில்சொல்லி னிழிவு.

அகமென்று தன்னைப் புகழ்ந்தபேயுந்தந்தை
யன்னையர் வருத்தமுறவே
யயலார் தமக்குதவு பேயுமட வார்புத்தி
யனுதினங்கேட்டபேயும்
சுகமென்று பொதுமாதரைக்கூடி மனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணைத்துணைர களமற்று முறிகின்ற பேயுமுன்
சொன்னதில்லை யென்றபேயும்
செகமன்னராமென்ற தலையென்ற பேயுமியல்
செய்ந்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளான சபையினிற் பயனிலா வார்த்தையுரை
செய்கின்ற பேய்க்குநிகரோ
பகமென்று கோசிகனழைக்கமகிழ் தூயனே
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௧)

எல்லைக்கடத்தலின் வருமிழிவு,

அரசர்மேலாணைதனை யெண்ணாத குடிகளு
மாதாய மிஞ்சுசெலவு
மன்புடைய பேர்புத்தி கேளாத கோபமு
மவைக்கடங் காதநாவும
சரசவகை மிஞ்சமேவ வந்தமரி காசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாளருந்
தமிரியந் தனைமிஞ்சு கவலையுஞ் சாக்ஷியோர்
தமைமிஞ்சு முறைமைழக்கும்

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு. சென்னை-20.

கரசரண வவயவந் தனைமிஞ்சு தேகமுங்
கவியில்மிஞ் சியவெழுத்துங்
கருதுமுறை கேளாத மனையாட்டி புணர்நாய
கன்புகழையொக்குமென்பார்
வரசரச கவிராஜர் புகழ்வேத குலதிலக
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯உ)

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தெனல்,

அண்டருக் கமுதமது சொர்க்கத்தில் வேதியர்க்
கமுதமது சொல்லுரையிலே
யானைகவி ராஜருக் கமுதமணி நாவிலே
யாவினுக்கமுதமுலையில்
பண்டிதர்க் கமுது கையிலே விதரணிகர்
பங்கிலமு தங்கண்ணிலே
பாகவத ருங்கமுது காதிலே பரிவுடைய
பாங்கருக் கமுதமனதில்
ஒண்டொடிய ருக்கமுத மாமதிய மெனவே
யுகந்திடுந் தேகமெல்லா
முற்றபெரி யோர்தமக் கமுதக் குணத்திலே
புணர்வுடைய பேர்க்கமுதமோ
மண்டலமளந்தவுன் பாதத்தி லென்பர்காண்
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கடராயனே, (௯௩

இவர்க்கு விஷம் இவ்விடத்தெனல்,

திருடர்க்கு விடமெலாங் கையிலே காமிக்கு
தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
தீயபொய் யர்க்குவிட நாவிலே பகமுடன்
திரிவோர்க்கு விடமிதியிலே

கருதரிய கோளர்க்கு விடமுதகு
 காமுகர் விடங்கண்ணிலே
கட்செவி விடங்கள்பல லடியிலே தேட்கெனிற்
 கனவிடங் கடைவாலிலே
அரியதுஷ் டாக்கென்னி லெட்டிமர மென்னவே
 யங்கமெல் லாம்விடமதா
மடுத்துக் கெடுத்திடும் பகைவர்வுட மனதிலே
 யம்பொன்விலை மாதருக்கு
மருவுவிட மல்குலிற் றெரியவச மன்றுகாண்
 மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (௬௪)

இவர்கருப்புண்ணியமிதுவெனல்.

உன்னுடைய பதசேவைக ண்டுபணி கின்றதே
 யுடல்செய்த புண்ணியமதா
முறைகொண்ட கீதையின் சாரஙகள் கேட்பதே
 யுற்றசெவி யின்புண்ணியம்
தன்னுடைய புத்திர ரேனுந்தசோறுண்பதே
 சாற்றுநாவின் புண்ணியந்
தததுவ முணர்ந்தபெரி யோர்தமைக் காண்பதே
 சார்ந்தவிழி யின்புண்ணியம்
பன்னுமிர மலர்கேட்கு முன்னங் கொடுப்பதே
 பாணியது செய்புண்ணியம்
பதிவிரத மங்கைகுண மிக்க புருடனும்
 பலிப்பதே வெகுபுண்ணியம்
மன்னுமிவை முன்செய்த புண்ணியம தென்பாகாண்
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (௬௫)

இவர்க்குப் பாவமிஃதெனல்,

திருந்துகற் பனையிலாப் புன்கவிகள்கேட்பதே
செவிசெய்த பாவமாகுஞ்
செயலருமை யறியாத பேர்கண்முன் சேவகந்
திரிதல்கால்செய்தபாவம்
பரிந்தவுபசாரமா தரவிலாற் மனையுணவு
பருகலு வின்பாவமாம்
பாவனை லயஞ்சுருதி நயமிலாப் பரதமது
பார்த்தல்விழி செய்தபாவம்
தருந்தமிழை யறியாத பேர்களிட மேற்கின்ற
தகைமை கைசெய்தபாவந்
தன்பெயர் விளங்காத பிள்ளையைப் பெறுவதே
தாய்வயிறு செய்தபாவம்
வருந்துயர முன்செய்த பாவவினை யென்பர்காண்
மணவாளநாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே (௫௪)

இவர்க்கிவை யுளவேனு மிவைவேண்டுமெனல்,

அதிவீர னென்னினுந் தந்திரவு பாயமுட
னடையலரை வெல்லல்வேண்டு
மாயிரம் வித்தைகற் றாலுமுலகந்தனி
லடக்கம திருத்தல்வேண்டும்
நதிகோடி தீர்த்தவந் தாலுமோ டந்தனை
நயந்துகரை சேரல்வேண்டும்
ஞானதத் துவமுணர்ந் தாலுமுலகத்தினி
னடக்கைதனை யறிதல்வேண்டும்
துதிசேர் குபேரனென் றாலுமொரு லாபமுறு
தொழிலுட னிருத்தல்வேண்டுந்
துய்யவல்லமையுடைய னெனினுமொருசார்பிறைற்
றுரைகளோக காணல்வேண்டுந்

மதியூகி யென்னினும் பெரியர்சொற் கொளல்வேண்டு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௯௭)

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்.

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமே முதலான
பெரியோரை முனிதல்வேண்டாம்
பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே யவமான
பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
உற்றவர்கள் போலவுட் பகையான வஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பவேண்டா
மொருவருக் கிச்சையாயப் பொய்சொல்லிப்பின்சு
பையி னுண்மைபோ லிற்றல்வேண்டாம
சற்றுமே பொறுமையில்லாதவர்கள் சண்டையிற்
றன்போய் விலக்கல்வேண்டாந்
தைரியந் தவிர்விக்ர மாதித்த னென்னினுந்
தன்னையே புகழ்வேண்டாம்
மற்றொன்று மெண்ணாது செய்யவேண் டாமென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே, (௯௮)

இவர்க்கிவை பாவமெனல்,

அரசர்வெகு மானஞ்செய் போதுதகை வுறுகிலோ
வன்றுவிதி பாவமாகு
மானபெரி யோர்பழமை யாய்வந்த நேயமதை
யகல்வதே தத்தயோகம்
தருகின்ற காரியமை கைகூடி யேயின்பு
தயறில்லை யிருதியாகுஞ்
சற்குண மடைந்துளோ ருத்தமரை முனிவதே
சந்திராஷ் டமதாகுமாம்

கருதிய விருந்தினுட னுண்ணுத் தனியுணவு
காணுமது வேதார்த்தினங்
கலக்கமே செய்கின்ற வீணரைக்காண்பதே
சனிவர்ச்ய வேளைகண்டாய்
வரிசிரத வெனவந்த காசிபகுலோத்துங்க
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௧)

இவர் இத்தீக கோளாவரெனல்.

தரைமக்க ளைக்கண்டு தங்கள் காரியமலாஞ்
சொல்லிச்செய் கின்றவேளை
சொல்லெலாம பொய்யெனவு மிவர்சாட்சி மெய்
யெனவுந் தோனறுவோ னலமாகும்
திருமுற்ற கல்வியொடு குணமிக்க கவிராஜர்
திரளான ராஜசபையில்
செய்யும ப்ரசங்கத்தி லொருபழுதுசொல்லுவோன்
சென்மத்தி லங்காரகன்
அருளைபெற்ற விதரணிக ளைக்காத்த னேகரு
க்குசரித் தியல்பாகியே
யவாகொடுக்கும்போதி லிடர்சொலி விலக்குவோ
னஷ்டமச் சனியனாகும்
மருவுற றலர்ந்தவம் புயமணியுமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலுமங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௯௨)

இது இவ்வாறுயின் இச்சிறப்பிற்றுமெனல்,

தாரணிமன் னவர்சபையின் மெய்க்கின்ற வரிசையே
தனதுபட் டாபிஷேகஞ்
சபாசென்று மெச்சிக் கொடுக்குமதி காரமே
சாம்ப்ராச்ய போகமாகும்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

திருவேங்கட சதகம்.

பரிவுட னினைத்தபடி காரியங் கூடிடும்
பதினொன்றி னிற்குருவதாய்
பங்குஜன வர்க்கங்க ளுடனுணவு செய்கின்ற
பாக்யமே கலியாணமாம்
அரிவை குணாருசிதர தாய்வந்து சேருதா
னன்பதிர்த சித்தயோக
மன்பானபெரியோர்க டரிசனஞ்செய்வதே
யானசுப தினமென்பர்காண்
மரகதம் பூவைமுகி னீலமணி வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சக)

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராட்சதரும் பூதரும்
இவரெனல்.

புண்ணியம் பாவமறியார்மாத வஞ்செயார்
புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
புனிதரைப் போற்றார்கள் பாதிரவியங்கொள்வார்
புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
எண்ணியொரு காரியஞ் செய்பவர்கள் வலுமையா
லெவருக்கு மிடர்புரிகுவா
ரிரக்க மிலலார்பொய் யுரைப்பவர் வஞ்சிப்பவர்க
ளிவர்களராட் சசர்களாவார்
நண்ணியெளி யோர்தமை வெருட்டுவார் வலியவரை
நாடிவஞ் சனையில்வெல்வார்
நாரியர்க ளெவரையுங் கூடுவார் மிகவஞ்சர்
நாணமறியார் பூதர்காண்
மண்ணிலொரு மூவடி யிரந்தநெடுமாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சஉ)

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு,

மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி
மேலாகினென் மூர்க்கனாம
மிக்கபெரி யோர்களைத் தாழ்வுசெய் தற்பர்தமை
மேன்மை செய்வோன்மூடனாம
செய்யாத காரியம தெனினும் பிடித்தபிடி
செய்யுமவனே துஷ்டனாந்
திரளான நன்றிபல செய்தவர்க் கேயிடறு
செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயாவெலப்பணிந் தாலுமே சோபம
டடங்காத வன்குரூர
னனுதினந் தீமை புரி வோனெந்த நாளினு
மடங்காத சண்டாளனாம்
மையார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சங)

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்க வினனாவனெனல்.

காதவழி யானநதி மாதலைந் தறியாத
கயவனே மீன்மூடவன்
கைதந்த வோலைவாசிக்கமாட்டாதவொரு
கசடனே மிக்கக்குருடன்
நீதுபெற தன்களவு கண்டவர்க்குத்தாஞ்
செப்பிலா தவனூமையாஞ்
செயலான தன்மகதை யொன்றெனினுமறியாத
செய்கையுடையோன்செவிடனாம்
ஏதெனினு மொருபேர் விளங்காத தேகம
தெடுக்குமவ னேகுரூபி
யென்றெனினு முன்பாத தரிசனஞ் செய்யாத
வீணனே ஈசனென்பார்
மாதுசத்தியபாமை தழுவுமணி மார்பனே
மணவாளநாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சச)

உலோபியர் வகை,

நசைபெற்ற வேதவே தியர்தமக் குதவா
னவின்ற லோபர்க்குநேயன்
நாற்கவி மொழிக்தகவி ராஜர்க்கு மொன்றேனு
நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
இசைபெற்ற கீதமுறை செய்பாடகர்க்குமொன்
றீகிலான் பாதிலோபி
யியலான நட்டுவ சர்க்குமொன்று தவிலா
னேற்றமுக் காலுலோபி
திசைபெற்ற விகடகவி ராசர்க்கு முதவிலான்
றீயமுழு லோபிநடனஞ்
செய்மாத ரபிநயங் கண்டுமொன் றுதவிலான்
சேர்பரம லோபிகண்டாய்
வசைபெற்ற லோபியர் தங்கள்கண் டாலன்
மனவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மஙகைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (சரு)

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி,

கண்ட பகையாளிமுன் னின்றுபொரு தாமற்
களத்திற் புறங்கொடுப்பார்
கன்னமிடு கள்வருக் காடையும் பணிகளுரி
காணுமலே கொடுப்பார
சண்டமா ருதமென்ன வருகின்ற பகைவர்க
டமக்குமனை யுங்கொடுப்பார்
சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு வீட்டுத்
தனங்களெல் லாங்கொடுப்பார்
அண்டிவரு மெமதூதர் தக்துதான் கேட்குமுன்
னங்கமுறு முயிர்கொடுப்பா
ரவனிதனை யிப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை
யதிலோப ரென்பதென்னே

மண்டலமும் விண்டலமு முண்டகளி வாயனே
　　மணவாள நாராயணன்!
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. (௬௯)

உலோபியர் குணமாறாமை,

தேன்கொண்ட தளியொன்றி லேழு கடலெலாந்
　　தித்திக்கவே செய்யினுஞ்
செய்யபூ மலரினால் வச்சிரந் தன்னைச்
　　சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்
கான்கொண்ட மலையெலாங் கைக்கொண்ட வெண்
　　ணெயாற் கவினுற்ற மெழுகுசெயினுங்
கயவர்க்கு நீதியும பேடிக்கு வீரமுங்
　　கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்
ஊன்கொண்ட மூடர்க் கிரக்கமுந் தெளிவுற
　　உரைத்துநல மேசெய்யினு
மூமை செவி டன்குருடன் முத்தமிழ்படிக்கினு
　　முலோபருக் கீவுவருமோ
வான்கொண்ட தேவர்மொழிமலர் கொண்டபாதனே
　　மணவாளநாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. (௭௰)

மக்களிற் பதராவாரி வரெனல்,

கொண்டகடன் வட்டியுட னன்றுபோற் குணமாய்க்
　　கொடுத்து மகிழாதபதருங்
கூறுமிணைசாட்சிமுறி யுடன்மறித் தாலுங்
　　கொடா தொளிக்கின்றபதரும்
கண்டவுடனொருகோடி சொல்லிப்பி னென்றெனுங்
　　கருதிச்செ யாதபதருங்
காணவிட்டின்ற பழிகூறியவரையெதிர்
　　கண்டுபுகழ் கின்றபதரும்

பண்டொருவர் செய்நன்றி தனையே மறந்துபின்
 பழிசொல்லுகின்றபதரும்
பரமாத ராசையால் வசைகொண்ட பதரும்
 பறந்தாமிக வஞ்சிதறவே
மண்டிவரு சண்டப்ர சண்டமாருதமான
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (சஅ)

இக்குற்றமுடை யோர்க்கும் இதுசெயல்
வேண்டுமெனல்,

கதித்திடும் பகைவரென் றாலுமா பத்தினிற்
 சண்டுதவி செய்யல்வேண்டும்
கல்வியறி யாதசபை யெனினும்ப்ர சங்கங்கள்
 கவிராஜர் செய்யல்வேண்டும்
விதித்தமுழு மூடரென் றாலுந்தன் மைந்தற்கு
 வித்தைகற் பித்தல்வேண்டும்
வெய்யசின மூர்க்கரென் றாலுநல் லோர்கண்டு
 மேற்புத்தி சொல்லல்வேண்டும்
அதிர்ஷ்டமில்லை என்னினுஞ் சலியாமன் மிக்கதொழி
 லதிலே முயற்சிவேண்டு
மாசாத்தியம் தானகன ரோகமென் றாலுமோ
 நவிஷதம் தீவர்கண்டாய்
வதிஷ்டரொடு வான்மீக முனிதுதி சரித்ரனே
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (சகூ)

இதினும் இது மிக்கதெனல்,

தினமூந் திரிந்துதனி யாகியே மிகவொரு
 டேடியே வாழுமதிலுஞ்
செல்வமொடு தந்தைதாய் சுற்றமுடன் கூடிச்
 சிறந்தண்ட கூழதிகமாய்
தனதுமரி யாதையொடு பெருமையறியாதவோர்
 தனமாரி பொழியுமதிலுஞ்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

சமமான மேன்மை தெரிகின்றபெரி யோர்தந்த
தாம்பூல மேயதிகமாம்
கனமருவு பலபல மகாவித்தை சிலசில
கருத்தொடு படிக்குமதினுங்
கருணைபெற வொருவித்தை யாயினுங் குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிகமாம்
மனிதர்சில ரிவையன்றி யவைதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௰)

இதினுமிது வென்றியெனல்,

மிக்கதுலி கண்டுளம் வெருண்டுகலை மானையே
வென்றுசய மாகுமதிலும்
வெஞ்சின மிகுந்துசவ ரும்புலி யுடன்பொருது
மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
பக்குவமு திர்ந்தபே ரிளமாது கொங்கையிற்
பரிவுடன் சேருமதிலும்
பைம்பொன்மணி மாலைபுனை வாலரதி யூடலிற்
பாததா டனமேசயம்
தக்கதொரு கலையறியாத முழுமூடர்
சந்தோஷ மாகுமதினுந்
தமிழருமையறிகின்ற பெரியோர் பழித்ததிந்
தனையதே சயமென்பர்காண்
மைக்குவளை செங்குவளை வாசமலர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௫௧)

இதுவிதனை வசப்படுத்துமெனல்,

சிந்தைதெளி கல்வியே லோகவசியம்பத்தி
செய்வதே தெய்வவசியஞ்
செய்யுமரி யாதையே வித்வசன வசியமாஞ்
செல்வமுற வோர்கள்வசியம

எந்தவிதத்துரோக்கிரளை நலசும்பணங்களோ
யிடையிலில்லை பாதாவசிய
மெய்ப்பொருளது மவர்மனா தறிந்துகட்டிக்காத்
திருப்பதே ராஜவசியம்
தந்தன்ன டனைகளே துஷ்டசன வசியமாக்
தானமே சீததிவசியஞ்
சாந்தகுண மயமாய் நடந்திடு மொழுக்கமே
சகலசன வசியமாகும்
மந்திரமெ ழுத்தெட்டு மேயுனது வசியமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௨)

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர்.

கொள்வரெனல்,

சரணென்றடைந்தவர் தமகருவரு வினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடைய செய்கைபோலெவரையும்பார்க்கின்ற
தகைமையோன் றெய்வபுருஷன்
திரணமெனி னும்பிறர் பொருட் காசையிலாத
செய்கையோன் புருஷோத்தமன்
தீராத வினைவரினு மற்பரைப் பணியாத
தீரனே புருஷசிங்கம்
பொருவிலாத் தந்தைதா யென்னினுங்கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷரத்நம்
போற்றுமவர் மனதிக் குறிப்பறிந் துதவுவோன்
புருஷநாயகனென்பர்காண்
மரபெலா மிப்படி புகழ்ந்தகுண சேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௩)

இச்செய்கையோர் இவ்வழிபெயர் பெறுவரெனல்.

சற்றெனினு மொருகல்வி யறியாத கயவனே
　தாக்குழுயிர் கொண்ட மரமாம்
தன்புத்தியன்றிபிறர் புத்தியால் வினைசெயுந்
　தகைமையோ னேபதுமையாம்
கொற்றவர்கள் பகையாற் றுரத்துண்டு திரிகுவோன்
　கூடையுற வானபக்ஷி
கோபமது தந்தையே யன்றிமற் றெவரையுங்
　கோபிக்கு மவன்மிருகமாம்
கற்றபெரி யோரையெதிர் பணியாத மூடனே
　கைகால்முளைத்த சிலையாம்
கண்டவர்க ளெல்லாம பழிக்கின்றகோலனே
　கனதுஷ்ட ஜெந்துவெனபார
மற்றவர்க ளெயமது கனவிலுங் காணுத
　மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
　வரதவேங் கடராயனே. (௫௪)

கல்விப்பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுத மனையகல் விப்பொருள் படைத்திடிற்
　றேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
செயத்தம்ப மானபுகழ் நிலைநிற்கு மிவையெலாஞ்
　செம்பொன்மிகு செல்வமதுபோல்
வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமில்லை கனவினுலை
　வெப்பவரு சலனமில்லை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாதுசோதரர்
　விரும்பினும் பங்குறாது
கள்ளராற் றிருடவும் முடியாது வரவரக்
　கனமலாற் குறைவுறாது
கருணைஞா னந்தழைப்பு மாகையா லினியிதய
　கமலத்தில் வைப்பதெளிதாம்
வள்ளலென வருகின்ற மாடபூ சியரதிபன்
　மணவாள நாராயணன்

மனநிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௫௫)

உரைகொண்டு சொல்வரிசை சேர்ந்துபொரு ளின்ப
வகை யோசைபெற் றேமதுரமா
யுற்றநவ ரசமுடன் கற்பனை யலங்கார
முண்டாகியே கவுடமாய்
நிரைகொண்ட சீர்தளை விகற்பம் பொருந்திநன்
னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
நிறைகின்ற சபைதனி லுதாரணம தாசிகில்லை
நின்றுபழு தென்றிடாமல்
திரைகொண்ட தன்கடலில வருமமுத பாகமாய்த்
தேசப்ர சித்தியாகச்
செப்புமொரு கவிகொண்டு குலமெலாம் வந்தடி
செயினுமது நிகராதுகாண் [மை
வரைகொண்டு பொழியு மழை காத்தருளு மையனே
மணவாளநாராயணன்
மனநிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௬)

துர்வினைப்பயன்.

திங்களுதயங்கண்டு மலரா திருப்பது
செழுங்கமல முற்றவினையே
தினகரனை யெதிர்கொண்டு முகைகொண்டு வாடுவ
தேதாமபல் செய்தவினையே [து
சொர்குலவு சண்பக சுகந்தமலர்கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின்வினையே
கொண்டன்மழை கண்டுளமெலிந்திட வருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே
அங்கணுல கெங்கணு மகிழ்ந்தபெரியோர்களுக
கருளா திருந்துவிடினு
மவர்மீது குற்றமது சொல்வரோசேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென் பார்கள்கண்டாய்

வங்கியந் தருமிசை கனிந்தகனி வாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௭)

அரசர் கவிவாணர்க்குச் செய்யுமுபசாரம்,

போசனங் கந்தமலர் மாலைதாம் பூலம்
பொருந்துவஸ் திரபூஷணம்
புரவியொடு கவிகையுஞ் சிவிகைகரிவாத்தியம்
பூமிதனை தனதானியம்
தூசலவு துவசமெனும் வெகுமான சோடசந்
தூதரால் வரவழைத்தல்
தோன்றுமுன் னெழுதல்வந் தருள்கெனத் தழுவுத
லாதிக்கிட விருக்கையுதவல்
நேசவெகு மானங்கள் செய்தெழுதல் வழிவிடுத
லிறைபங்கி காரமேழாம்
நெறிகொண்ட புவிராசர் கவிராசர் பாற்செய்யு
நீதிமுறை யென்பர்கண்டாய்
வாசவன் பெருவிசய ருதவெனு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௮)

புல்லர் நல்லோர்குண மறியாரெனல்.

சந்தன வனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்
சற்றுமறி யார்கிராதர்
தரளங் குளிக்குமவ ரதன்வாலை யணியார்கள்
சங்குமணி தன்னையணிவார்
கந்தமலி தாமரை யடுத்துமண் டூகங்
கருஞ்சோறு தன்னையருந்தும்
காமருவு தேமாவின் மிசையிருந்தாலுமோ
காகமது வேம்புறுகரும்
அந்தவகை போலநல் லோர்தமை யடுத்தே
யனேகநாட் பழகிவிடினு

மற்பர்தாமறிகின்ற தறிவதல் லாமற்மற்
றவர்மகிமை யறிவார்களோ
வந்திடு சுணந்தன்னி லவர்பெருமையறிகின்ற
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௯)

புல்லரைப்பாடும் புலவர்பயன் பெறாமை.

காவினிற் சொல்லுநய முங்கண்டு வஞ்சகரை
நட்பென்று வருமேயநம்
கவமதனை யென்னவெயிலில் கண்டுபேடன்றனை
நாடிவரு மடமாதரும
காவிரி லுயர்ச்சியும் பசுமையுங் கண்டிலவு
காத்திருக் கின்றகிளியுங்
கானலைக் கண்டுபுன லென்னவே யாசையொடு
கருதியே யேகுமானும்
பூவினிற் பொலிவுமண முங்கண்டு கேதகை
பொருந்துதே னுடுமளியும்
புல்லர்தஞ் செல்வங்கள் கண்டுதுதி செய்திடும்
புலவர்செய லொக்குமென்பார்
மாவினிற் குயில்வேளை வாவெனுஞ் சளபூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௰)

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாமை.

எந்தவினை செய்தாலு முனிவோர்கண் மாதவ
மிசைந்தாற் பெருமைபெறுவா
ரிகழ்ந்தவசை சொல்லினுங் கவிராசர் வித்தையா
லென்றுமிகு மேன்மைபெறுவார்
சிந்தைமத பரமென்று மெழுவினுந் துரைகள்செந்
திருவினாற் புகழ்சிறப்பார்
சீரியர்க ளெப்படி புரிந்தாலுமேற்குமது
சிறுமையோர் செய்ய வசமோ

காதியா நெறிதப்பி யேகடங் காலுமது
தன்னைமத யானையென்பார்
கானமப் படிதவறு செய்பிலோ பேயென்று
தனருமுனி வார்கள்கண்டாய்
மந்திநெறி யிடபகிரி தன்னிலுறை வாசனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடநாயனே. (கூக)

இதுஇல்லையாயின் இதுவிளங்காதெனல்.

சந்திர னிலாவிரவு மதுமயில வாதகவி
தன்னையரில் லாதகிசைவஞ்
சற்சன ரிலாதவூர் புரவியில் லாதபடை
தளபதி யிலாதசேனை
மைக்கொடி யிலாதமனை பாடலில் லாவோசை
பத்தியில் லாதபூசை
பாக்கிய மிலாதபட் டணமுயர் மந்திரிகள்
பற்பல லாதவரசு
கரையில் லாதமலர் சத்தியமி லாதவாய்
கல்வியில் லாதமேகந்
கனவிளைய தூக்கா கிலோமகிசுசி யில்லாத
கன்மமுப தேசமில்லா
மந்த்ரமிமை வித்வசன மில்லாதசபையென்பார்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடநாயனே. (கூஉ)

சங்கீதச் சிறப்பு.

புருவநெறி யாமன்மணி யெயிறுதோன் றுமல்விழி
புராணாம லங்கசேட்டை
புரியசமன் மிருதங்கை யசையாமன் மிடறுவான்
பொருந்திவிம் மாமலியல்பாய்ச்

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

திருவேங்கட சதகம்

அருகில்லை யாரெனா நீதியொடு வீணையின்
றொனியினு தப்பிரமமாய்த்
துய்யநற் கிரியோசை யிடறோசையெனவேறு
தோன்றுமின் பமயமாய்த்
தருமதுர வமுதரச பொழிகுசா ரீரகன்முதற்
சங்கீத வித்தையென்றல
சகலர்க்கு மானந்தமா யமர பாடுமவன்
சாசகுண வஞ்சியெனிலோ
மருவியிதழ் பாதியெண யாமனுயி ருய்யுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௩)

பாதச் சிறப்பு

பாதாள முஞ்சுதி யடக்கமிகு தொனிசெயும்
பண்புபெறு வோன்மத்தளி
பாராக கீதமொடு தாளங்கொள் கனவிதம்
பாடுவோ னேபாடகன்
காதாள மேன்மனமுக னயா தத்தின்மேற்
கண்ணுறுமுடை யோனட்டுவன்
கையின்மேல் விழியுமக் கைவிழியி னலனயங்
காட்டுமவ ளேபாத்திரம்
சூதாள மைமார்க்க மாகுமிங் கிதபதஞ்
சொல்லுமவ ரேபரிசனந்
துதிபெற்ற நடனப்ர சங்கமதில் வேறுதொனி
தொனியாத சபையோசை
வாதாள முடனாவி னடனமிடு பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௪)

நாடகச் சிறப்பு

சுகந்தபரி மளவஸ்த்ர பூஷணாலங்கிருத
சோடமுஸ் தீபுவேண்டுந்

தோகையர்க ளும்பரி சனங்களுங் கூடியே
சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
மிருந்த ரஸ்தாளிக் கரும்புதேன் முதலான
மேன்மையோ வின்பரசமாம்
வேதாங்க லக்ஷமுஞ் சாதியும் பாஷையும்
வெவ்வே றிருத்தல்வேண்டும்
புகழ்ந்தபத மிங்கிதம்பரிகாச விகடங்கள்
புண்ணிய கதாப்ரசங்கம்
போற்றுபா வணர்மிகு ராகதா ளஞ்சுருதி
புகழ்கின்ற பரதநடனம்
மகிழ்ந்திடுஞ் சபைதேவர் சபையென்று சொல்வர்கா
மணவாள நாராயணன் [ண்
மனதிலுறை யவர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௫)

விநோதவித்தைச் சிறப்பு

சத்திகண பதிதுர்க்கை சரஸ்வதி மாகாளி
சாமுண்டி யென்றுவாழ்த்திச்
சங்கமொடு ஐயகண்டி டக்கைகைத் தாளங்கள்
சத்தமொடு மிகமுழங்கச்
சித்ரமிகு மாத்திரைக் கோலின்முறை யங்கமுரை
செப்புமறை பத்துமுறைகள்
செய்யுமுறை யறுபத்து நாலுகஜ கரணங்கள்
சேர்ந்தகோ கரணமார்க்கம்
வித்தைபுரி ஸ்தம்பனம் தாதியா மஷ்டாங்க
விதமாம யேந்த்ரசாலம்
மிதமந்த்ரசாலமுத லானசெப் பிடுவித்தை
மேன்மையவர் தந்த்ர நீதி
மத்தசக ராசதே வேந்த்ரனுந் தேவனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யவர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௬)

பௌராணிகர் முதலியோர் சிறப்பு.

ஆருக்குமானந்த மாகவேபொருள்சொல்லு
மவனே புராண நிபுண
னங்கமொடு வேதநிலை கணிதமுந் தெரிகுவோ
னருள்புரோகித பூசுரன்
சீருற்ற சபையெலா மெச்சப்ர சங்கமுறை
செப்புமவ னேவித்துவான்
செய்யுமர் தியந்த்ர தந்த்ரமொடு
சிலனே மந்த்ர வாதி
ஏருற்ற கல்விகுண மேன்மைபோதகனை
னிசையுமவ னாசாரிய
னென்றுமவர் சொற்படி நடந்துபய பத்தியொ
டிருக்குமவ னேசிஷனை
மாருக்கு வேதாந்த வாசனே நேசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கையுண வாளனே
வரதவேங்கட ராயனே.

மருத்துவனியல்பு,

திரமான சாஸ்திர முணர்ந்தொரு சிகிச்சையது
செய்திட வழைத்தபின்போய்த்
தேசகா லஞ்சாதி தேகங் குணப்பிணி
சிறக்குமா றுந்தெளிந்து
கரமான நாடிமுத லெட்டுப் பரிட்சையுங்
கண்டுகலி தங்கியாமுங்
கனகுளிகை பஸ்பமோ சிந்தூரஞ் சூரணம
கருதுலேகியதயிலமொடம்
பரமான நன்மருந்துங்கொடுத் துசிதமாய்ப்
பத்தியமு வெளிதாகவே
பரிவுபெறு மாரோக்கி யஞ்செய்து திரளாசை
பகராத பண்டிதனெவன்
வரமான தன்வந் திரிக்குநிகர் சொல்வர்காண்
மணவாளநாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கடராயனே. (௯௫)

ஈனர் மருத்துவனுக்குச் செய்யுமுறைமை,

சேர்க்கின்ற கனரோக முற்றால் வயித்தியன்
றெய்வமாங் கேட்ட தெல்லாந்
திடன்கொடுப் போமென்பர் தீருமிப் பிணியென்
செப்பிடு லன்றுகுருவாம்
பகர்க்கின்ற குளிகையது தந்தபின் தந்தையாம்
பாதிலகுருவான பின்பு
பணபான துணைவனு ரோக்கியஞ் செய்தபின்
பகர்கின்ற மைத்துனனுமாம்
ஏக்கின்ற மற்றைநா ணேயன்மறு நாளினி
லீனசத்தகட னனிமறுநா
ளெதிர்வரிற் பகையாளி யாகுமிப் படியென்று
மீனர்சில ருண்டுகண்டாய்
வார்க்கின்ற தானமொடு வளர்கின்ற வள்ளலே
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௯௬)

ஆராயாதுசெய்யு மொழுவரடையுங்கதி,

நீதிவழு வாவகை வழக்குரைப் போர்களு
நிறைந்ததீ வினைகளெல்லா
நீக்குபரி காரமுறை செய்குவோ ருப்பிணி
திருத்தவரும் பண்டிதர்களும்
சோதிடஞ் சொல்லும்பு ரோகிதருமுலகந்
துதிக்க செங்கோல்வேந்தரும்
தூயவுப தேசஞ்செ சிகருமவர் சீஷருஞ்
சொல்லுமிவ ரேழுபேரும்
ஆதிமறை நூலுரை செய்தவித மாராய்ந்
தறிந்துதெளி யாதுசெயிலோ
வடைக்கலப் பொருளைக் கவர்ந்திடும் பேரிலு
மகோரநர கடைவர்கண்டாய்

மாதிர நெடுங்கடல் வளர்ந்த நெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வாதவேங் கடராயனே, (௰)

நித்தியகருமச் சிறப்பு

கருணைநதி மூழ்கியே சந்திவந் தனமுடன்
கருதுஜப தபவோமமுங்
கடவுளோர் பூசையுஞ் செய்து வேதாகமங்
கல்வியது முறைபடித்துத்
தருமத் தியானநற் கருமமா நீதியொடு
தந்தைதாய் புத்திரருடன்
றுணைவு செய்துரா மாயணம்
சந்தியொடு கருமநண்ணி
பரிவுடன் நின்றிருக் கோயில்வல மாகிப்
பணிந்துபத சேவைசெய்து
பணைபான சந்த்ரோ தயத்தின்ம லரணைமீது
பாரியுடனே மகிழ்ந்து
மருவியே வாழுமில் வாழ்க்கையே வாழ்வுகாண
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (௧௧)

குடிவாழ்க்கைச்சிறப்பு

மிக்கதெய் வத்தலமு ஞானகுரு பீடமும்
விளங்குமா நதியுமறை யோர்
மேவிய கிராமமும் பூமிநல முந்தனமு
மேலரசு முடையநாட்டில்
முக்கனி தருஞ்சோலை நீர்வளங் குடிவள
முயங்குபயிர் வளமுமுள தாய்
மொழிந்தநாற் குலமுஞ் செழிப்பதாய்த் தேர்வீதி
முதலாய் விளங்குமூரில்
தக்கதொரு வீதியொரு பாடிவி சாலமாய்ச்
சார்ந்த சிங்காரமனையிற்

றனதான்யங்கறவை முதலான செல்வந்
தழைத்தென்ன தானமுதவி
மக்கண்மரு மக்களொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௭௨)

மருத்துவர் செல்லத்தகாவிடங்கள்,

தீராத ரோகமுண்டே யோரிடமு முண்மையது
செப்பாத பொய்யரிடமுந்
தீரான வொருவர்பண் டிதமன்றி வெகுவிதஞ்
செய்துகொள்வோர்களிடமும்
வராத கோபமுறு மூர்க்கமன் னவரிடமு
மேந்திழைமை மனதுயிரியா
வின்பமக மதிவிரக மானகா முகரிடமு
மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
தாராத லோபரிட மும்பத்தி யத்தனைத்
தாழ்வுசெய் வோர்களிடமுஞ்
சகலசன கண்டக ரெனுந்துஷ்ட ரிடமுமிகு
தனமாரி யேபொழியினும்
வாரா திருப்பதே பண்டிதர்க ணீதிகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௭௩)

நோய்க்கிடங்கொடாதவர் செய்கை,

சனிபுதன் றனிலெண்ணெய் வெந்நீரின் முழுகுவார்
சாருமிள வெயில்விரும்பார்
தம்வயதின் மேலான மங்கையைச் சேரார்
சதாகாலம் வழியினடவார்
பனியிலுங் காற்றிலும் மெய்வருந் தார்மடைப்
பள்ளியிற் சோறுகமிராற்

பழுங்கதி யருந்தா ரிரண்டடக் காமரொன்று
பலகால முழ்விட்டிடார்
சனியொடு கிழங்குகள் மிகுந்துபசி யார்பசி
கலந்தன்றி புணர்வுசெய்யார்
சாய்ச்சுபா லுண்பார்கீர மோர்கூட்டு வார்தினங்
காவேரி தனின்மூழ்குவார்
மனிதரிவர் பேர்சொன்ன பேர்க்கு நோய் சேருமே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாராயனே, (௭௪)

தாதைமுதலியோராவார் இவரெனல்,

தினமுடன் றருகமுஞ் செலவமுந் தந்துகட
னிலுவையொன் றில்லாமலே
நிறைகல்வியுரைசெய்து நெறியொடு வளர்க்கின்ற
நேசனே யுயர்தந்தையாம
கலைமதிய மெனவே வளர்த்தபின் செல்வங்கள்
கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
கருதரிய புத்திரன்போலமரு மகளையுங்
கருணைசெய் பவளன்னையாம்
பலகலை யுணர்ந்துமிகு செல்வமுந் தேடிப்
பகிர்ந்துதன் பேர்விளங்கப்
பண்பான தந்தைதாய்க் குதவியே யவர்சொன்ன
படிசெய்கு வோன்புத்ரனும்
மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவளரு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே, (௭௫)

நற்புதல்வ னியல்பு,

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிவோ
ரடைந்திடுவ ரந்தனைப்போ

லடுத்தவர் தமைக்காத்த மிக்கமே லவாதமை
யடக்குமுன் சக்கரம்போல
பெரியோ ரிருக்கின்ற சபையினிற் கவிராஜர்
பேசும்ப்ர சங்கமதுபோல்
பேருலக மெய்க்கவே மனுநீதி முடிவேந்த
ரெறுகின்ற மாகீர்த்திபோல்
ஒருகோடி நட்சத்திரங்களுடனடுவே
யுதிக்கு சந்த்ரோதயம்போ
லாயகுல சுத்தனும் பகீரதன்போலவே
யொருபிள்ளை போதுமவனால்
மாபெலா நன்மையே யடையுமென் பார்கள்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௭௮)

சகோதரவொருமை

தனதுபட் டந்தனைத் தம்பியர்க் கீயெனத்
தந்துமகி ழுந்தமையனுந்
தமையனார் வருமளவு மாவிரத மாகவே
தபசுபுரியுந் தம்பியும்
கனதனப் பாலீந்த தாய்தனைப்போலவே
கருணைசெய திடுமதனியுங்
காணுமுன் றந்தைபோற் றிருவடிகள் பணியுங்
கனிட்டனிட மனையாட்டியும்
தினந்தினம் பரிவாகியம்மையே யென்றுபேர்
செப்புங்கொழுந்தனாருஞ்
சேர்ந்துவாழ் கின்றபேர் திரேதாயு கந்தனிற்
றொசரதர் குமாரர்கண்டாய்
வளைமலர் கமழ்கின்ற வாவிசூழ் களபேரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௭)

வேட்டகத்தியல்பு.

காரிகை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதனிற்
கருணைமரு மகன்வந்திடிற்
கண்டவுட னாசார வுபசாரமாகாவ
கனிந் துகன்சமைப்பார்
சேருநாண்மூன்றுகி லமைபட் சத்திர்
செவித்தசந் த்ரோதயம்போற்
றினந்தினம் பெருமைகுறை யுங்காரி யங்களுடி
செய்யென்ப ரத்தைமுதலோர்
ஆருமென் னாங்கண்மைத் துனர்சாச பரிகாச
மதிகமா மனைவியெனிலோ
வன்புடன் சொன்னபடி கேளாளி தாகையா
லாதியொரு கதையல்லவோ
வாருமென் றவரோக வசனமுஞ் சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை பவர்போற் பங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௭௮)

மானங்கெட்டுப் பிழைப்பவரிய றெலை.

கொழுறு சிறுமிதனை துறவினான் மருகன்மனை
யில்லையென் று வாழ்ந்தபேரும்
கேரிழை தனைத்தந்த மாமனா மனைதன்னி
னிககா திருந்தபேரும்
பெரிய கல்விதெரி யாமூடர் பேரிற்ப்ர
பந்தகவி சொன்னபேரும்
பெருமைபோய்க் கள்ளக் கடன்களைபட்டுப்
பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்
ஏசவரு பகையாளர் தங்கண்முன்கைகட்டி
யேவல்செய நின்றபேரு
மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ணன்றிவர்க்
கெண்சாணு வயிறுகண்டாய்

வாசமலர் மங்கைகுடி கொண்டுவளர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடநாயனே. (௭௬)

கற்புடைப்பெண்டிரியல்பு.

ஒதுஜப பூஜைகட் கினியதுற் றேவல்க
ளுகந்துசெய் போதுதாதா
முறைகொண்ட சரசஞ்செய் போதுமன் மதனு
மொழிந்தவே ளைத்தெய்வமாம்
நாதனைக் கருதியவ னுண்டதுறை யமுதாக
நவில்வதே யுபதேசமாம்
நதியாடல் பலநோன்பு தேவதா தரிசனை
நயந்தபலவிரதமுமவன்
பாதசரி சனமாக்கொள் சத்தியாய்ப் புத்தியாய்ப்
பத்தியாய்க் கடலிறுழும்
பாரென்று கணவனுறை செய்யினுஞ் செய்கின்ற
பதிவிரத மார்க்கமான
மாதர்புகழ் நீதியே துதிபெற்ற நல்லவோ
மணவாளநாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடநாயனே. (௭௭)

நற்பெண்டிரியல்பு.

பஞ்சணையி னருகாக நின்றுவா வென்றபின்
பரிவினுட னருகில்வந்து
பாக்கிலை மடித்தருகு ளீந்துமெத்தையிலவந்து
பரிமள மிகத்திமிர்ந்து
கொஞ்சியலர் சூடியிசை பாடிவிளை யாடியே
கொக்கோக விதமறிந்து
கூடியித முருவொரு முறைபருகி யினியபுட்
குரலோசை மிகமுழங்க

நெஞ்சமகிழ் வொடுசூாத சரணகிரி காவுபரி
நேயரதி கேளிதன்னுல
நிறையமிர்த போகசம் போகவை போகமுட
னீங்காத யோகமுதவும்
வஞ்சியின லாதுமனமே வேறொன்றின் மகிழுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௧)

தீப்பெண்டிரியல்பு.

ஐயருங் கழுதுபடை யென்றுவந் தாய்பேயு
மாண்பிள்ளை யென்றெண்ணவோ
வரிசியென் சேபாலை சட்டியெகமேயென்ப
ளவன்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
பையவே கொண்டுவந் தாலுஞ் சமைக்கப்
படாதலே நோகுதென்று
பாயிற்கிடப்பன்சின மாயொன்று பேசினுல
பாருனக் கேற்றபுத்தி
செய்ய வல்லேனென்பள் சற்றடித் தாலஞ்சு
தின்கிறேன் கூகூவெனத்
தெருவீடு தோறுமுறை யிடுபெண்டி ருண்டெனிற்
றீயநமன் வேறுமுண்டோ
வையகம் புகழ்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாளநாராயணன
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங கடராயனே, (௮௨)

பரத்தையரியல்பு.

கொச்சியுறு மஞ்சள்வங் காளமுறு பச்சைநிறவ
கூறாசன் பகடொட்டுடன்
கூடிய நலங்குலஞ் சனமாடி பொற்கண்டை
கொண்டவெண் டுகிலுடுத்துக்
கச்சிளங் கொங்கைமேற் கந்தபரி மளகளப
கஸ்தூரி குழகுமென்னக்

கனகநவ ரத்னமய பூஷணம் பூண்டுகிளி
கையின்மிசை யேந்திநலமாய்ப்
பச்சைமயில் போலவந்தி வேளைக்கு மிகுசரச
பரியாச நகைபுரிந்து
பணமான மேடையுப் பரிகையினிற்கும்
பரத்தையுண் டாவலென்றால்
வச்ரதர நூலகத்த ரம்பையிலு மதிகமா
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௯)

பிரௌடை வேசையியல்பு.

ஆசையுட னொருவிக புருஷன்வந் தாலமிகவு
மாசார வுபசாரமா
யாசனந் தனிலெழுந் தருளுமென் றருகிருந்
தழகான வொரு கட்டிலே
நேசமொடு தாம்பூல முதலியே யவனுடைய
நெறிகண்டு வாவெழுத்தா
நீரிய யந்தநாள் வந்தீர் பின்னெனை
நினைத்திலீ ரென்கோலென்று
பேசரிய சங்கீத சரசசல லாபர
சங்கமொடு ரதிகேளியில
பிரியமுட னேயணைந் தின்பமா யுசிதமே
பெற்றிப்ரௌடை வேசையென்பார்
சயிகு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௪)

பரத்தையரிழிவு.

விலைமாதர் வீடுசவு ளிக்கடை படுக்கையது
மேருமலை பொதுவம்பலம்
மெத்தையது சந்தியிற் பாறையவ ரங்கமோ
மேவிய படித்துறையதாம்

கலைமருவு மரைமேலாடைமாமிருகொங்கை
கடையிலெனுமிசைமயமறை
கனிவாய் பழமிரு துடை கடன்ணீர்பபங்கை
கட்பகத லிக்கமபமாம
முலைமாயு வாடகைக் குதிரையிடை யேனியமார
மோகமென் வெட்டிக்கரி
மொழிபுயற் சொமபுசே ரிணபுவெந் கீராமை
முறைமையிவை கண்டிருந்தும்
மலைவுபெறுவார்களவர் வார்த்தைகக தேயலோ
மணவாள நாராயணனை
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௧)

சரீரநிலையாமை.

ஆகாய மீதினி லெறிக்குசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத் திடுதுருத்தி
யனலிட்ட மெழுகுவெயி லிடையிட்டவெண்
ணெய்சுழி யாறிடை மெழுக்குமிழி
மோகா விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
மூடுதுயில கண்டகனவு
மோதிவரு காற்றினிற் றீவிழுந் திடுபஞ்சு
மூச்சோடு கின்றபதுமை
மீகாமனில்லாத கப்பலகண் ணிமைபோல்
விளங்கவரு தேகமிதனை
மெய்யென்று பெய்யெலாம் பொய்யென்றுதிரிகின
விழலனெனை யாளநினைவாய்
மாகாள முகிலனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங கடராயனே. (௮௨)

நலவினைசெய்வோர்பேறு.

ஓதுமா தாபிதா குருதெய்வ விசுவாச
முடனதிதிபூசைசெய்வோ

நற்றபர தாரசோ தரமாகு வோரகித
மொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
பூதய வுன்னோர்சகாயமே புரிகுவார்
பொய்யிலா வாய்மையுடையோர்
பூர்வமாம் தருமபரி பாலனம் பண்ணுவோர்
பூஞ்சோலை நந்தனவனம
பாதையிடை மண்டபங் கூடந் தடாகநீர்ப்
பந்தர்முத லாய்ப்புரிகுவோர்
பண்பா யிவர்க்குமலை போல்வந்த வினையெலாம்
பனிபோல நீங்கிநலமாய்
மாதவ முகுந்தனுன் பாதமே பெறுவர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௭)

மாதர் அவயவமயக்கு.

சிக்குமிக வேநாறு கின்றகுழன் முகிலென்பார்
திரளுத்தை மர்றுதவாய்
செம்பவள மென்பர்சனி கொண்டுநீர் மாறுத
பறுநாசி குமிழுதென்பர்
பக்குவம தன்றிவிழு கின்றமுலை யானைதோற்
பையைமக மேருவென்பர்
பாராத நாகத் துவாரமாங் குழிதனைப்
பகரின்ப வாரியென்பார்
மிக்குவரு ரத்தமுஞ் சீயுமென் புமபோர்த்த
மேனிமலர் மாலையென்பா
மீளாத நரகந் தருஞ்சிறிய வின்பமதை
பேவின்ப வீடென்பரிம்
மைக்கருங் கடலினிலே வீழாம லாளுவாய்
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௮)

நீதியின்பெருமை.

வித்தையே செய்திடுங் குருபீட மொன்னலரை
வென்றுவரு கின்றதளவாய்
மித்திரர்கள் பகைவரா மேவலாக ணையரா
விக்ஷைதபுரி தானுபதி
புத்திநலமேசொல்லு மதிமந்திரி யாவரும்
புகழ்கின்ற வசியகுளிகை
புளகமுலை மாதருக் கதிரூப வின்பந்
பொருந்தவரு காமதேனு
நித்தலும் பெருமையே செயுமாசு தான்மொழியு
நிலைசெயத் தக்கசூத்ரம்
நேர்ந்தமிடி யென்கின்ற வாதங்க கேசரி
நினைத்தவெல் லாங்கொணர்ந்தே
வைத்திடுங் குலதெய்வ நிதியன்றிவேறேது
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாயனே, (௮௯)

உயர்ந்த பொருளிருக்கு மிடத்து இழிந்த பொருளிருக்கு மெனல்.

கோகனக மலர்மலந் துறுகின்ற வாவியிற்
கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
கோகிலந் தொனிசெயுந் தேமா வனந்தனிற்
கூறுவாய்ப் பக்ஷியுறையும்
ஏகமென வுலகம் புரந்தமன் னவர்சபையி
லீனமன் னருமேவுவா
ரிலகுமா ணிக்கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதி
யிற்பாசி மணியும்விற்பார்
பாகனைய மதுரரச லளிதப்ர பந்தகவி
பாடுமன் னவர்கள்சபையில்
பழங்காடி தனிலும் புளித்தபுன் கவிசொலும்
பாவலரு முண்டுகண்டாய்

மாகனக முறையுமொரு மணியணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௰)

சேர்ந்தவினத்தின் குணம்பெறுவோர்.

பெருந்தோ ரிவரெனல்.

சோதிநவரத்னமணி மாலையிடை நூலுந்
துலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
கரைப்பழந் தகையுடன் சேர்ந்தசெம் பொன்னுந்
திருபுபோ லேமிதக்கும்
வீதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணிக்க
மெய்மழுங காதொளிவிடும்
மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்க்கினும்
வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறு
தாதலாற் சேர்ந்திடு மினங்களைப் போலவே
பவனியி லிருப்பர்சிலபே
ரார்சொல் விளுந்தங்கள் சுயகுணம்விடாமலே
யமைவற்று வாழ்வர் சிலபேர்
மாதர்துகில கொண்டாரு குருந்தேறு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௯௧)

வல்லோர்க்கும் புல்லோரால் தாழ்வுவருமெனல்.

பாராசர் வச்ரமகுட ந்தகர்த்திடுசத்தி
பஞ்சமெர்ளைக்கு நாளும்
பணிராசர் மணிமுடிகள் சிதறநட மிடுதோகை
பச்சோந்தி யானடுங்கும்
காரச மார்த்தாண்ட சந்திரகிரணங்களொரு
கட்செவியி னன்மறைபடுங்
கனைதபுரி விகடதட மத்தமாதங்கமொரு
கனல்சிறிது கண்டுபயமாம

அரராச கங்காப்ர வாகநிக ளூற்றுமொரு
துய்யசிலை யான்மறிபடுஞ்
சொலகின்ற பெரியோர்க ளொன்றுனு மற்பாராத்
றேக்விசொடு முறிவர்கண்டாய்
வரராச தசரத மகாராஜ புத்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௯௨)

நல்லோர்புகழ்நிலைபேறு.

விசயன்மனு வுடனிட்சு வாகுகுச நாபன்
விகுட்சிரகு காகுஸ்தனும்
மிகுமம்மரீஷன்மாந் தாதன்முசு குந்தன்
விசாலனே திரணபிந்து
சசிபிந்து வொடுதிலீ பன்னரிச் சந்திரன்
சர்வதா மன்பரதனே
சந்தனு நளன்சத்ய விரதன்ப கீரதன்
சகரனொடு தானகர்னன்
தெசரதன் புரூரவன் சென்னியே
திரிசங்கு வுடன்யயாதி
சித்திரசேனன்வீர சேனன்ருது பணலிந்திர
சேனன்விதுரன்பாண்டவர்
வசிதேவ னாதியோர் புகழுன்றி நின்றதிலை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௩)

தீயோர் பழிநிலைபேறு.

சூரனொடு பானுகோ பன்றிரி புரத்திரோர்
தாரகனே மதுகைடவர்
அந்தமகிடாசுரன் சம்பர சலந்தரர்
தூஷணன் றிரிசிரகரர்

வீரரா வணகும்ப கர்ணனிந் திரசித்து
    மிகுகனக னிரணியாட்சன்
  வெய்யவா தாவிவில் லவனுடன் சூர்ப்பனகை
    மேவுரா சமுகிதாடகை
தாருலவு சிசுபால தந்தவக் கிரர்சரா
    சந்தனோ டடல்கீசகன்
  சகுனி துரியோதனன் கஞ்சன்முத லாயினோர்
    தங்களப கீர்த்தியல்லால்
வாரிசூழ் புவியிலவர் கொடுமையிலையின்றதோ
    மணவாள நாராயணன்
  மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராயனே. (௯௪

வானப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு,

ஒருபொழுது மவமேயிராமனற் கருமங்க
    ளுணர்வுடன் செய்துமனையா
  ளொடுகாம மின்றியுன் பாதங்கள் போற்றிவன
    முறைவன்வான ப்பிரஸ்தன்
கருமமுட னுனதுபக வற்கீதை துதிசெய்து
    காமமுத லாறுமொன்றுங்
  கருதாம லொருபோது சுவைநீக்கியேயுண்ட
    கருணையோன் சந்நியாசி
இருவினையு மவைசெய்த துஞ்செயச் செய்வது
    மின்பமுங் கனதுன்பமு
  மெண்ணரிய சாதிமர புமபலவு முன்செய்கை
    யென்றெண்ணி யடிகடொழுது
வருமவனே யமதூத மெய்ஞ்ஞானி யென்பர்காண்
    மணவாள நாராயணன்
  மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராயனே. (௯௫)

உத்தமர் முதலானோரியல்பு

வினயமுடனன்னமுஞ் சுகமுமேஷமுமென்ன
வித்தையுரை தன்னையறிவார்
மிருதாழை சற்பகங் கன்னன்மலர் போன்மரபு
விதமாய் விளங்கவருவார்
பனையினொடு நாளிகேரங்கமுக மென்னவே
பரிந்தவர்க் கன்புகூர்வார்
பனசமுஞ் சூதமும் பாடலமு மென்னவே
பண்பினுட னுதவிசெய்வார்
சினமாறுவி னீரெழுத் தொடுமண லெழுத்துடன்
சிலையெழுத் தெனமாறுவார்
செப்புமிவர் தமையாதி யந்தமாப் பார்க்கவே
சிந்தைதனி லாய்ந்து புவிமேல்
மனிதருத் தமர்கண்மத் திமரதமர் மூவர்காண்
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௪)

தேசங்களின் பெயர்கள்,

அங்கயத் திமாள வஞ்சாள வங்கேக
யாரியம் பாரசீக
மாந்திம ராடமே கன்னட மிடங்கண
மவந்தியொடு சேதிகுருதம்
கங்கைதிகழ் காஸ்மீர மச்சங் கிராடங்
கரூசமே சூரசேனங்
கலிங்கமொடு வங்காள நேபாளசிங்களங்
கனத்ததுளு வங்கேரளம்
கொங்கணம் போடந்த்ரி கர்த்தப்புளிந்தங்
குளிந்தகிராடமகதங்
கூர்ச்சரம் பப்பரம்வி தற்பகாம்போஜநற்
கோசலஞ் சிந்துகௌடம்

வங்கமும பணிகின்ற கருடகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௬௭)

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை,

ஒட்டமுறுசாதகஞ் சவ்வீரயாஞ்சால
மோங்குகிட தங்கடார
முகந்தாஞ் சோனகஞ் சீனகாந் தாரமோ
டுலாவுமலை யாளவங்கம்
இட்டமுறு த்ராவிடஞ் சோளபாண்டியமாதி
யெண்ணேழு தேசமாகி
யிலங்குபர தக்கண்டமாதிநவ கண்டங்க
ளேய்ந்தசம் புத்தீவுமே
அட்டதிசை பெற்றதீ வேழுபூ லோகமிகு
தாதிமே லேழுலோக
மதலமே யாகிகீ ரேழுலோகங்களிவை
யவையுமீ தோரண்டமாம்
மட்டிலா வண்டங்களுன்றிரு வயிற்றிலுறு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௬௮)

பதினெண் கணங்களிவை யெனல்,

தேவருடனசுரர்கள் சித்தர்க டயித்தியர்
சிறந்திடும் புருடர்கருடர்
செய்யகந் தருவர்கின் னாரிராக் கதர்பூதர்
தீதிலவே தாளர்முனிவோர்
மேவுவிஞ் சையருரக ரந்தா ரியக்கரோ
மேலுமா காச வாசர்
மிகுபோக பூமியோர் முதலாய பதினெட்டு
விதமான கணநாதரும

பூவையர்க ளுங்கண்டு துதிசெய்யுந்திருமலை
புகழ்ந்துகோ னேரிமுழ்கிப்
போற்றியுன் சந்நிதி வணங்கியே துதியாத
புன்சனன முஞ்சனனமோ
மாவலி பணிந்தசெம் மணிமகுட பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௯)

பரமபாகவத ராவரிவரென்ல,

சுகனொடு வியாசன் பராசரனொடு சவுனகன்
றுய்யநா ரதன்வசிட்டன்
துங்கவான் மீகிமா வலிருக்குமாங்கதன்
சுக்ரீவன் மாருதி
தகுவிடசு வாகுவீ டுமனுடன் பிரகலா
தனன்குசே லன்விஜயனே
தருமனொடு முசுகுந்த னக்குரூரன் மணி
ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்
அகலிதிரி சடைமாது பாஞ்சாலி சபரிமு
னழைத்திடக் கஜராஜனே
யாதிராமாநுஜன் றிருவரங் கத்தமுத
னாழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
மகிமைபெறுமுன்றொண்டர் பாதமே துணைகொள்ளு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௱)

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு.

உனதுபா தம்போற்று மடியார்கள் சிந்தையி
லுவந்துநீ யென்றுமுறலா
லுன்னுடைய திருமாத ரென்மருஞ் சேர்வரவ
ருற்றதா னிதிகள்சேரும்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

திருவேங்கட சதகம்,

கணிதிகள் சேர்த்திடத் தனதன்வரு வானுடன்
கருணைபுரி நேயன்வருவான்
காதல னடுத்ததா னுமைவருவ ளன்னையாற்
கந்தன்வரு வன்மருகனுல
தனதுமா மன்வருவ னரசன்வர லாலமரர்
சகலருங் கண்டுவருவார்
தருமஞ் செழிக்குமருள் சேருமதுவன்றியே
தவமொன்று செயல்வேண்டுமோ
வனசரோ ருகமலர் மடந்தைவளர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௱க)

அவையடக்கமும் பிரார்த்தனையும்,

ஒருமலை யெடுத்துமதை காத்தவா மனதேவ
ருபயபத சேவைதனையே
புளங்கொண்டு வெண்மணியில் வாழுமுத் தாமைய
னுத்தநா ரணபாரதி
பொருமலை பொருங்கங்கை புங்காவிரியாறும
பொருந்துகடல் பொற்புலவர்கள்
புகழ்சபையி லெனதுவேங் கடசதக நீதிநெறு
புகல்வரு தாறுகவியும
பரிவினுட னினைவுருவ கேட்டியன் றமிழின்மேற்
பக்ஷம்வைத் தாளவருவாய்
பாலகன் புன்சொலைக் கேட்டுமே மகிழுமவன்
பாரமீதி லன்னையலவோ
வருபவர் களிகனல் வாழுமுத வுநேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௱உ)

திருவேங்கடசதகம்-முற்றிற்று,